

INSTITUTIONES

ABSOLVTISSIMAE IN

linguã Græcã, per Nicolaũ Clenardum.

*Annotationes in nominũ uerborumq; difficultates
Inuestigatio thematis in uerbis anomalis, cũ indice.
Compendiosa & luculenta Syntaxeõs ratio.*

*Multa ad codicis emendati fidem
su*

THEOBALDVS PAGANVS
EXCVDEBAT LVGDV=

NI, ANNO.

M. D. XXXVII.

ALEXANDRI I EGII

Magni illius D. Eras. Ro-
terodami quondã præ-
ceptoris, de utilitate
Græcæ linguæ

ὁμοιοτέλευτα.

Quisquis Grammaticã uis discere, discito
Græcè.

Vt rectè scribas uò prauè, discito Græcè.

Si Græcè nescis, corrumpis uomina rerum.

Si Græcè uescis, malè scribis nomina rerum.

Si Græcè nescis, malè profers nomina rerum.

Lingua pelasga uetat uitiosos scribere uersus.

Lectio quem Plinij delectat, discito Græcè.

Siq; libros sacros uis discere, discito Græcè.

Hieronymum ut teneas, uigilans tu discito Græcè.

Ne uersus scribas uitiosos, discito Græcè.

Argumentari quisquis uis, discito Græcè.

Quisquis Rhetoricè uis discere, discito Græcè.

Scire Mathematicam quisquis uis, discito Græcè.

Artibus es medicis qui captus, discito Græcè.

Morbis uan cunctis sunt indita nomina Græca.

Argolicum uomen cunctis liquet esse figuris.

Artes ingenue Graio sermone loquuntur,

Nou alio, quibus haud uomen dat lingua Latina.

Ad summum, doctis sed debent singula Græcis.

3

NICOLAUS CLE
NARDVS FRANCISCO
Houerio ludi literarij moderato
ri apud Mechlinienses. S.

Um ante annos aliquot,
discipulis meis, quos pri
uatim docendos susceperam,
Græcas literas tra
dere uellem, congesi in eam lin
guã breues admodum Institutio
nes, ut rudimentorũ cãdidatis in
star enchiridiij forẽt. Id opusculũ
anno superiore prælo cõmittere
studui, partim ut auditoribus no
stris expeditior uia sterneret, par
tim ut desiderio tuo satisfacerem,
cui necessitudinis nomine pluri
mum deberẽ. Verũ nec cõmoditas
in præsentia dabatur typogra
phi, & ocium alioqui deerat, quã
tum læbendus ille partus require
ret. Itaq; his proximis diebus tem

poris partē nactus, & Refecto nō
 benignè operas præbente, libellū
 ad limā reuocauī, iustoq; auctario
 locupletatū reddidī. Meritò autē ti
 bi dicādū duxī, ut hoc ueluti testi
 monio Mechliniēsīū iuuetuti gra
 tularer, quę tā diligētē sortita præ
 ceptorē, nō ipsa modò ī Græcis li
 teris strenuē pmouet, sed exteros
 quoq; plurimos studiorū fama in
 ludū tuū pellicit, adeò ut nō triuia
 li scholæ, sed celeberrimæ cui piā
 Academiæ præesse uideris, indu
 striā paratis edibus, quę numero
 nostrorū Gymnasiorū sint æmu
 lā. Faxit deus, ut iste auspiciatissi
 mus cursus magis ac magis, idē
 prosperetur: & quēadmodū latinis
 discipulos optimē eruditos, ita iā
 incipias Græcanica literatura præ
 ditos ē nouis istis Athenis ad nos
 dimittere. Vale, An. M. D. xxx.

SPHINCTVS dicitur. Asper hoc dicitur, dicitur spiritus
 bene, Cras hoc dicitur. Sed hoc. Imper
 ten nos da est spiritusque inter istos dicitur
 rux possidet spiritus.

Consistent y in principio quidem affectionem
 foga, etiam in medio vero si quidem, pro
 re loco longior, posteriori affectionem, utque
 parte.

Apollonius nota est vna de sua, a. a. Apollonius

20 et aut dicitur in. a. quod sit ut foga. pro
 nec deum quo si affertur, magis procedit in
 vna in affectionem, vna in. vna in. vna in.
 yq. parte. pro. dicitur in. a. a. vna in.
 de dicitur. vna in. vna in. vna in. vna in.
 vna in. vna in. vna in.

25 Consistent y in principio quidem affectionem
 foga, etiam in medio vero si quidem, pro
 re loco longior, posteriori affectionem, utque
 parte.

30 Tunc est y in principio quidem affectionem
 foga, etiam in medio vero si quidem, pro
 re loco longior, posteriori affectionem, utque
 parte.

35 Consistent y in principio quidem affectionem
 foga, etiam in medio vero si quidem, pro
 re loco longior, posteriori affectionem, utque
 parte.

PARTIS ORATIONIS OCTO
 TUMEN, utque parte y in principio,
 re loco longior, posteriori affectionem, utque
 parte.

40 Non est y in principio quidem affectionem
 foga, etiam in medio vero si quidem, pro
 re loco longior, posteriori affectionem, utque
 parte.

3

SPIRITVS duo, Asper siue densus, ἄμα, Spiritus
hama, Leuis siue tenuis ἑγώ ego. Semper au-
tem uocalis aut diphthongus initio dictionis alte-
rum possidet è spiritibus.

5 Consonans ρ in principio quidem aspiratur,
ῥώμη, rhomi: In medio uerò si geminetur, prio-
re loco leuigatur, posteriore aspiratur, πόρρῳ,
pórrho.

Apostrophos nota est reiectæ uocalis, α, ε, ι, Apostro-
10 o: aut diphthongi αε, οι, quod fit ob sequentem phos
uocalem: quæ si aspiretur, migrat præcedens te-
nui in aspiratam, πάντα ἔλεγον, πάντ' ἔλε-
γον pandelegon. Prolatio enim est in morem uni-
ca dictionis: ἀπό ὄν, ἀφ' ὄν: ἦν ὄν, καδ' ὄν: νύ
15 κτα ὄλλω, νύχδ' ὄλλω.

Gamma γ ante γ·ξ, χ, sonat perinde ut n: Pronuncian-
di ratio
ἄγγελος angelos, λύξ lynx, ἔγχος enchos:
Sic ante κ, sed ipsum κ sonādum ut g, ἐφάγα
κα perphanga.

20 Tau τ post ν ut d, τὸν τάνταλον, ton dandalō.
Ny ν ante β μ τω, ut m: τὸν βιον tom uion,
τὴν μερίδα tim merida, τὸν βίθον tom bi-
thon per b.

Pi π post μ ut b latinū, πέμπω pēbo. Itidē
25 post ν in diuersis dictionibus, τὸν βίθον tom biton.

PARTES ORATIONIS OCTO.

28 **N**OMEN, uerbum, participiū, pronomen,
articulus, aduerbiū, coniunctio, prepositio.

Annotati-
uncula.

C A S V S quinque, ntūs, gtūs, datiuus, accusa-
tiuus, uocatiuus, siquidē ablatiuo Græci carent.
N V M E R I tres, Singularis, Dualis, Pluralis,
Utinur Duali, cum de duobus est sermo.

In duali uox eadem Nominatiui, Accusatiui, & Vo-
catiui: itidem Genitiui & Datiui. Sic in plurali
semper Nominatiuus idem cum Vocatiuo.

Articulus

Latini inter declinandū usurpant hic, hæc, hoc:
Græci uerò articulū ὁ, ἡ, τὸ, quem uocāt Præposi-
tiuū, q̄, nominibus præponatur. Inflexitur autem
sic, Mascu. Sing. Ntūs ὁ, hic. Genitiuus τοῦ, huius.
Datiuus τῷ, huic. Accusatiuus τὸν, hunc. D. No-
minatiuus & Accusatiuus τῶ, hi & hos de duo-
bus. Genitiuus & Datiuus τοῖν, horum & his de
duobus. Plura. Nominatiuus οἱ, hi, Genitiuus τῶν,
horum. Datiuus τοῖς, his. Accusatiuus τούς, hos.
F. S. ἡ, τῆ, τῆς. D. τῆ, ταῖν. P. αἱ, τῶν, ταῖς.
Neu. S. τὸ, τῶ, τῷ, τῶ. D. τῶ, τοῖν. P. τὰ, τῶν,
τοῖς, τὰ. Articuli uocatiuum ignorāt, pro quo in
declinationibus utimur aduerbio uocandi ὦ, ὄ. 20

Annotatio

D E C L I N A T I O N E S

nominum quinque.

Prima no-
minum pa-
risyllabico-
rum decli-
natio.
ας & us

P R I M A est in ας masculinorum, ὁ ἀνδρίας:
& in us partim masculinorū, ὁ χύσους, par-
tim cōmuniū, ὁ ἰγὴ λυσύς, hic & hæc latro
quorū Gtūs in ε, Dtūs in α uel η diphthōgū im-
propriā, Actūs in αυ uel λω, Vocat. in α uel η se-
cundū terminationē Nominatiui. Dualia & plu- 29

ralia

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...

Exemple
 ...

10 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

Quatre des
 ...

15 **Q**UANTUM ad declinationem ...
 ...
 ...
 ...
 ...

20 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

Exemple
 ...

25 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

American
 made
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018

1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018

sentit: nam continet mas. fæmi. & cõmunia in ωs,
 ὁ μλέλεως, ἡ ἄλω, ὁ κῆ ἢ ἔγκω, & neutra in
 ων ἢ ἔγκω. Omnes casus desinunt in ω, uerti-
 tur enim ο in ω, οἱ in ω subscriptendo iota, ου in ω
 abiecto υ: neutrorū quoq; & migrat in ω hoc mō,
 Sin. ωs, ω, ω, ων, ωs Dua. ω, ων, P. ω, ων, ωs, ωs, ω.

ωs

ων

ων, ων, ων, ω, ω, ω.

ὁ μλέλεως, τὸ μλέλεω, ἔξ μλέλεω ἢ ἔξ
 μλέλεων, ὦ μλέλεως.

Exempla
quartæ

10 ἡ ἄλω, τ᾽ ἄλω, τῆ ἄλω, τῶν ἄλων, ὦ ἄλω.
 ὁ κῆ ἢ ἔγκω, τὸ κῆ ἢ ἔγκω, ἔξ κῆ ἢ ἔξ
 ἔγκω, τὸ ἔγκω, τὸ ἔγκω, ἔξ ἔγκω, ἔξ ἔγκω.

Quatuor prædictæ declinationes appellatur parisyl-
 labicæ, quòd obliqui sint ntō pares syllabis.

15 **Q**UINTA declinatio imparisyllabica,
 completitur omnia genera, & termina-
 tiones plurimas. Genitiuus Nominatiuum
 superat, exiens in οs. Datiuus in ι. Accusatiuus in
 α. Vocatiuus sepe idem cum Nominatiuo. Dualis

Quinta de-
clinatio

20 nominatiuus ε. Genitiuus ον. Pluralis nominati-
 uus εs, Genitiuus ων, Datiuus σι, Accusati. αs.
 At neutrorū plu. in α. Sin. Ntūs uariuus: οs, ι, α,
 Vocatiuus uariuus. Dua. ε ον. Plu. εs, ων, σι, αs, εs.

25 Sin. ὁ ἑτάμ, τὸ πῆανος, ἔξ πῆανι, τοῦ τιτᾶ-
 να, ὦ ἑτάμ

Exemplum
quintæ

Dua. τῶ ἑτάνε, τοῖν τιτάνων, ὦ τιτᾶνε.

Plural. ὁ ἑτᾶνες ἢ τῶν τιτάνων, τοῖς ἑτᾶσι, τοῦς

29 ἑτᾶνας, ὦ ἑτᾶνες.

Termini

Genitiuus
quintæ
α ατ

Termiatiōes quintæ declinatiōis.

Finita in α formant Genitiuum in ατος, τὸ βῆμα τῷ βήματ.

Nomina literarum sunt indeclinabilia, τὸ ἄλφα βῆτι, δέλτα.

ι ιτος
Adiectiua

Ι ιτος unum substantiuū, τὸ μέλι μέλιτος, adiectiua neutra communium legem seruant, ὁ ἔκ ή ἔυχαις, τὸ ἔυχαι ἔυχάριτος: ὁ καὶ ή φιλόωα ρις, τὸ φιλόωατρι φιλωάριδος: sic etiā τὸ τί τωός, ut commune ὁ κή ή τίς λυός.

ι ι
υ υ
υ ε

Ι ιος, τὸ σίνηπι σινήπιος, de quo aliās. υ υος, τὸ γόνυ γόνυος. υ εος, τὸ ἄστυ ἄστυος, τὸ πῶν πῶνε: sic neutra masculinorum in υς, ὁ ἡδύς, τὸ ἡδύ ἡδέ.

ὦ ὠ
αυ αως

ὦ ὠος, ή λκτώ λκτώος, est decl. contractorum. **Α**υ αως, ὁ παῖς παῖος, ὁ πᾶς πανός, τὸ μέλαρ μέλαρ.

αυ αωτ

Αυ αωτος, participia sunt, τὸ τυφᾶν τυφᾶντος: sic adiectiuum τὸ πᾶς παντός, more masculini πᾶς παντός.

εν εν
εν εντος

Εν εντ, τὸ τέρην τέρηντ. **Ε**ν εντος, τὸ χάριεν χαρίεντος, ut masculinū χαρίεις: sic participia ὁ τυφθεός, τὸ τυφθεύ.

λω λω

Ημ λωτ, ὁ ἔλλω ἔλλωτ, ή σειρώσει ρλώος.

Ημ

9 Ημηνος, ὁ ποιμὴν ποιμνίος, ἢ φρενὶ φρε= λω γνθ
 νός: ὁ καὶ ἢ τέρλω τέργνος, cuius neutrum, τὸ τέ
 ργν τέργνος.

5 Ἰμνος, ὁ δελφῶν δελφίνος, ἢ ἀκτίμ ἀκτί= ἰμ ιθθ
 νός: cuiusmodi Nominatiuus etiam per is, δελφ
 ῶς, ἀκτίς.

Ομνος, τὸ μεῖζον μείζονος, à cōibus in ωμ. ομ ονθ
 Ομοντος, participia sunt, τὸ τύπῳ τύπῳ= ομ οντθ
 τθ.

10 Ουμοδος, τὸ δίωον ἢ δίωοδος, ut commune ου μοθ
 ου μοδος.

Ουμοτος, participia sunt, τὸ τυπωῶ τυ= ου μοτθ
 ποῶτος.

15 Ὑμνος, ὁ μόσω μόσωθ, ἢ γόρτω. quo= υμ υθθ
 rum Nominatiuus etiam in υς desinit, ὁ φόρκω
 uel φόρκως.

Ὑμωτος, participia sunt, τὸ ζευγνῶ ζδω= υμ ωτθ
 γνῶτος.

20 Ωμνος, ὁ κλώμ κλωνός, ὁ αἰώμ αἰώνθ, ἢ ωμ ωνθ
 σιδώμ, ὁ πλάτωμ πλάτωνθ, ἢ μήκωμ.

Ωμνος, ὁ πρίωμ πρίονος, ὁ χελιδώμ χελι= ωμ ονθ
 δόνος. Et communia ὁ καὶ ἢ ἐυδαιμόμ ἐυδαι
 μόνος: est ita cōparatiua ὁ καὶ ἢ κρείσσωμ κρείσ=
 σονος: quorum neutra in ου τὸ ἐυδαιμομ ἐυδαι
 μόνος, τὸ κρείσσωμ κρείσσονος.

26 Ωμῶντος, ὁ ζγνοφῶμ ζγνοφῶντος. ὦμ ὦντος

Ωμ

ωρ οντος	Ωρ οντος, δ'ράκωμ δ'ράκοντος, Participia, ὁ τὴν πῶμ.	
Ξ κϞ	Ξ in κος, γος, χος, ὁ θώραξ θώρακος, ὁ κύ-	
Ξ γος	λιξ κύλικϞ, ὁ ἄρπαξ ἄρπαγος, ἢ ἀλώπηξ	
Ξ χϞ	ἀλώπεκος, mutat κ in ε, ἢ θρίξ τριχός, pro aspi rata sumit tenuem, τ pro θ	S
Ξ κτες αρ αρος	ὁ ἀναξ ἀνακτος, ἢ νύξ νύκτος, interiecto τ. αρ αρϞ, ὁ μάκαρ μάκαρϞ, ἢ λάμαρ, τὸ	
αρ ατος	αρ ατϞ, τὸ ἦπαρ ἦπατος, τὸ δέλιαρ δέ- 10 λίατος.	
ειρ ειρος	Ειρ ειρϞ, ὁ φθίρ φθειρός, ἢ χείρ, ὁ κῆ ἢ ἀν- τίχειρ.	
ηρ ηρος	Ηρ ηρϞ, ὁ σῆρ σηρός, λουτήρ λουτήρϞ, τὸ κῆρ κηρός. 15	
ηρ ερος	Ηρ ερος, ὁ ἀβῆρ ἀβήρος: in multis uerò syncope, ὁ πατήρ πατήρος πατρός, ἢ μήτηρ μητέρϞ μητρός: sic εἶ ἠδυγάτηρ, γάσκηρ, δημήτηρ: at ὁ ἀνῆρ ἀνίρος, ἀνδρός assumit δ.	
ορ ορϞ	Ορ ορος, τὸ ἦτορ ἦτορος, εἶ inde compositū, ὁ μεγαλήντωρ μεγαλήτορος. 20	
υρ υρος	Υρ υρος, ὁ ψίδυρ ψίτυρϞ, ὁ καὶ ἢ μάρτυρ μάρτυρος, εἶ neutrum τὸ πῦρ πυρός.	
ωρ' ωρος	ὠρ' ωρος, ὁ φῶρ φωρός, ἰχώρ ἰχώρος, τὸ ἔλωρ 24 ἔλω	

ἑλώρος, τὸ τέκμων τέκμωνος.

ωρος, ὁ Νέσωρ Νέσορος, ὁ ἕκτωρ ἕκτωρ ⊕, ωρος
ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ ἀπάτωρος, ὁ καὶ ἡ ἀμῆτωρ,

πανδραμάτωρ, τὸ ὕδωρ τῷ ὕδατ ⊕ hetero-
clitum est.

5

ας αὐτος, ὁ Αἴας Αἴαντ ⊕, ὁ πᾶς τῷ παν- ας αὐτ ⊕
τός, ἡ πᾶσα τῆς πάσης, τὸ πᾶν τῷ παντός: sic

ἄπας, σύμπας, Διὸς ἀνος, ὁ μέλας, τάλας, Exceptio
μέλανος, τέλανος: quorum feminina ἡ μέλα- ας αὐτ ⊕

10 να, τέλανα, neutra τὸ τέλαν, μέλαν.

ἄς ἀδός, feminina sunt, ἡ μονὰς μονάδος, ἄς ἀδ ⊕
λαμπᾶς λαμπάδ ⊕, aut communia, ὁ καὶ
ἡ φυγᾶς φυγάδ ⊕.

15 ας ἄλος neutrum, τὸ γῆρας γήρατ ⊕, τὸ ἄ- ας ατ ⊕
λας ἄλατος.

ας αετος, unum femininum ἡ δαίς δαιτός. ας αετ ⊕
⊕ unum neutrum τὸ σαίς σαετός. Commune au- ας αεδος
tem, ὁ καὶ ἡ παῖς facit παιδός, sic composita e-
ius, ἄπαις, ἔνπαις.

20 αυς α ⊕, ἡ ναῦς uel νηῦς, φιλναός, uel φιλνός, sic αυς αος
ρηαῦς.

εσ εες, neutra communium ἡ κη, τὸ ἀληθές, τῷ εσ ε ⊕
ἀληθείος.

24 εἰς εη ⊕, ὁ κτεῖς κτενός, sic adiectivum, εἰς εἰς εη ⊕
ένός

12

ένός, *ſcemininum* μία μιᾶς, *neutrum* ἔμ' ένός, *ſc*
inde composita κηδεΐς κηδεμία κηδεΐμ, οὐδεΐς
 οὐδεμία οὐδεΐμ.

εις γντϙ

εις γντϙ, ὁ σιμόεις σιμόεντος, ἢ ὀπώεις ὀ-
 πώγντϙ: *itidem adiectiua*, ὁ χαρίεις χαρίγντϙ, ἢ
 χαρίεσσα, τὸ χαρίγν: *ſc* participia, ὁ τυφθεΐς
 τυφθέντος. *At* ἢ κλείς κλειδός, πῆ κλει-
 δί, τὴν κλειδα, *ſc* κλειμ.

εὐς εὐς

εὐς εὐς *communiter*, nos *Ionice*, εὐς *Atticè*. ὁ
 βασιλεύς τὸ βασιλέϙ, βασιλῆος, βασιλείως, 10
de hoc poſtea.

κς κτϙ

κς κτς. ὁ λέβης λέβητος, ἢ ἑδῆς ἑδῆτος. *Et*
item ſubſtantiuia ſceminina, quæ ſiunt ab adiectiuis
 ἰν ος, κακός, malus, ἢ κακότης κακότητος.

κς λωτος

κς λωτος, ὁ τιμῆς τιμῶτος, δαφνῆς δα- 15
 φνῶτϙ.

κς γντος

κς γντϙ, ὁ κλήμης κλήμηντϙ, οὐάλης,
 οὐάληγντϙ.

κς εὐς

κς εὐς, ὁ δημοδένης δημοδένεος, ὁ ἠρακλῆς
 ἠρακλέος, ἢ τριήρης τριήρεϙ, ὁ καὶ ἢ ἀλη- 20
 θῆς ἀληθέος.

κς κος

κς κος, ὁ κίς κίος, ὄως ὄωος, ἢ πόλις πό-
 λιος.

κς κος

κς κος, ὁ πάρις πάριδος, ἢ κρητῶς κρητῶ-
 δος: *ſc* *communia*, ὁ καὶ ἢ ἄπολις ἀπόλιδϙ,
 ὁ καὶ ἢ φυγόπολις. ; 26

DECLINATIONES 17

is ιδος, ὁ καὶ ἡ ὄρνις ὄρνιδ⊕, μέριμις μέρι= is ιδος
μιδος.

Nomen infinitum ὁ καὶ ἡ τίς, τὸ τὶ facit ἕως: τίς ἕως
interrogatiuum autem, quis, quae, quod, τίς, τί τί= τίς τίν⊕
vos acuta penultima.

os eos, τὸ τεῖχος τείχεος, ⊕ reliqua neutra. os eos

os οτος, τὸ τετυφός τετυφότη⊕, participia os οτος

sunt.

ous oos, ὁ καὶ ἡ βοῦς, τὸ καὶ τὴ βοός. ous oos

10 ος οντος, ὁ πλεκῶς πλεκωῶτος, ἡ ὄπους ος οντος
ἔποιωτος.

ος οντος, ὁ ὀδούς ὀδόντος, ⊕ participia δούς ος οντος
δόντ⊕. Caeterum πῶς ποδός: sic composita, Exceptio
ἄπους ἄποδος.

15 υς υος, ὁ μῦς μύος, ὁ ἰχθῦς ἰχθύ⊕, ἡ χέ: υς υος
λυσ χέλυσ.

υς εος, ὁ ὄξυς ὄξει⊕, samininum ὄξεια, neu= υς ε⊕
trium ὄξυ ὄξιος, sic ⊕ reliqua adiectiua, ἡδύς,
ἰκός.

20 υς εως Atticè, ὁ πῆχυς πήχεως, ὁ πρέσ= υς εως
βυς, ἡ πέλεκυς.

υς υδι⊕, ἡ χλαμύς χλαμύδι⊕, ὁ ἰγῆ υς υδι⊕
νέχυς νέχυδι⊕.

24 υς ωτ⊕, ὁ ζουγνύς ζουγνώτος, participia υς ωτ⊕.
B ως ωτος

ὡς ωτϑ.

ὡς ωτος, ὁ γέλως γέλωτος, τὸ φῶς φωτός.

ὡς οϑ.

ὡς οος, ἢ αἰδώς αἰδόςϑ, ἢ ἠώς ἠόςϑ.

ὡς ωϑ.

ὡς οως, ὁ τρώς τρώός, ὁ μίνως μίνωϑ, ὁ ἦρας, ἦρωος.

λς λϑ.

λς λϑ, ὁ ἄλς ἄλός sal, ἢ ἄλς ἄλός mare. 5

νς νθϑ.

νς νθος, ἔλμινς ἔλμινθος, τίρως τίρωθος.

ρς ρτϑ.

ρς ρτος, ὁ μάκαρς μάκαρτος, quod est μάκαρς μάκαρϑ.

ψ πϑ,

ψ πος, ἂψ ἂπός, κύκλωψ κύκλωπός.

ψ βϑ.

ψ βος, ὁ ἄραψ ἄραβος ἢ φλέψ φλεβός. 10

ψ φϑ.

ψ φος, κίνυψ κίνυφος, καπιλυψ, σκίραψ.

Et hæcenus de Genitiuo.

Accusatiuus
quintæ.ACCUSATIVVS singularis exit in α,
ἢ πταῖνα. Sed nomina in ις est vs, quorum Ge-

ις ιμ

nitiuus in ος purum, faciunt Accusatiuum per μ, 15

νς νμ

ὁ ὄρις ὄριϑ ὄριμ, ὁ βότρυς βότρουϑ βό-

ις ιδα μ

τρυμ. Barytona in ις est vs declinata non purè,

νς νδα μ

fortiuntur utranque terminationem, ἢ ἔρις ἔρι-

αυς αω,

δαϑ, ἢ ἔριδα est ἔριμ, ὁ νέκλυς νέκλυδαϑ τὸμ

οὺς ου.

νέκλυδα est νέκλυμ. Etiam αυς in αω, ναὺς 20

ναός, ναῦμ: γραῦς, γραός, γραῦμ. Finita in ους

sepius in ν, ὁ βοῦς, βοός, βοῦμ, raro autem in

α, τὸμ βόα.

Vocatiuus
quintæ.VOCATIVVS idem cum Nominatiuo,
ὁ πταῖμ, ὦ πταῖμ. Excipe flexa per ντϑ, quæ 25

ablato τος formant Vocatiuum, ὁ αἶας αἶαντος,

ὦ αἶαμ: λέων, λέοντϑ, λέονμ. Adiectiva in λω, 27

est eis

ε̄ εις quæ neutrum per ε̄, ea ε̄ Vocatiuum ε̄μ
 per ε̄, τέριω, τὸ τέριω, ὦ τέριω. χαρίεις, τὸ χαρί-
 ε̄, ὦ χαρίε̄, ε̄ etiā ὦ χαρίε̄. Grauitona in η̄ ha-
 bent ὄρ, μήτηρ ὦ μήτῳρ, sic acuta quatuor, πα-
 5 τήρ, δ' ἀήρ, σωτήρ, ἀνήρ, ὦ πάτερ, δ' ἄδῳρ, σῶτῳρ
 ἄνῳρ: ubi ε̄ accentus in penultima retrahitur.
 Diphthongi ε̄υς ε̄ ους deponunt, ε̄, ὦ βασιλεῦ, οὔ
 βοῦ, πλακῶ, præter ὦ πῶς, ε̄ ὀδ' ὄς. Grauito-
 na quoque in ις ε̄ υς reijciunt, ε̄, ὦ ὄρ, ἑὸρ, ου
 10 sic παῖς, ὦ παῖ, quod fit à παῖς, ὦ παῖ.

D A T I V V S pluralis fit à singulari, posi-
 to σ ante ι, τοῖς βότρωι τοῖς βότρωσι. Et literæ
 λ, θ, ν, τ, sunt reijciendæ. λαμπάδι λαμπά-
 15 σι: ὄρνιθι, ὄρνισι: τιτᾶνι, τιτᾶσι: λέβητι, λέβησι.
 Quod si tum penultima corripereetur, fiet diphthō-
 20 gus, λέοντι, λεουσι: τιθέντι, ἡθεῖσι: aut uocalis an-
 cept quæ in singulari producebatur positione, hic
 in plurali habetur longa αἰαντι, αἰασι: ἰσάντι,
 ἰσᾶσι.

20 Quæ in ξ exeunt, ψ, aut diphthongum, adiectio-
 ne ι faciunt Dativum pluralem, ἄρπαξι, ἄρπαξι: ξ ξι.
 ἄρραψι, ἄρραψι: βασιλεύς, βασιλεῦσι: Βῆς, Βουσι: ψ, ψι
 at ὀπους τοῖς ποσι. Illa in η̄ quæ syncopen pa-
 25 tiuntur Dativum pluralem faciunt in ἄσι, πα-
 ους, ουσι

κρ, ἄσι τῆς πατέρος πατρός, τῆς πατρὸς, τοῖς πατράσι: sic μητράσι, θυγατράσι, ἀνδράσι, & similia.

A T Q V E hæ quidem declinationes appellantur simplices. Cæterum cum inter tam uaria nomina quinta declinationis, quedam Genitiuum faciant in os purum, & reliquos item casus in terminationem puram, fit ut in multis accidat synæresis siue crasis, duabus syllabis in unam contractis. ut τὸ τεῖχος, τὸ τεῖχε, & per crasim, τεῖχος, τῷ τείχει, & per synæresin τεῖχε, & similia. Ideoque quedam sunt declinationes nominum contractorum.

Synæresis. Synæresis propriè, est uocalium scruiatarum in diphthorigum cōtractio. τείχει, τείχεϊ in q.

Crasis Crasis, cum alioqui due syllabæ cōmiscantur in unam, ut τεῖχος τείχος, eo in δ: τείχεα τείχνα, & in η. Sine discrimine tamen his uocibus pro eodem u timur synæresis, crasis, siue contractio.

Prima contractorum **P**RIMA declinatio contractorum est nominum masc. scem. & communium in ης, neutrorum uerò in ες & ος: quorum Genitiuus desinit in ε, ac fermè in omnibus casibus fiunt crases ex ε & uocali uel dipth. sequente hoc modo.

ης	ους	ει	η	ου	εις	ω	εις	δς
ες	ς	ει	η	ου	εις	ω	εις	δς
⊙	ες	ες	ες	η	η	η	η	η
	ος	ος	ος	εα	εα	εα	εα	εα

Contra

5

10

15

20

25

28

Contractio singularis Genitiui est εσ ου. Datiui Genit. sing.
 εἰ ε. Accusatiui εα κ, Dualis nominatiui εε κ. contractio.
 Genitiui εοι οι. Pluralis uominatiui εε ε. εα
 Genitiui εω ω. Neutri pluralis εα κ. in κ

5. Vocales εα nunc in κ, nunc in ε: sic εε, ε in κ, εε
 ε in ε. Vocatiuus singularis in ες ὦ, Δημόδω= εας
 ves. Datiuus pluralis in nulla contrahitur decli= ες
 natione εες

10 Singula. ὁ Δημόδενος, τὸ Δημόδενεσθ, Δη= Annotatio.
 μόδενος. ἔσθ δένει, δένη. τὸν δένεα, δένη.
 ὦ Δημόδενες.
 D. τὸ ε ὦ Δημόδενεε δένη, τοῦ μοδενέου
 δενοῦ.

15 Plu. οἱ ε ὦ Δημόδένεες δένεις, τῶ δένεω,
 δενῶ, τοῖς Δημόδενεσι absque crasi, τὸν δέ
 νεας δένεις.
 ἢ τριήρης, τῆ τριήρεος τριήρους, τῆ τριήρει τριήρει.
 δκῆ ἢ ἀληθῆς, τῆ καὶ τὴ ἀληθείος ἀληθοῦς
 τὸ ἀληθῆς, τῆ ἀληθείος ἀληθῶς, ἔσθ ἀληθεί βεῖ.

20 τὸ τεῖχος, τὸ τεῖχος τεῖχους, ε ita deinceps.

SECUNDA declinatio, est masculinorum
 ε in ε, ε in ε, ε in ε, ε in ε.
 Secunda cō
 tractorum.

S. ες, ως, ἔ, ἔ, ε. D. ε, ωμ. P. ες, ωμ, εσι, εες, κς.
 ες ες.
 ες ες.

25 ες ες.
 ες ες.
 ες ες.

28 Crases ex ε in ε longum, idē; in paucis. Sin. Da= B 3
 tiuo ἔ in ε. Plurali Nominatiuo κς in ες, Accu= satiuo

fatino similiter ια; in ις. Reliqui casus sine cōtra
ctiōe. Neutorū plurale ια in ι. Accusatiuus sem
per in ιϋ. Vocatiuus in ι ablato s Nominatiui.

Sing. ὁ ὄψις, τὸ ὄψις, ἡ ὄψις ὄψι, τὸν ὄψιν,
ᾧ ὄψι: Plurale οἱ ὄψις ὄψις, τοὺς ὄ- 5
ψις ὄψις: sic ἡ πόλις πόλις.

Neutrum τὸ σινκῶσι, σινκῶσις. Plur. σινκῶσια σιν-
κῶσι. Iones hæc nomina flectunt per εος, fitq;
crasis primæ declinationis. ἡ ὄφει ὄφει, τὸ
ὄφει ὄφει, οἱ ὄφεις ὄφεις, τῶ ὄφεις ὄφεις, 10
alii autem casus non contrahuntur.

Atticus Genitiuus Sin. εως, ὄφειως. D. εων, ὄφειων.
Pluralis εων accentu in antepenultima, ὄφειων.

Tertia con-
tractorum .

TERTIA est masculinorum in ους, Ge-
nitiuus communis in εος: unde in quibus- 15
dam casibus fit crasis more primæ declinatio
nis: Ionicus autē in κθ, è quo non fit contractio.

ει κ εις εις εις.

S. ους, εος, εἰ, εα, ου. D. εει, εοι. P. εεις, ων, σι, εας, εεις
ἦος, ἦι, ἦα. ἦε, ἦοι. ἦεις, ἦων, ἦας, ἦεις. 20

Sing. ὁ βασιλεύς, τὸ βασιλεὺς, ἡ βασιλείη,
Dual. τὸ βασιλῆε βασιλῆ.

Plur. οἱ βασιλεῖς λῆις, τοὺς βασιλέας σιλῆις.
Vocatiuus in ου, βασιλεῦ. Datiuus pluralis in
ουσι, τοῖς βασιλεῦσι.

Ionicè ἡ βασιλῆος, ἡ βασιλῆι, ἡ βασιλῆα, etc. 26
Atticus

Atticus genitiuus singularis in έως, Ἔ Βασιλέως.

QUARTA est scaminorum in ω σ
 ως, ἢ λκτώ, ἢ ἀδωός, quorum Genitiuus οσ, contrahitur in ους, λκτέσ tractorum.

5 τῶς. Datiuus οἱ εἰ, λκτοῖ τοῖ, Accusatiuus οε
 ω, λκτόε λκτώ. Vocatiuus in οἱ, ῶ λκτοῖ. Dual.
 σ Plur. ut in tertia simplici declinatione, τῶ λκ
 τῶ. αἱ λκτοῖ.

10 **Q**UINTA declinatio continet neutra
 in ας purū, σ in ρας, Genitiuus cōmunis
 ατσ, Ionicus ασ, ex quo fit crasis Attica.

ως α α αρ α ωρ α α
 αος αἰ αε αομ αα αωρ αα αα
 ας purum

Singul. ας, ατσ, ατι, ας, ας. Dual. ατε, ατωμ.

15 Plur. ατα, ατωρ, ασι, ατα, ατα.

το κρέας, τῷ κρέατος, κρέαος, κρέως: Ἐσθ' κρέαἰ
 κρέα: sic κέρας, κέραστσ, κέρασ, κέρως, semperq; contractio est ex α.

20 Et declinationes quidem sic habent: quae autem
 praeterca de nominibus dicenda, post trademus, ubi
 singulas orationis partes absoluerimus.

Nunc pergamus ad coniugationes uerborum.

CONIUGATIONES

Verborum.

Verborum
coniugati-
ones.

N Verborum coniugationibus Graeci praecipue habent rationem Futuri & Praeteriti perfecti, quando hinc caetera pendent tempora.

Perfectum praeteritum uocatur $\omega\alpha$ 5
 $\rho\alpha\kappa\epsilon\iota\mu\epsilon\nu\varsigma$, Futurum $\mu\epsilon\lambda\lambda\omega\mu$, quae Grammatici notant literis ω & μ .

PRIMA coniugatio est uerborum in $\beta\omega$,
 $\omega\omega$, $\phi\omega$, $\pi\eta\omega$, quorum Futurum in $\psi\omega$, Prae- 10
 teritum in $\phi\alpha$.

β λείβω	}	ψω	}	φα	λείψω.	παραλέξω.	λέλξω.
π τέρω					τέρψω	τέτερω.	
ϕ γράφω					γράψω	γέγραφα.	
$\pi\eta$ τύπῃω					τύψω	τέτυφα.	

SACUNDA in $\gamma\omega$, $\kappa\omega$, $\chi\omega$, $\kappa\tau\omega$: μ . in $\xi\omega$: 15
 π . in $\chi\alpha$.

γ λέγω	}	ξω	}	χα	λέξω	λέλεχα.
κ πλέκω					πλέξω	πέπλεχα
χ τρέχω					τρέξω	τέπεχα
$\kappa\tau$ τίκτω					τέξω	τέτεχα.

20

TERTIA in $\delta\omega$, $\tau\omega$, $\theta\omega$: μ . in $\sigma\omega$,
 ω . in $\kappa\alpha$.

δ ἄδω	ἄσω	ἤκα.
τ ἀνύττω	ἀνύσω	ἤνυκα
θ πλῆθω	πλήσω	πέπληκα

25

QUARTA in $\zeta\omega$, $\sigma\omega$: Futurum $\xi\omega$, &
 Praeteritum $\chi\alpha$, ut in secunda coniugatio-
 ne: aut $\sigma\omega$ & $\kappa\alpha$: ut in tertia. 28

}

ζ	παίξω	ξω	παίξω	χα	πέπαιχα.
τ	ὀρύττω	ξω	ὀρύξω	χα	ᾠρύχα.
ζ	φράξω	σω	φράσω	κα	πέφρακα.
σ	πλάσσω	σω	πλάσω	κα	πέπλακα.

5 Attici pro gemino σ usurpant geminum τ, ὀρύσ = Annotatio.
 σω ὀρύττω, πλάσσω, πλάττω: ut γλώσσα
 γλώττα.

Q V I N T A in λω, μω, νω, ρω, Futurum
 λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ. Præteritum κα.

10	λ	ψάλλω	ω	{	ψαλλῶ	κα	{	ἔψαλκα
	μ	νέμω			νεμῶ			νέμικα
	ν	φαίνω			φανῶ			πέφαγκα.
	ρ	σπείρω			σπερῶ			ἔσπαρακα
	μν	τέμνω		τεμῶ				τέτέμικα.

15 Liquide λ μ ν ρ dicuntur Immutabiles, quod in Annotatio.
 Futuro non mutantur, sed permancant ut in Præ-
 senti.

In hac Coniugatione ultima Futuri circumflecti- Annotatio.
 tur: penultima uerò corripitur, abijciendo alte- λ λ
 ram Immutabilem, ψάλλω, ψαλλῶ: aut uocalem εἰ ε
 subiunctiuam, σπείρω σπερῶ, φαίνω φανῶ: aut αε α
 breuiando ancipitem, κρίνω κρινῶ.

55 **S** E X T A in ω purum, hoc est, præcedente
 uocali aut diphthongo. Futurum in σω. Præ-
 sectum in κα.

α	γελάω	}	γελάσω	}	γγέλακα	}
ε	τελείω		τελείσω		τετέλεκα	
ι	πίω		πίσω		τέτικα	
ο	ὁμῶ		ὁμῶσω		ὠμοκα	
υ	δύω		δύσω		δέσ'υκα	
ω	ῥῶω		ῥῶσω		ῥῥῶκα	
αι	παίω		παίσω		πέπακα	
αυ	ψάω		ψάσω		ἔψακα	
ει	σείω		σείσω		σεσεικα	
δυ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἱππυκα	
οι	οἶω		οἶσω		ῶκα	
ου	κρούω		κρούσω		κέκρυκα	
υ	ὀπύω		ὀπύσω		ὀπυκα	

Literæ figuratiuæ coniugationum.

Literam uerò per quam coniugationem formamus, aut tempora, nominant *χαρακτηριστικόν*, hoc est, figuratiuam literam, ut caracteristicon primæ coniugationis est una ex mutis β, ω, φ. Secundæ γ, κ, χ. Tertiæ δ, τ, θ. Quartæ ζ, σ, aut η. Quintæ λ, μ, ν, ρ. Sextæ omnes uocales præter η, omnes diphthongi propria, et una impropria. Sic figuratiuæ literæ Futuri sunt ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ. Præteriti autem φ, χ, κ, et ita de reliquis quoque temporibus dicendum.

Βαρύτονου quid.

In terminationibus πῶ, κῶ, μῶ prior consonans figuratiua censetur litera nempe ω, κ, μ. Atq; hæ coniugationes dicuntur Baritone, quæ uerba sint βαρύτονα, hoc est, graui tono pronūciatur ultima syllaba, λέιβο λέγω, etc. siquidem in omni syllaba quæ non signatur accentu, intelligitur

Syllabicus accentus.

tur grauis, qui ob id uocatur accentus syllabicus.

Verbi actiui modi Indicatiui.

Paradigma actiui barytoni,

5 Presens { Sing. τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπῆτοῦ, τύπῆτοῦ.
Plu. τύπῶμεν, τύπῆτε, τύπῶσι.

10 Numeri tres ut in nominibus, Personæ totidē. τύπῳ uerbero, τύπῃς uerberas, τύπῃ uerberat.

Prima pluralis in μεν excludit primam dualem.

Secunda & tertia dualis pares, quando tertia

10 pluralis exit in ι aut αι, alioqui impares.

Imperfectū { ἐτύπῳ, ἐτύπῃς, ἐτύπῃ,
ἐτύπῆτοῦ, ἐτύπῆλω,
ἐτύπῶμεν, ἐτύπῆτε, ἐτύπῶ.

Imperfectū.

Datiuis pluralibus, aut personis in ι desinentibus additur ν, sequente uocali, τοῖς λέουσιν ἐ-

15 κείνοις, τύπῶσιν αὐτῶν: sic personis in ε, ἐτύπῃσι ἐξείν.

ν

De augmento.

20 Verbum à consonante inceptum asumit ε in principio Imperfecti, quod est augmentum siue incrementum syllabicum, crescente uidelicet numero syllabarum, τύπῳ, ἐτύπῶ.

Augmentū syllabicum.

Temporale augmentum est eorum, quæ incipiuntur à uocali aut diphthongo mutabili, quoties

25 calis anceps, aut breuis, quæ unum habet tempus, mutat

Augmentū temporale.

mutatur in longam, quæ duo cōtinet tempora. Vo-
calium ac diphthongorum, quædam mutabiles,
quòd mutantur in Præteritis, quedã immutabiles.

Annotatio Vocales Mutabiles.

de diphthō α κ ἀνύω ἤνυον

gis & ιο= ε κ ἐλεύθω ἤλυθον

calibus. ο ω ὀπάζω ὤπαζον

Immutabiles.

κ ἤχέω ἤχεον.

ι ἴξενώ ἴξονον.

υ ὑβρίζω ὑβρίζον.

ω ᾠδω ᾠδον.

Diphthongi Mutabiles.

αι κ αἴρω ἤρων

αυ κυ ἀνλίζω ἤνλιζον

οι ω οὐκίζω ὠκίζον.

Immutabiles

ει ἐικάζω ἐικάζον

ου ἐνθιῶω ἐνθινον

ου οὐτάζω οὐτάζον

Augmenta
uerborum
cōpositorū

Præpositiones in compositis præfixæ uocali-

bus, propriam uocalem ultimam abijciunt, tam in

Præsenti quàm in Præterito, παρεκινῶ ex παρὰ

& ἀκινῶ: παρεμίλων, ἀ παρὰ & Imperfecto

ἔμιλλν ἀ μιλῶ.

(ἄγω.

Exceptio.

Excipe πῶδν & πῶ: πῶδέχω, προαίγω, ἀ ἔχω &

Quod si uerbum incipiat ab aspirata uocali,

præpositio mutabit suam tenuē in aspiratam, κα

δάπνομαι, ἀφεροῦμαι, ex ἀπνομαι, ἀεῖρομαι

& ἤπλ, ἀπὸ.

Perfectum.

Prime syll

be perfecto

rūuariatio.

Perfectum

τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.

τετύφατον, τετύφατον.

ατύφαμεν, ατύφατε, ατύφασι.

Ultima syllaba præteriti quæ sit in singulis con-

iugationibus antè dictum est, pag. 24.

Quod

5

10

05

20

27

Quod ad primam attinet, si uerbum incipitur à uocali aut diphthongo, idem initiū Perfecti & Imperfecti.

ἀνώ, ἠνυοῦ, ἠνυκα. ὑβρίζω, ὑβριζοῦ, ὑβριζαῖ.

5 αἶρω, ἦροῦ ἦρα. εἰκάζω, εἰκαζοῦ, εἰκακαῖ.

Idipsum fit in uerbis inchoatis à consonante, si modò e augmentum syllabicum fuerit positio-
ne longum, nempe ante duas consonantes, aut dua-
plicem. ζ, ξ, ψ.

10 ἀπειρώ, ἔαπειροῦ, ἔαπαρκα. ζέω, ἔζεοῦ, ἔζεκα.

ξέω, ἔξεοῦ, ἔξεκα. ψάλλω, ἔψαλλοῦ, ἔψαλκα.

Annotatio.

Nam si e sit breue aut anceps, iam in Prateri-
to perfecto, repetitur prima consonans. Præsen-
tis, hoc modo, τύπτω, ἔτυπτοῦ, τέτυφα. γρά-

15 φω, ἔγραφοῦ, γέγραφα.

Anceps.

Ancipitem hic dico siue communem uocalem,
quam sequitur muta cum liquida, ἔγραφοῦ, ἔ-
κλινοῦ, ἔκρινοῦ.

Annotati-
uncula.

20 aspiratis substituūt tenues, δείνω, ἔδεινοῦ, τέθα-
κα: φάίνω, ἔφαινοῦ, τέφαγκα: χαίρω, ἔχαιροῦ,
κέχαρκα.

Penultima Perfecti & Futuri eadem: τύψω, τέ-
τυφα. At disyllaba quintæ conjugationis e pe-

25 nultimam Futuri mutant in α σέλλω, μ, σελώ
π, ἔσαλκα: ἀπειρώ μ ἀπέρω, π, ἔπαρκα.

Penultime
perfectorū
uariatio.

27 Immutabiles λ & ρ manent in Præterito ut Fu-
turo

τινῶ. ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλλα: σπειρώ, σπείρω, ἔσπαρακα. My μ seruat̄ur quidem, sed asciscitur π, νέμω, νεμῶ, νενέμκα pro νένεμκα: sic δ' ἐμω, βρέμω, & alia. Ny ν uertitur in γ, φαίω, φανῶ, πέφαγκα: semper enim ν ante γ, κ, ξ, χ. 5
migrat in γ.

Disyllaba in εἰνω, ἰνω, ὠνω abijciunt ν, κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα: κρίνω κρινῶ, κέκρικα: δῦνω, δυνῶ τέδουκα.

Plusquā̄m= perfectum.

Plusquā̄m= perfectum. { ἐπέτυφεῖν ἐπέτυφες ἐπέτυφθ. 10
ἐπέτυφθητο ἐπετυφέτω.
ἐπέτυφθη ἐπέτυφθητε ἐπέτυφθησ-

Plusquā̄m= perfecti formatio.

A Perfecto deducitur, conuerso α in εἰν. In fronte sumitur ε, si Perfectum incipitur à consonante, τετυφα, ἐπέτυφεῖν: alioqui idem principium, ἦνυκα, ἦνύκηψ. 15

ἀόριστος
χρονος.

Est Græcis tempus quoddam præteritum, quod adpellatur ἀόριστος, hoc est, Indefinitum. Incerta est enim significatio, paulò ne antè res præterierit an multò, sunt ἄ; Aoristi duo. 20

Indefinitum primum.

Aoristus primus { ἔτυφα ἔτυφας ἔτυφε.
ἔτύφατοῦ ἔτυφάτω.
ἔτύφαμεν, ἔτύφατε, ἔτυφαυ

Aoristi primi formatio

Vltimā primi Aoristi metimur è Futuro, cuius seruat̄ur characteristico, sed ω in α, τύφα, ἔτυφα. Augmentum utriusque Aoristi idem cū Imperfe= 26
στο

στο, ἀνύω, ἤνυον, ἤνυσαι: τίπτω, ἔτυπτον, ἔτυψα.

Penultima eadem quæ in Futuro, ac semper natura aut positione λόγα, πάω, πάισω, ἔπαυσα. λέγω, λέξω, ἔλεξα.

5: **S:** ripitur, ut in quinta coniugatione, producendæ erunt uocales hoc pacto.

Si α penultima Futuri, extra diphthongum sit in Presenti, migrabit in κ: ueniens autem ex αε Atticæ quidem uertetur in κ: communiter uerò manebit,

10 **S:** sed longum in Aoristo, cum breue sit in Futuro.

α α κ ψάλλω, ψαλλῶ, ἔψηλα.

αι α κ μιάνω, μιανῶ, ἐμίνα Atticæ.

αι α α μιάνω. μιανῶ, ἐμίνα communiter.

Si penul. ε, aduocatur iota, ut fiat diphthogus ει.

15 **S:** ε ε Ϛ ἀπείρω, ἀπιδρῶ, ἔσπειρα.

ε ε Ϛ σέλλω, σελλῶ, ἔσειλα.

At ε υ breues in Futuro, producuntur in Aoristo,

κρίνω, κρινῶ, ἔκρινα: ὄτρύνω, ὄτριυνῶ, ὠτριυνά

20 **Aorist. secūdus** { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
ἔτύπετον, ἔτυπέτω.
ἔτύπομεν, ἔτύπετε, ἔτυπον

Augmentum ut in Aoristo primo, ἔτυψα, ἔτυπον

Penultima breuis, ac ferme una ex ancipitibus α, ι, υ, proinde uocales Presentis ita mutantur.

κ α λήβω, ἔλαβον ου ο ἀκχώ, ἤκοον.

ω. α τρώγω, ἔφαγον ου υ φεύγω, ἔφυγον.

27 **S:** αι α κείω, ἔκαον. ε α δέρω, ἔδραρον.

αυ α π'άνω, ἔπειτα. εἰ λείπω, ἔλιπον.
 Disyllaba quinta coniugationis, pro εἰ capiunt
 α, ἀπείρω, ἑσπάρου: trisyllaba perdunt iota, ὀφεί
 λω, ὠφέλου. Figuratiua eadem que Presentis,
 λήβω, ἔλαβου: τύπῳ, ἔτυπον. Nam in πῳ, σ
 κτω, μνω, prior litera est figuratiua.
 In quarta uerò coniugatione Futurum ξω, forma
 tiuam habet γ, ὀρύσσω, ὀρύξω, ὠρυγοῦ: ubi autem
 Futurum in σω, erit figuratiua σ, φράζω, φρά
 σω, ἑφραδῶ

10

Græci duplex habent Futurum.

Futur. prim. { τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
 τύψετον, τύψετε.
 τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.

De hoc in singulis coniugationibus dictum est 15
 prius, Pag. 13.

Fut. secund. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.
 τυπῆτον, τυπῆτον.
 τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Formatio . Fit à secundo Aoristo, ablato incremento, σ ου 20
 uertendo in ῶ circumflexum, ἔτυπον, τυπῶ.
 Imperat.

Imperatiui.

Præsens σ { τύπῃε, τυπῆετω.
 Imperfectū. { τύπῃετον, τυπῆετων.
 τύπῃετε, τυπῆετῶσαυ.

25

Perfectū σ { τέτυφε, τετυφετω.
 Plusquâpsē. { πετύφετον τετυφετων.
 πετύφετε, τετυφετῶσαυ.

28

Aoristus

Aoristus primus { τύλον, τυλάτω.
τύλατον, τυλάτουν.
τύλατε, τυλάτωσαν.

9 Aoristus secundus { τύπει, τυπέτω.
τύπειτον, τυπέτουν.
τύπετε, τυπέτωσαν. ἔτυπον.

Ab Indicatio ceteri omnes pendent modi, & Participia, in quibus uox semper est eadē Praesentis & Imperfecti : Sic Perfecti & Plusquamperfecti. Modi reliqui ab indicatio formati.
10 Praeteritum perfectum ubique seruat augmentum : Aoristi uerò extra Indicatiuum minimè. Annotaciones.
Primam personam Imperatiuus non agnoscit.
Futurum quoque nec hic reperitur, nec in Subiunctiuo, sed in illius uicem subeunt Aoristi.

15 Optatiui. Optatiuus τυπιω
— Praesens & Imperfectum { τύπιμι, τύπις, τύπι.
τύπιτον, τυπιόττω.
τύπιμεν, τυπιετε, τυπιον.

20 Perfectū & Plusquamperfectū { πετύφοιμι, πετύφοις, πετύφοι.
πετύφοιτον, πετύφοίττω.
πετύφοιμεν, πετύφοιτε, πετύφοικον.

Aoristus pri. { τύλαμι, τύλας, τύλαε.
τύλατον, τυλάεττω,
τύλαμεν, τυλάετε, τυλάειν.

27 Aoristus sec. { τύποιμι, τύποις, τύποι.
τύποιτον, τυποιόττω.
τύποιμεν, τυποιετε, τυποιον.

τύλω.	Futurum primum	{ τύλωμι, τύλωις, τύλωι. τύλωιτορ, τυλωοίτω. τύλωμεν, τύλωιτε, τύλωεμ. τυποίμι, τυποίσις, τυποί. τυποίμεν, τυποοίτε, τυποοίμ.		
τυωώ.	Futurum secundū	{ τυποίτηρ, τυωοίτω. τυωοίμεν, τυωοίτε, τυποοίμ.	5	
Annotatio- nes.	Omnium Optatiuorū penultima est diphthongus. In actiuis primi Aoristi αι, in ceteris οι. Secundum Futurum circumflectitur, alioqui uox eadem cum secundo Aoristo.			
Aoristus Atticus & Aeolicus.	Usitatissimus est, & apud Atticos Optatiui pri- mus Aoristus Aeolicus. Sing. τύψαι, τύψαις, τύ- ψαι. Dual. τυψάατηρ, τυψάάτω. Plur. τυψαί- μεν, τυψάατε, τύψαιμ.			10
	Subiunctiuī.			
τω.	Præsens & Impf. εἶμ	{ τύπτω, τύπτης, τύπτη. τύπτητορ, τύπτητορ. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.		
ψα.	Perfectū et plusq̄p. εἶμ	{ τετύψω, τετύψης, τετύψη. τετύψητορ, τετύψητορ. τετύψωμεν, τετύψητε, τετύψωσι.	20	
ἔτυψα.	Aorist. pri- mus εἶμ	{ τύψω, τύψης, τύψη. τύψητορ, τύψητορ. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.		
ἔτυπωμ.	Aoristus se- cundus εἶμ	{ τύπω, τύπως, τύπη. τύπητορ, τύπητορ. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.		
Annotatio.	Inflexioni Subiunctiuorum adhibent coniunctio- nem			

ñem εἶναι, ut εἶναι τύπτω, si uerberem.

In secunda & tertia singulari, est u diphthongus impropria: in duali et plurali uocalis tantū u.

Infinitiuu.

Infinitiuu.

5	Præsens & Imperfectum	τύπτειν.	τύπτω.
	Perfectum & plusquæper.	τετυφάσκει.	τίτυφα.
	Aoristus primus	τύψαι.	ἔτυψα.
	Aoristus secundus	τυπῆν.	ἔτυπον.
	Futurum primum	τύψειν.	τύψω.
10	Futurum secundum	τυπήν.	τυπῶ.
	Secundum futurum	idem cum secundo Aoristo.	

Participij.

Participij
actiua.

15	Præsens et Imperfect.	{	ὁ τύπτων, τὸ τύπτωντι.	τύπτω
			ἡ τύπτουσα, ἢ τυπτιύσης.	
	Perfectum et plusquæ.	{	ὁ τετυφώς, τὸ τετυφότες.	τίτυφα.
			ἡ τετυφῶσα, ἢ τετυφῶσας.	
			ὁ τετυφός, τὸ τετυφότε.	

20	Aorist. pr.	{	ὁ τύψας, τὸ τύψαντι.	ἔτυψα.
			ἡ τύψασα, ἢ τυψάσης.	
			ὁ τύψας, τὸ τύψαντι.	

	Aorist. sec.	{	ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντι.	ἔτυπον.
			ἡ τυπούσα, ἢ τυπῶσας.	
			ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντι.	

27	Futu. prim.	{	ὁ τύψω, τὸ τύψοντι.	τύψω.
			ἡ τύψουσα. ἢ τυψῶσας.	
			ὁ τύψω, τὸ τύψοντι.	

τυπῶ.

Fut. secū. { ὁ τυπῶν, τὸ τυπῶντ' ὅ.
 ἢ τυπῶσα, φη' τυπῶσης.
 τὸ τυπῶω, τὸ τυπῶντ' ὅ.

Annotatiun
 cula.

Omne tempus habet suum participiū, τυπῶν
 uerberans, qui uerberat, aut uerberabat: τυπῶ-
 φῶς qui uerberauit, aut uerberauerat. Sic Aoria-
 sti τυπῶς, ac τυπῶν, qui uerberauit: ὅ Futu-
 ri τυπῶν, ac τυπῶν, uerberaturus.
 Aoristus secundus acuitur, τυπῶν τυπῶντ' ὅ.
 Secundum futurum circumflectitur, τυπῶν τυ-
 πῶντ' ὅ.

Participia masculina ὅ neutra pertinent ad
 quintam nominum declinationem. Foeminina ue-
 rò ad secundam. Verbi passiui.

Paradigma
 passiui

Indicatiui { τυπῶμαι, τυπῶ, τυπῶται.
 τυπῶμεθον, τυπῶθον, τυπῶσθε.
 τυπῶμεθα, τυπῶθε, τυπῶσθε.

Barytoni
 annotatio.

Prim' pluralis non desinit in μεν, ὅ ideo inte-
 ger habetur dualis: in quo secunda ὅ tertia si-
 milis, quòd tertia pluralis exeat in αι.

Imperfectū.

Imper- { ἐτυπῶμην, ἐτυπῶν, ἐτυπῶτο.
 fectum { ἐτυπῶμεθον, ἐτυπῶσθε, ἐτυπῶσθε.
 ἐτυπῶμεθα, ἐτυπῶθε, ἐτυπῶσθε.

Cuiuscunque generis sint uerba, tamen idem ha-
 bent augmentum.

Perfectum.

Perfec- { τέτυμμα, τέτυψαι, τέτυπται.
 tum { τέτυψεθον, τέτυψθον, τέτυψθε.
 τέτυψεθα, τέτυψθε, τέτυψθε.

Fit

Fit ab actiuo, extrema litera, aut syllaba conuer-
sa in $\mu\alpha\epsilon$: Secunda persona in $\sigma\alpha\epsilon$, actu aut po-
testate, nempe $\psi\alpha\epsilon$, aut $\xi\alpha\epsilon$: Tertia in $\tau\alpha\epsilon$.

In prima coniugatione mutatur α actiui in
S $\mu\alpha\epsilon$, σ ϕ aspirata in β mediam, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon$ Prime
 $\beta\mu\alpha\epsilon$, sed ob euphoniā dicitur $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\epsilon$, $\mu\phi\alpha$, $\mu\alpha\epsilon$
pro β . In secunda ac tertia persona est ω tenuis, $\psi\alpha\epsilon$.
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha\epsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\alpha\epsilon$, nam ψ ualeat $\pi\sigma$. $\pi\eta\alpha\epsilon$.

Secunda σ tertia dualis, σ secunda pluralis $\mu\mu\epsilon\delta\omicron\upsilon$.
IO fiunt à tertia singulari, mutatis tenuibus ante $\alpha\epsilon$, $\mu\mu\epsilon\delta\alpha\epsilon$.
in proprias aspiratas, idq; in omni coniugatione, $\phi\theta\omicron\upsilon$, $\phi\theta\epsilon$.
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\alpha\epsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\omicron\upsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\delta\epsilon$.

Tertiam pluralem circumloquimur per par-
ticipium Præteriti temporis, σ uerbum Substan-
IS tiuum, quoties tertia singularis non desinit in $\tau\alpha\epsilon$
purum, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\alpha\epsilon$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\omicron\iota\epsilon\sigma\acute{\iota}$.

Secund. $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\epsilon$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\xi\alpha\epsilon$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\epsilon$.
cōiuga- $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\delta\omicron\upsilon$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\omicron\upsilon$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\epsilon$.
tio. $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\delta\alpha$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\delta\epsilon$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}\omicron\iota\epsilon\sigma\acute{\iota}$.

Secundæ.

20 Eadem hic ratio literarum γ , κ , χ , σ dupli-
cis ξ , qualis in prima coniugatione mutarum β , $\chi\acute{\alpha}$, $\gamma\mu\alpha\epsilon$.
 ω , ϕ , σ duplicis ψ , ut à $\lambda\epsilon\gamma\omega$ præteritum acti $\xi\alpha\epsilon$.
uum $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\chi\alpha$: passiuum $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\mu\alpha\epsilon$, mutando α $\kappa\tau\alpha\epsilon$.
in $\mu\alpha\epsilon$, aspiratum χ in mediam γ . In secunda σ $\gamma\mu\epsilon\theta\epsilon$ $\epsilon\theta\alpha$.
tertia persona est tenuis, κ , $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\xi\alpha\epsilon$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\epsilon$: $\chi\delta\omicron\upsilon$.
nam ξ est $\kappa\sigma$. Reliquarum coniugationum $\kappa\alpha$ $\chi\delta\epsilon$.
mi-

28 grat in $\mu\alpha\epsilon$.

C 3

Tertia

Tertia
κα,σμαι.
σαι.
ται,
σμεθου.
σμεθα.
δου.
δε.

Tertia cō-
iugatio

πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται.
πεπέισμεθου, πεπέισθου, πεπέ-
ισθαι.
πεπέισμεθα, πέπεισθε, πεπει-
σμένοι εισί.

5

Ante μαι collocandum σ, πείθω, πέπεικα, πέ-
πεισμαι.

Secunda persona πέπεισαι, per unum σ tantū.

Annotatio. etiam si in prima fuerit σ πέπεισμαι.

Quarta.

Quarta
cōiugatio

ώρυγμαί, ώρυξαι, ώρυκται,
ώρυγμεθου, ώρυχθου, ώρυχθου.
ώρυγμεθα, ώρυχθε, ώρυγμένοι
εισί.
πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασαι
πέφρασμεθου, πέφραθου, πέφρα-
θου.
πέφρασμεθα, πέφραθε, πέφρασ-
μένοι εισί.

10

15

Annotatio. Quorum actiuum prateritum in χα, ea sequun-
tur coniugationem secundam, χ in γ, α in μαι, 20
ώρυχα, ώρυγμαί. Si autem actiuum in κα, for-
matio est ut in tertia, assumpto σ, φράζω, πέφρα-
κα, πέφρασμαι.

Quinta.

Quinta coniugatio etiam in Passiuo Praterito
seruat immutabiles λ σ ρ, ut in Actiuo, ψάλλ-
λω, έψαλκα, έψαλμαι: απείρω, έπαρκα, έ-
παρμαι.

ψαλλω

27

ψάλλω	{	ἑψαλμι, ἑψαλοαι, ἑψαλται.	λμαι.
		ἑψάλλμεθον, ἑψαλλθον, ἑψαλλθου.	λοσαι.
		ἑψάλλμεθα, ἑψαλλθε, ἑψαλλμείοις	λται.
		ἑῖσι,	λθου.

σ

σπείρω	{	ἑσπασμι, ἑσπασσαι, ἑσπασται.	λθει.
		ἑσπάρμεθον, ἑσπασθον, ἑσπασθου.	
		ἑσπάρμεθα, ἑσπασθε, ἑσπασμείοις	
		ἑῖσι.	
			μω σ̄ μνῶ

Finite in μω, aut μνῶ, actiui habent κκα, passiu- finita.

10 *um* κμαι. ἑνέμω, νενέμηκα, νενέμημαι. τέμνω, τετέμηκα, τετέμημαι: nam interponitur κ. Vt in sexta.

νέμω	{	νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται.
		νενέμημεθον, νενέμησθον, νενέμησθου.
		νενέμημεθα, νενέμησθε, νενέμηνται.

15 Sic τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται. σ̄σ. Annotatis unclae.
 Secunda σ̄ tertia dualis, ac secunda pluralis interserunt σ̄, quoties tertia singularis exit in ται purum, νενέμηται, νενέμησθον, νενέμησθε.

20 Tertia singulari finita in ται purum, citra cir- cumlocutionem fit tertia pluralis, interponendo ῡ ante ται, νενέμηται, νενέμηνται.

Verba in νω actiuum faciunt in γκα: passiuum autem prime persone in μμαι, φαίνω, πύφα- γκα, πύφαμμαι, nam in ceteris manet ῡ. νω finita. μμαι.

φαίνω	{	πύφαμμαι, πύφανσαι, πύφανται.	νται.
		πύφαμμεθον, πύφανθον, πύφανθου.	νσαι.
		πύφαμμεθα, πύφανθε, πύφαμμε-	νθου.
		νοῖσιν.	νθε.

ενω, ενω et
ωω finita. Dissyllaba in ενω, ενω, εω ωω abijciunt ν, ut in
ακτινο, nec tamen assumunt σ ante μαε.

κρίνω { κέκριμαι, κέκρισαι, κέκριται.
κέκριμεδορ, κέκριδορ, κέκριδορ.
κέκριμεδα, κέκριδαε, κέκριται.

5

κτείνω { έκταμαι, έκτασαι, έκταται.
έκταμεδορ, έκταδορ, έκταδορ.
έκταμεδα, έκταδαε, έκταται.

θύω { τίθυμαι, τίθυσαι, τίθυται.
τεθύμεδορ, Τέθυδορ, Τέθυδορ.
τεθύμεδα, Τέθυδαε, Τέθυται.

10

Sexta.

Sexta coniugatio nunc accipit σ: ακούω, ήκου
κα, ήκουσμαι: nunc non accipit, τοξένω, τέτοξ
ξουκα, τετόξουμαι.

Vt tertia cō
iugatio.

ακούω { ήκουσμαι, ήκουσαι, ήκουσται.
ήκούσμεδορ, ήκουδορ, ήκουδορ.
ήκουσμεδα, ήκουδαε, ήκουσμελις εισί.

15

μαι.
σαι.
ται
μεδορ, εθα
δορ.
δαε.

τοξένω { τετόξουμαι, τετόξουσαι, τετόξουται.
τετόξουμεδορ, τετόξουδορ, τετόξουδορ.
τετόξουμεδα, τετόξουδαε, τετόξουται.

20

Plusquam
perfect.

Plusq̄p. { έτετύμμω, έτετύμφο, έτετύμφο.
έτετύμμεδορ, έτετύμφορ, έτετύμφορ.
δω.
έτετύμμεδα, έτετύμφοδαε, τετυμμελις 26
ήσαρ.

Perfecti

V A R I T O N A.

Perfecti prima persona uertit *μαε* in *μλω*. *Formatio*
τέτυμμαι, ἐτέτυμμω: secunda *σ*, tertia *αι* *Plusquam*
 in *ο*, *τέτυλαι, ἐτέτυλο: τέτυπται, ἐτέτυπο*. *perfecti.*
 Tertia pluralis exit in *ντο*, si singularis desinat *Annotatio.*
 in *το* purum, *ἐκέκριτο, ἐέκριντο*: alioqui circum
 loquimur per uerbum substantiuum, *ἐτέτυπο*,
τετυμμένοι ἦσαν.

5

ἑτύφθω, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
 Aoristus pri- *ἑτύφθητο, ἐτυφθήτω.* *Aoristus. I.*
 mus *ἑτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθη-*
σαν.

10

Formatur à tertia Perfecti, mutatis tenuibus *Formatio*
ante ae in proprias aspiratas, τέτυπται, ἐτύ- *Aoristi pri-*
φθω: λέλεκται, ἐλεχθω: πίπεισαι, ἐπί- *mi.*
δω.

15

ἑτύπω, ἐτύπης, ἐτύπη.
 Aoristus *ἑτύπητο, ἐτυπήτω.*
 secundus *ἑτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.* *Aoristus. 2*

20

Mutat ου actiui in λω, ἐτυπο, ἐτύπω *Formatio.*
 Caret uterque Aoristus prima duali: nam in- *Annotatio.*
 flexionem habet Actiuorum, siquidem plurale
 in *μεν*.

τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται
 Futurum *τυφθήσόμεθα, τυφθήσεσθε, τυ-* *Futurum. I.*
 primum *φθήσεσθε*
τυφθήσόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθή-
σονται.

27

A primo

Formatio. A Primo Aoristo ἐτύφθην, τυφθήσομαι.

Futurum { τυπήσομαι, τυπήσει, τυπήσεται.
 Futurum. 2. secundū { τυπήσομεθον, τυπήσεθον, τυπή-
 σεσθε.

τυπήσομεθα, τυπήσεθε, τυπή-
 σονται. 5

Formatio. A secundo Aoristo, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulò pòst Est Græcis tempus in uerbis passiuis, quod uocatur μετ' ὀλίγου μέλλων, hoc est, paulò pòst Futurum, quoties actio iam mox ad futura si- 10 gnatur.

Paulò pòst futurum { τετύφομαι, τετύφη, τετύφεται.
 τετύφομεθον, τετύφεθον, τετύ-
 φεσθε.
 τετύφομεθα, τετύφεθε, τετυ- 15 φονται.

Formatio.

Fit à secunda perfecti, interposito ομ, τέτυψαι, τετύφομαι: seruatq; augmentum in omni modo.

Imperat.

Imperatiui. { τύπηνου, τυπήεθω. 20
 praesens { τύπήεθον, τυπήεθω.
 τύπήεθε, τυπήεθωσαν.

Formatio.

Perfectū σ { τέτυψο, τετύφθω.
 Plusq̄ perfe. { τέτυφθον, τετύφθω.
 τέτυφθε, τετύφθαλεν. 25

Secunda persona fit à secunda Plusquamperfe-
 cti, ἐτέτυψο, τέτυψο: ἐλέλεξο, λέλεξο: ἐπέψατο,
 πέψατο: ἔψατο, ἔψατο. σ cetera. 28

Tertia uerò à tertia eiusdem temporis, mi- φβε, φβω.
 grante το in θω, σ reliquis item tenuibus, in χβε, χβω.
 aspiratas, ἐτέτυπτο, τετύφθω: ἐλέλετο, λελέ- δι, δω.
 χθω: ἐτεπέψο, πεπεύδω: quòd si, το sit purè
 assumitur σ, ἐκικριτο, κικρίδω.

Aorist. 1. { τυφθῆναι, τυφθῆντων.
 τυφθῆκα, τυφθῆκασθε.
 τυφθῆμι, τυφθῆτω.

Aorist. 2. { τυπῆναι, τυπῆντων.
 τυπῆκα, τυπῆκασθε.
 τυπῆμι, τυπῆτω.

Aoristi desinunt in θι, sed prior hic in τι, pro- Annotatio.
 pter alterum θ præcedens, τυφθῆναι, non τυφθῆ- τῆναι, non
 θῆναι. sic tertia singularis utriusque, σ reliqui nume- θῆναι.
 ri per τ, non θ, τυπῆτω, τυπῆτομ, σσ.

Optatiui- { τυπῆοίμην, τυπῆοίς, τυπῆοίτο.
 præsens τυπῆοίμεθα, τυπῆοίδοι, τυπῆοί- Optatiuus
 δῶ.

20 Omnium Optatiuorum penultima est diphthōgus. Annotatio.

Perfect. et Plusq̄ per. { πετυμμένω ἔμην, ἔμην.
 πετυμμένω ἔμην, ἔμην.
 πετυμμένω ἔμην, ἔμην, ἔμην. Annotatio.

25 In uerbis Baritonis semper opus est periphra-
 si, per participium σ uerbum substantiuum.

Aoristus { τυφθειῶν, τυφθειῶν, τυφθειῶν.
 τυφθειῶν, τυφθειῶν.
 τυφθειῶν, τυφθειῶν, τυφθειῶν.

Aoristus

		<p>τυπέλω, τυπέεις, τυπέειν. τυπέειντορ, τυπέειντω. τυπέειμεν, τυπέειτε, τυπέεισαμ</p>	
Aorist. sec.	}	<p>τυφθῆσοίμην, τυφθῆσαι, τυ- φθῆσοιτο.</p>	5
Futurū pri.		<p>τυφθῆσοίμεθα, τυφθῆσοισθε, τυφθῆσονται.</p>	
	}	<p>τυπῆσοίμην, τυπῆσαι, τυπῆσοιτο 10</p>	
Futu. sec.		<p>τυπῆσοίμεθα, τυπῆσοισθε, τυπῆσονται.</p>	
	}	<p>κετυψοίμην, κετύψαι, κετύψοιτο 15</p>	
Paulò post futurum		<p>κετυψοίμεθα, κετύψοισθε, κε- τυψοιτο.</p>	
	}	<p>τύπῶμαι, τύπῃ, τύπῆσαι. 20</p>	
Subiunct.		<p>Subiunctivi praesens ἐὰν τυπῶμεθα, τυπῆσθε, τυ- πῶσθε.</p>	
	}	<p>κετυμλίθη, ᾧ, ἡς, ἦ.</p>	
Perfectū et plus- q̄perfectū ἐὰν		<p>κετυμλίθητον, ἦτον. κετυμλίθημεν, ἦτε, ᾧσι.</p>	
Annotatio.	Et hic ὁ in Optativo circumloquimur hoc Per- 28 fectum		

fectum, ut tertiam pluralem Indicativi.

Aoristus primus εἰμ { τυφῶ, τυφῆς, τυφῆ.
 τυφῆτον, τυφῆτον.
 τυφῶμεν, τυφῆτε, τυφῶσι.

5 Aoristus secundus εἰμ { τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.
 τυπῆτον, τυπῆτον.
 τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Infinitivi presens, τυπῆσαι.

Infinitivus.

10 Perfectum & Plusquamperfectum τυφῆσαι,
 accentu in penultima. Aoristus Primus τυφῆσαι.
 Aoristus secundus τυπῶσαι.

Futurum primum τυφῆσισθαι. Futurum secundum τυπῆσισθαι.

Formatio.

Paulò post Futurum τυπῆσαι.

15 Infinitivi in δὲ fiunt à secunda plurali Indicativi, uerso ε in α, τυπῆσθε, τυπῆσθαι, & cat.

Participia passiva.

Participij presens { ὁ τυπόμενος, ἡ τυπόμενη.
 ἡ τυπόμενη, ἡ τυπόμενη.
 τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον.

20 Perfectū & Plusq̄ perfe. { ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη.
 ἡ τετυμμένη, ἡ τετυμμένη.
 τὸ τετυμμένον, τὸ τετυμμένον.

Aorist. pri. { ὁ τυφείς, ἡ τυφείσα.
 ἡ τυφείσα, ἡ τυφείσας.
 τὸ τυφείν, τὸ τυφείν.

28 Aoristus sec. { ὁ τυπείς, ἡ τυπείσα.
 ἡ τυπείσα, ἡ τυπείσας.
 τὸ τυπείν, τὸ τυπείν.

Futurum

Futurū primū { ὁ τυφθεσόμενος, ἢ τυφθεσομένης,
ἢ τυφθησομένης, ἢ τυφθησομένης.

Futurū secundū { ὁ τυπησόμενος, τὸ τυπησομένου.
ἢ τυπησομένης, ἢ τυπησομένης.

Paulō post sū. { ὁ πετυφόμενος, τὸ πετυφομένου.
ἢ πετυφομένης, ἢ πετυφομένης.

Annotatio

Accentus Perfecti in penultima, reliquorū in 10
μενος in antepenultima: at Aoristi acuiuntur.
Ceterū μενος ἔμενος ad tertiam pertinent
declinationem: ἔς ἔς ἔς ad quintam, omnia
autem fœminina ad secundam.

Verbum Medium.

Medium,
ἔ cur ita
dicatur.

Medium uerbum siue commune, quod nunc
actiue capitur, nunc passiue, βιάζομαι ὑπὸ φί-
λου, uiolo amicum: βιάζομαι ὑπὸ φίλου, uio-
lor ab amico: sic ἄγωμαι, duco, ducor: κομίζομαι
porto, portor.

Ab actiuis autem non tantum Passiua deducuntur,
sed etiam media, quorum ἔ inflexio ἔ signifi-
catio partim Actiua, partim Passiua.

Præsens ἔ Præt. imperf. non tantum inflecten-
di ratione, uerū ἔ uoce penitus eadem sunt
cum uerbo Passiua. Perfectum ἔ Plusquamper-
fectum sortita sunt terminationem Actiuam: Aor-
risti ac Futuri Passiuam.

Indicatiui

Indicativus perfectū { τίτυπα, τίτυπας, τίτυπε.
 τίτύπατομ, τίτύπατομ.
 τίτύπαμιν, τίτύπατε, τίτύπασθε.

Perfectum
 mediam.

Medium praeteritum formatur ab aetio, col
 locata figuratiua litera praesentis pro figuratiua
 praeteriti aetii, τίτυφα, τίτυφα, ἀ τὴν π̄ω:
 Nam desinentium in π̄ω, κτω, μνω, formatiua
 litera est prior consonans, τίκτω, τίτεχα, τίτο
 κα: τίμνω, τίμίχα, τίτομα, ut dictum est su
 pra Pagin. 26.

Formatio.

Præterea quarta coniugationis Futurum fut. cha
 racteristicon facit γ, πλῆσσω, πλῆξω, ἐπέπλ
 χα, ἐπέπληγα: σω autem in δ, φράζω, φράσω
 πέφρακα, ἐπέφραδα, ut etiam notatum in se
 cundo Aoristo uerbi aetii. Trium uerò temporum
 eadem est figuratiua, secundi Aoristi, secundi Fu
 turi, et Praeteriti medij.

Annotatio.

Annotatiun
 cula in
 Perfectum
 medium.
 Pagin. 13.

In sexta coniugatione characteristicon est uoca
 lis aut diphthongus, λύω, λήλυκα, λήλυα: ἀκῶ,
 ἤκουκα, ἤκουα: quanquam hoc tempus hic raram.
 Penultima eadem quæ in aetio τίτυφα, τίτύπα.
 Dissyllabi Futuri penultima e migrabit in ο, λή
 γω, λήξω, λήλεχα, λήλοχα: at diphthongus ει
 in οι, πείδω, πείσω, πείψω, πείποιδα.
 Vocalis α praesentis interdum seruat, ἔλαω,
 ἔφαλα, ἔφαλα: interdum uertitur in η, δάλ
 λω, τέδαλα, τέδηλα: diphthongus autem αι in α

28 η diphthongum impropria, φάω, πέφωνα.
 Plusquam

ε
 ει
 α
 η
 αι

Plusq̄perfectū { ἐτετύπην, ἐτετύπης, ἐτετύπῃ.
 ἐτετύπῃσσι, ἐτετυπείη.
 ἐτετύπαιμεν, ἐτετύπῃτε, ἐτε-
 τύπασαυ

Aoristus .1. Aoristus pr. { ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. 9
 ἐτυψάμεθον, ἐτύψαδιον, ἐτυ-
 ψάδιον.
 ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο

Formatio. Additur μέν ad actiuum, ἐτυψα, ἐτυψάμεν.

Aoristus .2. Aorist. { ἐτυπόμην, ἐτύπων, ἐτύπωτο, 10
 ἐτυπόμεθον, ἐτύπειδιον, ἐτυπέδιον.
 secund. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεϊθε, ἐτύπωντο.

Formatio. Mutatur ον actiui in όμην, ἐτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum .1. Futurū { τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. 15
 prim. τύψόμεθον, τύψεϊδιον, τύψεϊδιον.
 τύψόμεθα, τύψεϊθε, τύψοντι.

Formatio. Actiuum ω Barytonū in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum .2. Futurū { τυπῶμαι, τυπῆϊ, τυπῆϊσι. 20
 τυπῶμεθον, τυπῆϊδιον, τυπῆϊδιον.
 τυπῶμεθα, τυπῆϊθε, τυπῶσιν.

Formatio. Etiam hoc fit ab Actiuo, uertendo ω circumflexum in ῶμαι, τυπῶ, τυπῶμαι. Iacōq; in quinta coniugatione primum quoq; Futurum desinit in οῦμαι: nam Actiuum in ω circumflexitur, ut

αἰσῶμαι αἰσῶ, primum Futurum actiuum αἰσῶ, medi- 25
 αἰσῶμαι um autem αἰσῶμαι: secundum uerò actiuum
 αἰσῶ, medium αἰσῶμαι.

Annotatio. Accidit igitur hic idem esse utrunque Futurum 28
 tam

tam Actiuum quàm Medium, ψάλλω, ψαλῶ, ψα
 λῶμαι.

5	Imperatiui per. fectū & plusq̄.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τέτυπε, τετυπέτω.} \\ \text{τετύπετον, τετυπέτων.} \\ \text{τετύπειτε, τετυπέτωσαν.} \end{array} \right.$	Imperat.
	Aoristus prim.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τίψαι, τυψάδιω.} \\ \text{τίψαδιον, τυψάδιων.} \\ \text{τίψαδιε, τυψάδιωσαν.} \end{array} \right.$	
10	Aoristus secūd.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τυποῦ, τυπέδιω.} \\ \text{τύπειδιον, τυπέδιων.} \\ \text{τύπειδιε, τυπέδιωσαν.} \end{array} \right.$	
	Opta. p̄fc.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.} \\ \text{τετύποιτον, τετυποίτω.} \\ \text{τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεμ.} \end{array} \right.$	Optatiuus.
15	Aori. pr.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τυψάμεν, τίψαιω, τίψαιτο.} \\ \text{τυψάμεθον, τίψαιδιον, τυψάιδιω.} \\ \text{τυψάμεθα, τίψαιδιε, τίψαιντο.} \end{array} \right.$	Aoristus . 1 .
20	Aoristus secundus	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τυποίμεν, τύποιω, τύποιτο.} \\ \text{τυποίμεθον, τύποιδιον, τυποίδιω.} \\ \text{τυποίμεθα, τύποιδιε, τύποιντο.} \end{array} \right.$	Aoristus . 2 .
—	Futurum primum	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τυψοίμεν, τίψοιο, τίψοιτο.} \\ \text{τυψοίμεθον, τίψοιδιον, τυψοίδιω.} \\ \text{τυψοίμεθα, τίψοιδιε, τίψοιντο.} \end{array} \right.$	Futurum . 1 .
25	Futurum secundum	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τυψοίμεν, τυψοίο, πυψοίτο.} \\ \text{τυψοίμεθον, τυψοίδιον, τυψοίδιω.} \\ \text{τυψοίμεθα, τυψοιδιε, τυψοίντο.} \end{array} \right.$	Futurum . 2 .

D

Cum

Formatio.	Cum Aoristo secundo consentit uoce, sed pugnat accentu.	
Subiunctiui.	Subiunctiui perfe. εἰς	πτύω, πτύωης, πτύωη. πτύωκτορ, πτύωκτορ. τετύωμεν, τετύωητε, τετύωσι.
Aoristus . 1.	Aoristus primus εἰς	τύλωμαι, τύλη, τύληται. τυλώμεδορ, τύλησοδορ, τύλησοδορ. τυλώμεθα, τύλησοθε, τύλωνται.
Aoristus . 2.	Aoristus se cundus εἰς	τύωμαι, τύπη, τύπηται. τυώμεδορ, τύπησοδορ, τύπησοδορ. τυπώμεθα, τύπησοθε, τύπωνται.
Infinitiuus.	Infinitiuus perfectum	πτυπέναι.
Aoristus . 1.	Aoristus primus	τύλαδῆ.
Aoristus . 2.	Aoristus secundus	τυπείδαι.
Futurum . 1.	Futurum primum	τύφεδαι.
Futurum . 2.	Futurum secundum	τυπείδῆ, per εἰ
Annotatio.	circumflexum: at secundus Aoristus per εἰ acutum. τυπείσδαι.	
Participia uerbi medij.	Participij perfectum	πτυπῶς, πτυπότη. πτυπῆα, πτυπῆας. πτυπῶς, πτυπότη.
	Aorist. pri.	τυλάμεν, τυλαμίν. τυλαμίν, τυλαμίνης. τυλάμενορ, τυλαμίνου.
		Aoristus

	Aoristus secundus	{	τυπόμην⊙, τυπεμίον.
			τυπομένη, τυπομένης.
6	Futurum primum	{	τυπόμην⊙, τυπομίον.
			τυψομένη, τυψομένης.
	Futurum secundū	{	τυψομένη, τυψομένης.
			τυπύμεν⊙, τυπεμίον.
			τυπύμενη, τυπύμενης.

10 Atque haec tenus de uerbis Barytonis.

Contractiones uerborum.

A BARYTONIS Sexta coniugatio = nis in *έω, άω, όω*, fiunt per contractionem uerba, quae uocantur Circumflexa, ob id quod duabus syllabis in unam contractis, accentum possideant circumflexum, *βοίω βοίω, βοάω βοάω, χρυσάω χρυσάω*: *έω, άω, έω, έω*, *είω, είω* lescentibus in *ω*. Siquidem ex accentu acuto et graui profluit circumflexus: itidem in reliquis personis, *βοίεις βοίεις, βοάεις βοάεις, χρυσάεις χρυσάεις*, de quibus postea. Neque hic est quicquam peculiare, nisi quod ex tribus illis characteristicis *α, ε, ο*, et uocali aut diphthongo sequente, Quae tempore certo quodam modo fiat syneresis, haud aliter ra contractionibus, planè quintae sunt declinationis. Et quemadmodum illic non in omnibus casibus semper fit contractio, licet Genitiuus desinat

Verborum contractiones atque coru formationes.

Regula.

V E R B A

in os purum : ita hic non omne tempus est capax contractionis, sed tantum Præsens ac Imperfectum, idq; in omnibus modis ac Participijs : siquidem illæ terminationes quæ sequuntur $\pi\eta$ in $\tau\upsilon\pi\eta\omega$, $\tau\upsilon\pi\eta\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\eta\iota$, cum in sexta coniugatione his locis reperiantur pura, $\omega\iota\epsilon\omega$, $\pi\omicron\iota\epsilon\iota\varsigma$, $\omega\iota\epsilon\iota$, recepta est in quibusdam contractio, nempe in ijs quæ ante ω habent unam è figuratiuis α , ϵ , o , pro quarum numero redduntur coniugationes circumflexorum, ubi crases ex istis uocalibus ad hunc fiunt modum.

	Prima		Secunda		Tertia
	ϵ $\epsilon\epsilon$		ϵ α		ϵ ou
	o ou		o ω		o ou
	η η		η α		η ω
Figura- tiua ϵ	ω ω	Figura- tiua α	ω ω	Figura- tiua o	ω ω
	$\epsilon\iota$ η		$\epsilon\iota$ α		$\epsilon\iota$ $o\epsilon$
	$o\iota$ $o\epsilon$		$o\iota$ ω		$o\iota$ $o\epsilon$
	ou ou		α ω		α α
	η η		η α		η $o\epsilon$

Inflexio uero et formatio istiusmodi uerborum per omnia genera, modos, et part. se habet, ut præscriptum est in Baryt. Futurum enim omnium circumflexorum desinit in $\sigma\omega$, præter in $\kappa\alpha$, à quibus reliqua deriuantur tempora, iuxta canones Bariton.

Inflexio uerborum.

Prima coniugatio Circumflexorum
Fit à uerbis sextæ coniugationis Barytonorum
in $\epsilon\omega$, $\omega\iota\epsilon\omega$, $\pi\omicron\iota\omega$, Futurum in $\eta\sigma\omega$, uertendo

ε in η longum, ποιήσω: unde Præteritum in ηκα,
 ωτε ποιήκα.

Verbi actiui.

Prime cir-
 cunflexorū
 Exemplū.

8 Indicatiui præsens { ποιέω ὦ, ποιέεις εἶς, ποιέει εἶ.
 ποιέετον εἶτον, ποιέετον εἶτον.
 ποιέομεν οὐμεν, ποιέετε εἶτε, ποιέ-
 ουσι ὄσι.

10 Imperfectum { ἐποιέου ὦν, ἐποιέεις εἶς, ἐποιέει εἶ.
 ἐποιέετον εἶτον, ἐποιέετῳ εἶτῳ, Imperfectivē
 ἐποιέομεν ὄμεν, ἐποιέετε εἶτε, ἐποι-
 εον ὄων.

Perfectum πεποιήκα, πεποιήκας, & cætera, ut
 τίτυφα τίτυφας.

Plusquamperfectum, ἔπεποιήκειν.

15 Aoristus primus, ἐποίησα. Futu. primum ποιήσω:

Imperati. præsens { ποιέε, εἶ, ποιέετω εἶτω.
 ποιέετον εἶτον, ποιέετω εἶτῳ. Imperat.
 ποιέετε εἶτε, ποιέετωσιν εἶτωσιν.

Perfectum πεποιήκε. Aoristus primus ποιήσῃ.

20 Secundus Aoristus, secundum Futurum, & Præ-
 teritum mediū, quando recipiantur, dicitur postea.

Optatiui præsens { ἰποιέοιμι οἶμι, ποιέοις οἶς, ποιέοι οἶ.
 ποιέοιτον οἶτον, ποιέοιτῳ οἶτῳ, Pagina 57.
 ποιέοιμεν οἶμεν, ποιέοιτε, οἶτε,
 ποιέοισιν οἶσιν.

25

D 3 Perfectum

Perfectum, *ἔπεικοίμι*. Aoristus primus *ἔπεισα*. Futurum primum *ἔπεισομι*.

Subiunctivi.

Subiunctivi { *ἔπειω ᾧ, ἔπεις ἡς, ἔπει ἦ.*
ἔπειτον ἦτον, ἔπειτον ἦτον
ἔπειωμεν ᾧμεν, ἔπειτε ἦτε,
ἔπεισιν ᾧσιν.

Infinitivus.

Perfectum, *ἔπεικω*. Aoristus primus *ἔπεισα*.
 Infinitivi praesens *ἔπειν* εἶν, Perfectum *ἔπεικέναι*. Aoristus primus *ἔπεισαι*. Futurum primum *ἔπεισειν*.

Participia
 prime cir-
 cumflexionis.

Participij { *ἔπειων ᾧων, ἔπειοντες ὁντες.*
ἔπειουσα ὄσα, ἔπειουσης ὄσης.
ἔπειον ᾧον, ἔπειοντος ἔπειοντος.

Perfectum, *ἔπεικός*. Aoristus primus *ἔπεισας*. Futurum primum *ἔπεισω*.

Passivus pri-
 ma circum-
 flexionis.

Verbi passivi indicativi, Praesens.
ἔπιέμαι ἔμαι, ἔπει ἦ, ἔπιέται ἔται.
*ἔπιέμεθα ὄμεθα, ἔπιέμεθα εἰμεθα, ἔπι-
 έμεθα εἰμεθα.*
*ἔπιέμεθα ὄμεθα, ἔπιέσθε εἰσθε, ἔπιέ-
 νται ὄνται.*

Imperfect.

Imperfectum.
ἔπιέμεν ὄμεν, ἔπιέον δ', ἔπιέετο ἔτο,
*ἔπιέμεθα ὄμεθα, ἔπιέεσθα εἰσθα, ἔπι-
 έσθην εἰσθην.*
*ἔπιέμεθα ὄμεθα, ἔπιέεσθε εἰσθε, ἔπιέ-
 οντο ὄντο.*

Perfectum

5 Perfectum { *πεποίημαι, πεποίησα, πεποίηκτῃ.
πεποίημεθον, πεποίηκοθον, πε-
ποίησθον.
πεποίημεθα, πεποίησθε, πε-
ποίησθε.* Perfectum

10 Plusquam perfectum { *ἔπεποίημην, ἔπεποίησο, ἔπε-
ποίητο.
ἔπεποίημεθον, ἔπεποίησθον, ἔπε-
ποίησθην.
ἔπεποίημεθα, ἔπεποίησθε, ἔπε-
ποίησθε.* Plusq̄perf.

Aoristus primus *ἔποίηθην.* Futurum primū *ποιήσομαι.* Paulò p̄st Futurum, *πεποιήσομαι.*

15 Imperatiui { *ποιέου ὄ, ποιέειω εἶδιω.
ποιέειθον εἶδιον, ποιέειθον ἔ-
σθον.
ποιέεισθε εἶσθε, ποιέεισθεσθε ἔ-
σθεσθε.* Imperat.

20 Perfectum { *πεποίησο, πεποίηδιω.
πεποίηκοθον πεποίησθον.
πεποίηκοθον, πεποίησθεσθε.* Perfectum

Aoristus primus *ποιήθη.*

Optatiui praesens, Optatiuus.
*ποιοίμην οἴμην, ποιοιο οἶο, ποιοίτο οἶτο.
ποιοίμεθον οἴμεθον, ποιοίσοθον οἶσθον, ποιο-
οίσθην οἶσθην.
ποιοίμεθα οἴμεθα, ποιοίσοθε οἶσθε, ποιοίον-
το οἶντο.*

Perfectum { *ἔποιήμην, ἔποίησθε, ἔποίησα.*
ἔποιήμεθον, ἔποίησθησαν, ἔ-
ποίησαν.
ἔποιήμεθα, ἔποίησθε, ἔποίησα.

Aoristus primus. *ποίησθε*. Futurum primū *ποιήσονται*. Paulò pòst futurum, *ποιήσομαι*. Subiunctivi præsens.

Subiunct.

ἐὰν { *ποιέωμαι ὦμαι, ποιέη ἢ, ποιέητῃ ἢτῃ.*
ποιέομεθον ὠμεθον, ποιέησθον ἢσθον,
ποιέησθον ἢσθον.
ποιέωμεθα ὠμεθα, ποιέησθε ἢσθε,
ποιέωνται ὠνται.

Perfe. ἐὰν { *ἔποιῶμαι, ἔποιῆ, ἔποιῆται.*
ἔποιῶμεθον, ἔποιῆσθον, ἔ-
ποιῆσθον.
ἔποιῶμεθα, ἔποιῆσθε, ἔ-
ποιῶνται.

Aoristus primus ἐὰν *ποιήσῃ*. Infinitivi præsens *ποιέειν, ποιέειν*.

Infinitivus.

Perfectum *ἔποιήσθαι*, per ἦ circumflexum. Aoristus primus *ποίησθαι*. Futurum primum *ποιήσονται*. Paulò pòst Futurum *ποιήσονται*.

Participia

Participij { *ποκομένης ἔμνησθαι, ποκομένου*
ἐμνήσθαι.
ποκομένην ἐμνήσθαι, ποκομένης
ἐμνήσθαι.
ποκομένην ἐμνήσθαι.

Perfectum, *ἔποιήσθαι*. Aoristus primus *ποίησθαι*.

δεῖς. Futurum primum, ποιηθήσομαι. Paulò
post Futurum, ποιησόμεν &.

Verbi medij,

Media uer-

5 Prasens & Imperfectū eadem cum passiuis. Per
fectū, Plusquamperfectū, Aoristus secundus, et Futu
rum secundū quando reperiantur dicemus postea. ba circumfl.

Restant igitur in uerbis circumflexis duo tantum
tempora, primus Aoristus, & primum Futurum,
quæ legem sequuntur Barytonorum hoc pacto: Pagin. 64.

10 Primus Aoristus Indicatiui ἐποίησα: Impe
ratiui, πείσασαι: Optatiui, ποιησάμεν: Subiun
ctiui, ποιήσωμαι: Infinitiui, ποιήσασθαι: Partici
pij, ποιησόμεν &. Primum futurum Indicatiui, ποι
ήσομαι: Optatiui, ποιησόμεν: Infinitiui ποι
15 ησέμεν: Participij, ποιησόμεν &;.

Eadem ratio in cæteris coniugationibus.

Secunda coniugatio circumflexorum

20 Fit à uerbis in ἄω βοᾶώ, βοῶ. Futurum in ἴσω
βοήσω. Præteritum in ηκα, βεβόηκα, migrante
α in η.

Secunda cō=
iugatio cir=
cunflexorū

Verbi actiui,

Indicatiui prasens { βοᾶώ ὦ, βοᾶεις ἄς, βοᾶει ἄ.
βοᾶέτορ ἄτορ, βοᾶέτορ, ἄτορ.
βοᾶόμεν ὦμεν, βοᾶέτε ἄτε, βο
αἰοῦσι ὦσι.

Imperfect. { ἐβόαον ὦν, ἐβόαεις ἄς, ἐβόαει ἄ.
ἐβοᾶέτορ ἄτορ, ἐβοᾶέτω ἄτω.
ἐβοᾶόμεν ὦμεν, ἐβοᾶέτε ἄτε, ἐβοᾶ
οῦ ὦν. Imperfectū

Perfectū

Perfectum	Perfectum βεβόησα, ησας, ηκε, ut τέτυφα. Plusquamperfectū ἐβεβόηκει, ηκεις, ὅ κατὰ. Aoristus primus ἐβόησα. Futurū primū βόησω.		
Imperat.	Imperat. { βόηε ἄ, βοάειτω ἄτω. βόηέτω ἄτου, βοάειτω ἄτου. βόηετε ἄτε, βοάειτωσαν, βοάτωσαν.	5	
præsens			
Optatiuus	Perfectum βεβόηκα. Aoristus primus βόησον. βόηοιμι ὦμι, βοάοις ὦς βοάοι ὦ. βόηοιτοῦ ὦτου, βοάοιτω ὦτω. βόηοιμεν ὦμεν, βοάοιτε ὦτε βοάοιεν ὦεν.		10
Optatiui	præsens	10	
præsens			
Subiuncti.	Perfectum βεβόηκα. Aoristus primus βόησαιμι. Futurum primum, βόησοιμι. βόηῶ ὦ, βοήης ἄς, βοήη ἄ. βόηητοῦ ἄτου, βοήητοῦ ἄτου. βόηῶμεν ὦμεν, βοήητε ἄτε, βεάωσι ὦσι.		15
Subiunctiui	præsens ἐὰν	15	
præsens ἐὰν			
Infinitiuus.	Perfectum βεβόηκα. Aoristus primus βόησω. Infinitiuui præsens βοάειν βοάειν. Perfectum βεβόηκέναι. Aoristus primus βόησαι. Futurum primum βόησειν.		20
Participia.	βόηῶν ὦν, βοάοντος ὦντος. βόηῶσα ὦσα, βοάουσης ὠσης. βόηῶν ὦν, βοάοντες ὠντες. Perfectum βεβόηκώς. Aoristus primus, βόησας. Futurum primum, βόησῶν.		27
			Verbi

Verbi passivi Indicativi

Præsens.

Βοάομαι ὦμαι, βοάη ᾶ, βοάεται ᾶται.

Βοαόμεδου ὦμεδου, βοάεσδου ᾶσδου, βοάει= flexorum.
δου ᾶσδου.

Βοαόμεδα ὦμεδα, βοάεθε ᾶσθε, βοάονται ὦνται.

Imperfectum.

ἔβοαόμην ὦμην, ἔβοάσῳ, ἔβοάετο ᾶτο.

ἔβοαόμεδου ὦμεδου, ἔβοάεσδου ᾶσδου, ἔβοάει= Imperfecta.
δην ᾶδην.

ἔβοαόμεθα ὦμεθα, ἔβοάεθε ᾶθε, ἔβοαόντο, ὦντο.

βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.
βεβόημεδου, βεβόησδου βεβόη= Perfectum.
σδου.

βεβόημεδα, βεβόησθε, βεβόη=

ἔβεβόημην, ἔβεβόησο, ἔβεβόητο.

ἔβεβόημεδου, ἔβεβόησδου, ἔβεβ= Plusquamperf.
όησδην.

ἔβεβόημεθα, ἔβεβόησθε, ἔβεβόη=

Aoristus primus ἔβόηδην. Futurum primum βοήσομαι. Paulò post Futurum βεβόησομαι.

βοάου ὦ, βοάιδω ᾶδω.

βοάεσδου ᾶσδου, βοάεσδου βο= Imperat.
ασδου.

βοάεσθε βοᾶσθε, βοάεσθεσθε
βοᾶδωσθε.

Perfectum

Perfectum { βεβόησο, βεβόησω.
βεβόησθαι, βεβόησω.
βεβόησθε, βεβόησσθε.

Optativi

Aoristus primus, βούδητι

Optativi praesens,

βουούμεν ἄμεν, βουούσθε ἄσθε, βουούτω ἄτω.

βουούμεθα ἄμεθα, βουούσθε ἄσθε, βουούτω ἄτω.

βουούμεθα ἄμεθα, βουούσθε ἄσθε, βουούτω ἄτω.

Perfectum { βεβούμεν, βεβούσθε, βεβούτω.
βεβούμεθα, βεβούσθε, βεβούτω.
βεβούμεθα, βεβούσθε, βεβούτω.

Aoristus primus βουούμεν. Futurum primum βουούσθε. Paulò post futurum βεβουούμεν.

Subiunct.

Subiunctivi praesens,

βουούμαι ἄμαι, βουούσθε ἄσθε, βουούτω ἄτω.
βουούμεθα ἄμεθα, βουούσθε ἄσθε,
βουούσθε ἄσθε.
βουούμεθα ἄμεθα, βουούσθε ἄσθε
βουούσθε ἄσθε.

Perfectum

βεβούμαι, βεβούσθε, βεβούσθε.
βεβούμεθα, βεβούσθε, βεβούσθε.
βεβούμεθα, βεβούσθε, βεβούσθε.

Aoristus primus, βουούσθε.

Infinitivi

9

10

15

20

27

C I R C V N F L E X A .

61

Infinitivi presens βοᾶέειν, βοᾶέειν.

Infinitivus

Perfectum, βεβῶκεν. Aoristus primus βεβῶκεν.

Futurum primum, βεβῶσει. Paulò post Futurum, βεβῶσεσθαι.

5
 Participij presens { βοᾶόμενον ὄμνον, βοᾶόμενος
 βοᾶόμενον.
 βοᾶόμενος ὄμνος, βοᾶόμενος
 μένος.
 βοᾶόμενον ὄμνον, βοᾶόμενον
 ὄμνον.

Participia
 circumflex.
 uerborum
 secundæ.

10
 Perfectum, βεβῶκεν. Aoristus primus, βεβῶ-
 κε. Futurum primum, βεβῶσει. Paulò
 post Futurum, βεβῶσεσθαι.

Verbi mediij

Mediũ uer-
 borum cir-
 cumflex. se-
 cundæ.

15
 Aoristus primus, ἐβῶσαμην, ἐβῶσατε, βεβῶ-
 σάμεθα, βεβῶσθε, βεβῶσασθε, βεβῶσαμεν.
 Futurum primum, βεβῶσμεθα, βεβῶσθε, βεβῶ-
 σασθε, βεβῶσεσθαι, de quibus in prima con-
 iugatione.

20
 Tertia coniugatio circumflexorum

Tertia con-
 iugatio uer-
 borum cir-
 cumflexorũ.

Formatur à uerbis in ὦν, χρυσῶν χρυσῶν. Futu-
 rum in ὠσω, χρυσῶσω. Præteritum in ὠκα, χρυ-
 σῶκα.

Verbi actiui.

25
 Presens { χρυσῶ ὦν, χρυσῶ οἷς, χρυσῶ οἶ.
 χρυσῶτον ὄτον, χρυσῶτον ὄτον.
 χρυσόμενον οἶμεν, χρυσῶτε οἶτε,
 χρυσῶσι οἶσι.

Imperf.

Imperfectū. Imperfectū { ἐχρυσόσθην οὖν, ἐχρυσόσθης οὖν, ἐχρυσόσθου. 5
 ἐχρυσόσθου οὖτον, ἐχρυσόσθου οὐτῶν.
 ἐχρυσόσθην οὖμην, ἐχρυσόσθε οὐτε, ἐχρυσόσθην οὖν.

Perfectum κεχρυσώκα. Plusquamperfectum ἐκεχρυσώκαμ. Aoristus primus ἐχρυσώσα. Futurum primum χρυσώσω.

Imperat. Imperatiui praesens { χρύσαοι, χρυσάτω οὐτά. 10
 χρυσάτω οὐτον, χρυσάτω οὐτῶν.
 χρυσάτε οὐτε, χρυσάτωσαν οὐτῶσαν.

Perfectum κεχρυσώκα. Aoristus primus χρυσώσαοι.

Optatiuus. Optatiui praesens { χρυσάοιμι οἶμι σάοις οἷς, σάοι οἷ, 20
 χρυσάοιτον οἶτον, χρυσάοιτον οἶτῶν.
 χρυσάοιμην οἶμην, σάοιτε οἷτε, χρυσάοιμι οἷσιν.

Ceporinus χρυσάοιτον χρυσάοιτον χρυσάωτον χρυσάωτον χρυσάωτον. et ita in pas. Perfectum κεχρυσώκοιμι. Aoristus primus χρυσώσαοιμι. Futurum primum χρυσώσοιμι.

Subiunctiui praesens ἐὰν { χρυσάω ᾧ, σάης οἷς, σάη οἷ. 20
 χρυσάοιτον ᾧτον, χρυσάωμεν ᾧμεν, χρυσάητε ᾧτε, χρυσάωσι ᾧσι.

Perfectum κεχρυσώκω. Aorist. prim. χρυσώσω Infinitivi

Infinitivi praesens χρυσόειν σολῶ. Perfectum, κεχρυσώκεναι. Aoristus primus χρυσῶσαι. Futurum primum χρυσώσειν.

Participi. praesens χρυσόου σῶμ, χρυσόντος ὄντος. Perfectum κεχρυσώκως. Aoristus primus χρυσώσας. Futurum primum χρυσώσωμ.

Verbi passivi Indicativi,

Praesens.

χρυσόομαι ἔμαι, χρυσόησιν οἶ, χρυσόετα ἔτα.

10 χρυσόομεθα ούμεθα, χρυσόεισιν οὔεισιν, χρυσόοσθαι σοὔεισθαι.

χρυσόομεθα ούμεθα, χρυσόεισθε οὔεισθε, χρυσόοντα οὔντα.

Imperfectum,

15 ἐχρυσόομην ούμην, σέεισθε ἔεισθε, σέεισθε οὔεισθε.

ἐχρυσόομεθα ἔμεθα, σέεισθε οὔεισθε, σέεισθε οὔεισθε.

ἐχρυσόομεθα ούμεθα, ἐχρυσόεισθε οὔεισθε, χρυσόοντο οὔντο.

20 Perfectum { κεχρυσώσωμαι, ἔσωσαι, ἔσανται.

κεχρυσώμεθα οὔσωμεθα, ἔσωσθε, ἔσαντες. Perfectum

ἐκεχρυσώμην. ἔσωσο, ἔσωτο.

Plusquamperfectum { ἐκεχρυσώμεθα οὔσωμεθα, ἔσωσθε, ἔσαντο. Plusquamperfectum

Aoristus primus, ἐχρυσώθην. Futurum primum

23 χρυσωθήσομαι. Paulò post Futurum κεχρυσώσομαι.

Imperat..

Imperat.

Imperatiivi
praesens { χρυσός εἰ, χρυσοῦσθαι οὐσθαι,
χρυσοῦσθαι οὐσθαι, χρυσοῦσθαι
οὐσθαι.
χρυσέσθε οὐσθε, χρυσοῦσθαι
οὐσθαι. 5

Perfectum { κεχρυσώσο, κεχρυσώσω.
κεχρυσώσθαι, κεχρυσώσθαι.
κεχρυσώσθε, κεχρυσώσθαι. 5

Optatiuus.

Aoristus primus χρυσάθη.

Optatiui praesens,

χρυσοοίμην οἴμην, σοοίσο σοοί, σοοίτο σοίτο.
χρυσοοίμεθα σοοίμεθα, σοοίσθαι οἴσθαι, σοοίθην
οἴσθην.
χρυσοοίμεθα σοοίμεθα, σοοίσθε σοοίσθε, σοοί= 10
το σοοίτο. 15

Perfectum { κεχρυσώμην, υσῶ, υσῶτο.
κεχρυσώμεθα, υσῶσθαι, υσῶσθην.
κεχρυσώμεθα, υσῶσθε, υσῶντο.

Aoristus primus χρυσάθει. Futurum Primum
χρυσάθησοίμην. Paulò post futurum, κεχρυσώ= 20
σοίμην.

Subiuncti.

Subiunctiui praesens.

εἴμην { χρυσάμαι ᾧμαι, χρυσάει οἶ, χρυ= 25
σάονται ᾧται.
χρυσάμεθα ᾧμεθα, χρυσάσθαι ᾧσθαι,
ᾧσθαι, χρυσάσθαι ᾧσθαι.
χρυσάμεθα ᾧμεθα, χρυσάσθε
ᾧσθε, χρυσάονται ᾧται. 28

Perfectum

Perfectū { κερυσῶμαι, κερυσοῖ, κερυσοῖνται.
 κερυσώμεθον, κερυσοῖσθον κερυσοῖ-
 σθον.
 κερυσώμεθα, κερυσοῖθε, κερυσῶν-
 ται.

Perfectum.

5

Aoristus primus ἐκρυσωδῶ.

Infinitivi praesens κρυσόειν κρυσούειν.

Infinitivus.

Perfectum κερυσοῖσθαι. Aoristus primus κρυσωδῶμαι. Futurum primum κρυσωθήσεσθαι. Pau-

10 ἰὸ πὸστ futurum κερυσοῖσθαι.

Participij praesens { κρυσόμενον οἰόμενος,
 σοομλίου οὐμλιν
 κρυσσομλιν οὐμλιν, κρυσ-
 σομλιν οὐμλιν.
 κρυσσόμενον ὄμενον, κρυσσο-
 μλιν οὐμλίου.

Participia
verbi circum-
flexi quartae

15

Perfectum κερυσωμλίον. Aoristus primus κρυσωδείς. Futurum prim. κρυσωθήσόμενον. Paulo
 πὸστ futurum, κερυσωσόμενον.

20

Verbi medij.

Aoristus primus ἐκρυσωσάμην, κρυσώσασαι,
 κρυσωσάμην, κρυσώσωμαι, κρυσώσασθαι,
 κρυσωσάμεν. Futurum primum κρυσώσο-
 μαι, κρυσωσοίμην, κρυσώσεσθαι, κρυσωσομένον,
 de quibus dictum in ποιεῖω.

Media.

Annotationes in circumflexa.

Monosyllaba circumflexa in secunda reperi-
 untur ce . . . gatione, ἄρῶ, ἄλῶ, κλῶ: in prima

In circumfle-
xa.

E uerò

uerò minime, nec in prima plurali, nec tertia, πλέω, πλέομαι, πλείουσι : non autem πλώ, πλοῦμαι, πλοῦσι.

γλῆς.

διφῆς.

πεινῆς.

βῆς.

ἕξ.

ζῶ.

Futura cir-
cumflexorū

ήσω.

ώσω.

έσω.

άσω.

όσω.

Quaedam ad duas pertinent coniugationes, γηρέω, ἐλεέω, ξυρέω, uel γηράω, ἐλεάω, ξυράω. 5

Crasis α ε in α βοάεις, βοᾶς. Doricè autem in η γλάεις, γλῆς : διφάεις, διφῆς, per η monophthongum, hoc est, nudam uocalem: quem morem in quibusdam Attici quoque seruarunt, 10 dicentes, πεινῆς, διφῆς, ζῆς : unde imperfectum ἕξ, ε infinitiuus ζῶ.

Futurum in ήσω uel ώσω. Quaedā figuratiuā retinent, τελέω, τελέσω, τετέλεκα : γλάω, γλάσω, γγέλακα : ὁμόω, ὁμόσω, ὠμοκα : ε 15 hæc penultimam Aoristi primi corripiunt, ἐτέλεσα, ἐγέλασα : Poëticè autem ἐτέλεσα, pro ducta penultima per positionem gemini σ.

In nonnullis duplex futurum, ἀνέω, ἀνέσω, ε 20 ἀνήσω : sic καλέω, καλέσω, ε καλήσω : κορέω, πονέω, φορέω, φρονέω, ε in secunda ἀλοάω, ἀλοάσω, ἀλονήσω.

Annotatio.

Secundum Aoristum, secundum Futurum, ε Præteritum medium tertia coniugatio non agnoscit. At in duabus prioribus ita demùm reperiuntur, si thema iam affectum contractione desinat in ω non purum, idq; ad hunc modum, Ex primo Aoristo, primo Futuro, ε Præterito actiuo 27 eliditur

eliditur penultima uocalis cum consonante sequente, δουπέω, δουπέω. Fut. prim. δουπέσω: secundum δουπέω. Aoristus prim. ἐδούπησα: secundum ἐδούπησας. Præteritum act. δέδούπηκα: medium, δέδούπηκα. Sic μυκᾶώ μυκᾶώ, μυκᾶίσω μυκᾶίω, ἐμύκησα ἐμύκησας, μεμύκηκα μεμύκηκα. Monosyllaba uerò circumflexa his temporibus carent, præter duo, χῆώ χῆώ, πάάω πάάω: unde formantur Aoristi secundi, ἔχου, ἔχε, ἔχε, ἀπρῶτο ἔχισα:

Annotatio.

- 5 δουπέα. Sic μυκᾶώ μυκᾶώ, μυκᾶίσω μυκᾶίω, ἐμύκησα ἐμύκησας, μεμύκηκα μεμύκηκα. Monosyllaba uerò circumflexa his temporibus carent, præter duo, χῆώ χῆώ, πάάω πάάω: unde formantur Aoristi secundi, ἔχου, ἔχε, ἔχε, ἀπρῶτο ἔχισα:

ἔχου.

ἔσσω.

- 10 ἔσσω, ἔσσε, ἔσσε, ab ἔσσωσα.

Atticismus.

Optatiui præsens circumflexi solent Attici etiam per *ω* purum inflectere, hoc pacto.

ποιώω ποιώω ποιώω, ποιώω

Atticus Optatiuus

ποιώω ποιώω ποιώω, ποιώω

15

ποιώω ποιώω ποιώω, ποιώω

Infinitiui Barytoni ποιέειν, βαάειν, χρυσέειν

primum abijciunt *iota*, ac deinde fit crasis, ποιέειν ποιέειν, βαάειν, βαάειν, χρυσέειν χρυσέειν.

20

Quæquam in secunda cōiugatione quidam subscribant *iota*, βαάειν, ποιέειν, quidam non subscribant βαάειν ποιέειν.

Præteritum perfectum passiuum fit ab actiuo, mutando κα in μαι, sed asciscitur σ, si penultima fit breuis, τέτελεκα τέτελεσμαι: in tertia quoque plurali ac reliquis modis utitur periphrasi, ut in Baritonis.

Perfecti
passiui for-
matio.

- 26 periphrasi, ut in Baritonis.

Si autem penultima sit longa η uel ω, nō as-
sumitur σ, *πεποιήκα πεποιήμαι, βεβόηκα βε-
βόημαι, κερύσωκα κερύσωμαι*. Verūm quia
ταί tertie personae singularis est purum, *πεποιή-
ται, βεβόηται, κερύσεται*, ideo locis aliquot

Optatiua

Optatiua praeterea in huiusmodi praeterito
fiunt sine periphrasi, per diphthongum impro-
priam η, ε ω, *πεποιήμην, βεβόημην, κερύσω-*

Subiunctiua

μην. Sic ε Subiunctiua legitime formatur per ω
circumflexum, *πεποιῶμαι, βεβοῶμαι, κερύ-*

σῶμαι.
In utroque autem modo circumflectitur secunda ε
tertia personae, *πεποιῆτο, πεποιῆτο. εἰ μὲν πεποι-*

Verborum
in μι. dedu-
ctio.

ε

α

ο

υ

A uerbis Sextae coniugationis, in εω, αω, οω,
υω, deducuntur, quae uocata sunt uerba in μι,
quod in μι desinant, *δίω, τίθημι* : *σάω, ἴσκημι*, 20
δῶ, δίδωμι : *ζευγνύω, ζευγνυμι* : ideoque de
sinentium in μι quatuor sunt coniugationes pro
numero uocalium, ε, α, ο, υ, quae sunt indices ac
figuratiuae coniugationum.

Quod ad principalem attinet syllabam, tres
prime coniugationes fiunt per ἀνάστρωλασια-
σμόν, hoc est, reduplicationem, quarta non item. 26

Redupli

Reduplicatio propria est, quando prima thematis repetitur consonans, & assumitur iota breuis: δὲ ω, δίδωμι. in uicem autem aspirata succedit illius tenuis, θέω, τίθημι, uitando θ in τ non διδῆμι.

5 Reduplicatio impropria, ubi tantum præfigitur iota, ut si uerbum incipiatur à uocali, ἔω, ἴσμι, aut à literis στ, σάω, ἴσμι.

10 Vltima uerò & penultima syllaba sic habent, Migrat ω purum in μι, uocales autem characteristicæ in proprias longas, ε & α in η, δέω τίθημι, σάω ἴσμι. ο in ω: δέω δίδωμι: ceterum u cum sit anceps, hic longum censebitur, ζέω γνέω, ζεύγνυμι.

15 Quæcumq; igitur in his uerbis sortita sunt reduplicationem, tribus opus habent syllabis, reduplicatione, penultima longa & syllaba μι.

Nec est reduplicatio nisi in Prasenti & præterito imperfecto, per omnes modos & participia.

20 Trium quoque temporum hic solùm habenda est ratio, Prasentis, Imperfecti, & secundi Aoristi. Prasens peculiarem sibi uendicauit inflexionem. At imperfectum & secundus Aoristus reguntur legibus Aoristi passiu barytonorum: excepta penultima de qua postea.

Perfectum, Plusquamperfectum, Aoristus primus, & Futurum, consucto more formantur ab ijs uerbis siue circumflexis siue barytonis, unde manant

28 p̄a uerba in μι, ut τίθημι: Futurum δέσω, à

ἴω.
 ἰάω.
 ἰώω.

ἴω uel ἰάω: sic ἰσῆμι, Aoristus primus ἴσῆσα, ἰ
 ἰάω: item ἰδέωμι, Perfectum ἰδέωκα, plus-
 quàm perfectum ἰδέωκειν, ἰ ἰώω.

Proinde hæc tempora, quod sint ad barytono-
 rum canones exigenda, parum prosequemur in
 istis coniugationibus, nisi quid interuenerit, quo
 deflectant à præscriptis legibus.

Annotatio-
 nes.

Medio præterito carent uerbain *μι*, & item
 secundo Futuro. perinde atque circumflexa. Se-
 cundum Aoristum passiuum quidam ignorant, at
 medium ritè formant, ut & Actiuum.

Prima cõiu-
 gatio in *μι*.

Prima coniugatio in *μι*,
 Fit à uerbis in *ω* per reduplicationem, ἴωω,
 ἰάωμι. Futurū in ἰώω, ἰάωω ut in prima circumflexo-
 rum.

Exemplum.

Verbi Actiui,
 Sing. ἰδέωμι, ἰδέης, ἰδέοσι.
 Dua. ἰδέετορ, ἰδέετορ.
 Plural. ἰδέμεν, ἰδέτε, ἰδέοσι.
 Ionice ἰδέασι.

Imperfect. { Sin. ἰτίδω, ἰτίδης, ἰτίδῃ.
 Dua. ἰτίδετορ, ἰτίδετω.
 Plur. ἰτίδεμεν, ἰτίδετε, ἰτίδεσθῃ.

et pro *η*.

Perfectum, ἰδέεικα, κας, κε, per diphthongum *η*.
 Plusquàmperfectum, ἰτεδείκειν, κης, κει.

Aoristus primus, ἰδέεικα, κας, κε, per *κ* scribitur.

Aorist sc. { Sin. ἰδέω, ἰδέης, ἰδέῃ.
 Dua. ἰδέετορ, ἰδέετω.
 Plu. ἰδέμεν, ἰδέτε, ἰδέσθῃ.

Futurū

5

10

15

20

22

Futurum primum, θήσω, σεις, σθ, ἂ θέω.

pro θέτι.

Imperatiui
praesens { Sin. τίθει, τίθειτο.
Dua. τίθειτο, τίθειτο.
Plu. τίθειτε, τίθειτωσαν.

5 Aorist. sec. { Sin. θές, θέτω.
Dua. θέτο, θέτω.
Plu. θέτε, θέτωσαν.

10 Optatiui
praesens { Sin. τίθειω, τίθεις, τίθειν.
Dua. τίθειτο, τίθειτω.
P. τίθειμεν, τίθειτε, τίθεισαν.

Aorist. sec. { Sin. θέω, θέεις, θέειν.
Dua. θέτο, θέτω.
Plu. θέμεν, θέτε, θέσαν.

15 Subiunctiui
Praesens. εἰάω { Sin. τίθῶ, τίθῃς, τίθῃ.
Dua. τίθῃτο, τίθῃτο.
Plu. τίθῶμεν, τίθῃτε, τίθῶσι.

Aoristus se-
cundus εἰάω { Sin. θῶ, θῆς, θῆ.
Dua. θῆτο, θῆτο.
Plur. θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

20 Infinitiui praesens τίθειναι. Aorist. secun. θείναι.

Participij
praesens { ὁ τίθεις, τίθειτο.
ἡ τίθεισα, τίθεισος.
τὸ τίθειν, τίθειτο.

Aorist. sec. { ὁ θές, θέτο.
ἡ θέσα, θέσος.
τὸ θέν, θέτο.

Verbum passiuum,

Fit ab activo corripiendo penultimam, τίθημι
τίθεμαι.

Indicatiui { τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
presens { τίθειμεθον, τίθειδον, τίθειδον.
 { τίθειμεθα, τίθειδε, τίθενται. 5

Imperfectū { ἐτίθειμι, ἐτίθεισο, ἐτίθειτο.
 { ἐτίθειμεθον, ἐτίθειδον, ἐτίθειδον.
 { ἐτίθειμεθα, ἐτίθειδε, ἐτίθεντο.

Perfectum. Perfectū { τίθειμαι, τίθεισαι, τίθεται.
 { τίθειμεθον, τίθειδον, τίθειδον. 10
 { τίθειμεθα, τίθειδε, τίθενται.

Per e penultimam perinde atq; actiuum, τίθειμαι.

Plusquamperfect. ἐτίθειμι, ἐτίθεισο, & cetera.

Aoristus prim. ἐτίθειμι, ἐτίθεισο, ut in barytonis.

Futurum primum, τίθεισομαι. Paulò post Futu- 15
rum, τίθεισομαι.

Imperatiui. Imperatiui { Sin. τίθεισο, τίθειδω,
presens { D. τίθειδον, τίθειδω.
 { Plu. τίθειδε, τίθειδωσαυ.

Optatiuus. Optatiui { τίθειμι, τίθεισο, τίθειτο. 20
presens { τίθειμεθον, τίθειδον, τίθειδον.
 { τίθειμεθα, τίθειδε, τίθεντο.

Perfectum { τίθειμι, τίθεισο, τίθειτο.
 { τίθειμεθον, τίθειδον, τίθειδον.
 { τίθειμεθα, τίθειδε, τίθεντο. 25

Subiunctivi præsens ἐὰν	{ τῶμαι, τῆν, τῆνται. τῶμεθον, ἑβήδοον, ἑβήδοον. ἑβώμεθα, τεβήθε, ἑβώντη.	Subiunct.
5 Perfectum ἐὰν	{ τῶμαι, τῆν, τῆνται. τεβώμεθον, τεβήδοον, τεβήδοον. τεβώμεθα, τεβήθε, τεβώντη.	Infinitivus.
Infinitivi præsens τίδεθ, ab indicativo τίδεθε. Participij præsens, ὁ τιδέμεν & ἡ τιδεμένη, τὸ τιδέμενον.	Medium.	
10	Verbi medij.	
Præsens & Imperfe, eadē sunt cū passivis. Perfectū & Plusquam perfectū, & secundū Futurū desiderantur. Reliqua sunt tria tempora, primus Aoristus, secundus Aoristus, & Futurum primum.		
15	Aoristus primus ἐδωκέμην : sed parum usitatus. Futurum primum per omnes modos ac participia βύσομαι, θησοίμην, θήσεσθαι, θησοίμενος.	
	Secundus autem Aoristus inflectitur sic,	
20	Indicativus { ἐβέμην, ἐβесо, ἐβετε. ἐβέμεθον, ἐβεσθον, ἐβεσθη. ἐβέμεθα, ἐβεσθε, ἐβοντο.	Indicativus.
Imperativus	{ Sin. θέσο, θέσθω. Duā. θέσθον, θέσθω. Plu. θέσθε, θέσθωσαν.	Imperativus
27	Optativus { δέιμην, δέιο, δέιτο. δέιμεθον, δέισθον, δέισθω. δέιμεθα, δέσθε, δέιτο.	Optativus.
	Subiunct.	

Subiunct. Subiunct. ἐὰν { θῶμαι, θῆ, θῆται.
θῶμεθον, ἐνδοθον, ἐνδοθον.
θῶμεθα, ἐνδοθε, θῶνται.

Infinitiuus. Infinitiuus θεῖσθαι.

Participium { ὁ θεμῶν.
ἡ θεμῶν.
το θεμῶν.

Et in sequentibus quoque coniugationibus eodem modo se habent hæc tempora, ut postea uidebitur.

Secunda cō= Secunda coniugatio in μι, 10
iugatio in Fit à uerbis in ἄω, σάω, ἴσκημι. Futurum in ἴσω,
μυ. σήσω : ut in secunda coniugatione circumflexorū.

Verbi Actiui,

Indicatiui { Sin. ἴσκημι, ἴσκης, ἴσκησι.
Dua. ἴσατορ, ἴσατορ.
Plu. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι. 15

Imperfectum { Sin. ἴσλω, ἴσκης, ἴσκη.
Dua. ἴσατορ, ἴσάτωρ.
Plu. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσατορ.

Perfectum ἴσακα per α. Plusquamperfectum ἴσα' 20
καμ. Aoristus primus ἴσκα.

Aoristus sec. { Sin. ἴσλω, ἴσκης, ἴσκη.
Dua. ἴσκατορ, ἴσκατωρ.
Plu. ἴσκαμεν, ἴσκατε, ἴσκατορ.

Futurum primum σήσω.

Imperat. Imperatiui { Sin. ἴσαθι, ἴσάτω.
Dua. ἴσατορ, ἴσάτωρ.
Plu. ἴσατε, ἴσάτωρ. 28

Aoristus

	Aoristus sec.	<p> Sin. $\sigma\eta\delta\iota$, $\sigma\eta\tau\omega$. Dua. $\sigma\eta\tau\omicron\upsilon$, $\sigma\eta\tau\omega$. Plu. $\sigma\eta\tau\epsilon$, $\sigma\eta\tau\omega\sigma\alpha\upsilon$. </p>	
5	Optativi praesens	<p> Sin. $\iota\sigma\alpha\iota\lambda\omega$, $\iota\sigma\alpha\iota\sigma$, $\iota\sigma\alpha\iota\chi$. Dua. $\iota\sigma\alpha\iota\lambda\omicron\upsilon$, $\iota\sigma\alpha\iota\lambda\tau\omega$. Plu. $\iota\sigma\alpha\iota\lambda\mu\epsilon\upsilon$, $\iota\sigma\alpha\iota\lambda\tau\epsilon$, $\iota\sigma\alpha\iota\lambda\sigma\alpha\upsilon$. </p>	Optativi.
	Aoristus sec.	<p> Sin. $\sigma\tau\alpha\iota\lambda\omega$, $\sigma\tau\alpha\iota\sigma$, $\sigma\tau\alpha\iota\chi$. Dua. $\sigma\tau\alpha\iota\lambda\omicron\upsilon$, $\sigma\tau\alpha\iota\lambda\tau\omega$. P. $\sigma\alpha\iota\lambda\mu\epsilon\upsilon$, $\sigma\alpha\iota\lambda\tau\epsilon$, $\sigma\tau\alpha\iota\lambda\sigma\alpha\upsilon$. </p>	
10	Subiunctivi praesens $\epsilon\acute{\alpha}\nu$	<p> Sin. $\iota\sigma\tau\omega$, $\iota\sigma\tau\alpha\varsigma$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}$. Dua. $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\omicron\upsilon$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\omicron\upsilon$. P. $\iota\sigma\tau\omega\mu\epsilon\upsilon$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\tau\epsilon$, $\iota\sigma\omega\sigma\iota$. </p>	Subiuncti.
	Aoristus secundus $\epsilon\acute{\alpha}\nu$	<p> Sin. $\sigma\tau\omega$, $\sigma\tau\eta\varsigma$, $\sigma\tau\eta$. Dua. $\sigma\tau\eta\omicron\upsilon$, $\sigma\tau\eta\omicron\upsilon$. Plu. $\sigma\tau\omega\mu\epsilon\upsilon$, $\sigma\tau\eta\tau\alpha\iota$, $\sigma\tau\acute{\omega}\sigma\iota$. </p>	
15	Infinitivi praesens, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\nu\alpha\iota$. Aoristus secundus Infinitivus, $\sigma\tau\omega\alpha\iota$.		
	Participij praesens	<p> $\delta\ \iota\sigma\tau\acute{\alpha}\varsigma$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\nu\tau\omicron$. $\eta\ \iota\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\alpha$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\eta\varsigma$. $\tau\omicron\ \iota\sigma\tau\acute{\alpha}\nu$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\nu\tau\omicron$. </p>	
20	Aoristus secundus	<p> $\delta\ \sigma\acute{\alpha}\varsigma$, $\sigma\tau\acute{\alpha}\nu\tau\omicron$. $\eta\ \sigma\acute{\alpha}\sigma\alpha$, $\sigma\tau\acute{\alpha}\sigma\eta\varsigma$. $\tau\omicron\ \sigma\acute{\alpha}\nu$, $\sigma\tau\acute{\alpha}\nu\tau\omicron$. </p>	
	Verbi passivi,		
	Indicativi praesens	<p> $\iota\sigma\tau\alpha\mu\alpha\iota$, $\iota\sigma\tau\alpha\sigma\alpha\iota$, $\iota\sigma\tau\alpha\tau\alpha\iota$. $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\omicron\upsilon$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$. $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\delta\epsilon$, $\iota\sigma\tau\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\iota$. </p>	Passivi Indicativus.
27	Imperfe.		

Imperfectū { ἰστάμην, ἴστασο, ἴστατο.
ἰστάμεθον, ἴστασθον, ἰστάσθην.
ἰστάμεθα, ἴστασθε, ἴσταντο.

Perfectum, ἴσταμαι, ἴστασαι, ἴσταται.
Plusquāperfectum ἰστάμην, ἴστασο, ἴστατο. mo
re consueto. Aorist. prim. ἴσταβην. Fut. primum
σταθήσομαι. Paulò post futurum ἴσταίσομαι.

Imperati. Imperatiui { Sin. ἴστασο, ἰστάσθω.
praesens { Dual. ἴστασθον, ἰστάσθην.
Plu. ἴστασθε, ἰστάσθησαν. 10

Optatiui. Optatiui { ἰσταίμην, ἰσταῖο, ἰσταῖτο.
praesens { ἰσαίμεθον, ἰσαῖσθον, ἰσαῖσθην.
ἰσαίμεθα, ἰσαῖσθε, ἰσαιντο.

Perfectum { ἰσταίμην, ἰσταῖο, ἰσταῖτο.
ἰσαίμεθον, ἰσαῖσθον, ἰσαῖσθην.
ἰσαίμεθα, ἰσαῖσθε, ἰσαιντο. 15

Subiunctiui. Subiunctiui { ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται.
praesens ἐὰν { ἰσῶμεθον, ἰσᾶσθον, ἰσᾶσθην.
ἰσῶμεθα, ἰσᾶσθε, ἰσῶνται.

Perfectū ἐὰν { ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται.
ἰσῶμεθον, ἰσᾶσθον, ἰσᾶσθην.
ἰσῶμεθα, ἰσᾶσθε, ἰσῶνται. 20

Infini. praesens ἴστασθαι, ab Indicatio ἴστασθε.
Participij praesens ἰστάμενον, ἰσταμένην, ἰσ
τάμενον.

Verbi medij.

Medium. Aoristus primus, ἑστησάμην, στήσαι, στήσαι
μεν, στήσωμαι, στήσασθαι, στήσασθον.

Futurū 28

Futurum uerò primū στήσομαι, στησοίμην, σήσεαι, στησοίμεν.

5 Aoristus { S. ἔσταμην, ἔστασο, ἔστατο.
 secundus { D. ἐστάμεθα, ἐστασθε, ἐσαντο.
 P. ἐσάμεθα, ἐασθε, ἔσαντο.

Sed in hoc uerbo non est hoc tempus usitatum.

Tertia coniugatio in μι

Fit à uerbis in ὦω: δῶω δίδωμι. Futurum in ὦσω: δώσω, perinde ut in tertia circumflexorum:

Tertia coniugatio in μι

10 Præteritum δέδωκα.

Verbi actiui,

Indicatiui { Sin. δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
 præsens { Dua. δίδοτε, δίδοτε.
 P. δίδομεν, δίδοτε, δίδοσι.
 Ioni. διδάσσι

Exemplum.

15

Imperfect. { Sin. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
 Dua. ἐδίδοτε, ἐδιδότε.
 Plu. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαυ.

Imperfectū.

Perfectum δέδωκα. Plusquamperfectum, ἐδέδω

20 κει. Aoristus primus ἔδωκα per κ.

Aorist. sc. { Sin. ἔδωκν, ἔδωκς, ἔδωκ.
 Dua. ἔδοτε, ἔδοτε.
 Plu. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαυ.

Futurum primum δώσω.

27

Imperati. { Sin. δίδοθι, δίδοτω.
 præsens { Dua. δίδοτε, δίδοτω.
 Plu. δίδοτε, δίδοτω.

Imperatiuus

Aorist.

	Aoristus sec.	<ul style="list-style-type: none"> — Sin. δὸς, δέτω. — Δια. δέτου, δέτωρ. — Plu. δέτε, δέτωσαν. 	
Optatiuus.	Optatiui praesens	<ul style="list-style-type: none"> — δίδοίμω, δίδοίης, δίδοίην. — δίδοίητορ, δίδοίητω. — δίδοίμεν, δίδοίητε, δίδοίησαν. 	5
	Aoristus sec.	<ul style="list-style-type: none"> — Sin. δόίω, δόίης, δόίην. — Δια. δόίητορ, δόίητω. — Plu. δόίμεν, δόίητε, δόίησαν. 	
Subiunct.	Subiunctiui praesens ἐὰν	<ul style="list-style-type: none"> — δίδῶ, δίδῶς, δίδῶι. — δίδῶτορ, δίδῶτορ. — δίδῶμεν, δίδῶτε, δίδῶσι. 	10
	Aoristus sec. cundus ἐὰν	<ul style="list-style-type: none"> — Sin. δῶ, δῶς, δῶι. — Δια. δῶτορ, δῶτορ. — Plu. δῶμεν, δῶτε, δῶσι. 	15
Infinitiuum.	Infinitiuu praesens	διδόναι. Aorist. secun. δούνααι.	
Participia.	Participij praesens	<ul style="list-style-type: none"> — ὁ δίδους, δίδοντ⊕. — ἡ δίδουσα, δίδούσης. — τὸ δίδον, δίδοντ⊕. 	20
	Aoristus sec.	<ul style="list-style-type: none"> — ὁ δούς, δόντ⊕. — ἡ δούσα, δούσης. — τὸ δόν, δόντ⊕. 	
Passiuum.		Verbi passiui	
	Indicatiui praesens	<ul style="list-style-type: none"> — δίδομαι, δίδοσαι, δίδοσθαι. — δίδομεθον, δίδοσθον, δίδοσθον. — δίδομεθα, δίδοσθε, δίδοσθαι. 	28
			Imperfe.

Imperfectum { ἐδιδόμην, ἐδίδου, ἐδίδουτο.
 ἐδιδόμεν, ἐδίδου, ἐδί= ἐδίδουτο.
 δίδω.
 ἐδιδόμεθα, ἐδίδετε, ἐδί= inde ἐδί=
 δοντο. δον.

Perfectum δέδοκα. Plusquamperfectum ἐδέ= δόμην. Aorist. primus, ἐδεδίω. Futurum prim. δοθήσομαι. Paulò post Futurum δεδύσομαι.

10 Imperatiui præsens { Sin. δίδου, δίδω.
 Dua. δίδου, δίδω.
 Plu. δίδετε, δίδωσα.

Perfectum { Sin. δέδου, δέδω.
 Dua. δέδου, δέδω.
 Plu. δέδετε, δεδώσα.

15 Optatiui præsens { δίδωμι, δίδω. δίδωτο.
 δίδωμεν, δίδωτε, δίδω= Optatiuus.
 τω.
 δίδωμεθα, δίδετε, δίδω= τω.

20 Perfectum, δέδοκα, δέδοκα, δεδούτω, ut præsens.

Subiunctiui præsens εἰμί { δίδωμαι, δίδω, δίδωται.
 δίδωμεν, δίδωτε, δίδω= Subiunctiuus
 τω.
 δίδωμεθα, δίδετε, δίδω= ται.

28 Perfectum, εἰμί δεδύκα, δεδύκα, δεδύται, ut præsens.

Infinitiuus

Infinitiuus.

Infinitiuus praesens, διδῶσθε, ab Indicatiuo διδῶσθε.

Participia.

Participij praesens ὁ διδόμενος, ἡ διδούσα, τὸ διδόμενον.

Medium.

Verbi Medij,

Aoristus primus, ἐδὸκάμην, parum usitatus.

Aoristus uero secundus sic inflectitur,

Indicatiuus	{	ἐδόμεν, ἐδῶσο, ἐδῶτο.	10
		ἐδόμενον, ἐδῶσθαι, ἐδῶσθαι.	
		ἐδόμεθα, ἐδῶσθε, ἐδῶτο.	

Imperatiuus

Sin. δῶσο, δῶσω.

Dua. δῶσθαι, δῶσθαι.

Plu. δῶσθε, δῶσθεσθε.

Futurum prim. per omnes modos et participia,

δῶσομαι, δῶσομαι, δῶσεαι, δῶσομαι.

Optatiuus

Sin. δῶμι, δῶο, δῶτο.

D. δῶμενον, δῶομαι, δῶομαι.

Plu. δῶμεθα, δῶοθε, δῶοτο.

Subiunct. ἐὰν

Sin. δῶμαι, δῶ, δῶται.

D. δῶμενον, δῶσθαι, δῶσθαι.

Plu. δῶμεθα, δῶσθε, δῶσθε.

Infinitiuus, δῶσθε.

Participium, ὁ δόμενος, ἡ δομένη, τὸ δόμενον.

Quarta coniugatio uer. in μι.

Quarta coniugatio in μι,

Fit à uerbis in ῶ, ζεύγνῶ, ζεύγνυμι.

Verbi Actiui,

ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.

ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.

ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζεύγνυσι.

Exemplum.

Indicatiui praesens

Imperfe 29

Imperfectum { ἐλεύνηται, ἐλεύνηται, ἐλεύνηται.
 ἐλεύνηται, ἐλεύνηται.
 ἐλεύνηται, ἐλεύνηται, ἐλεύνηται. Imperat.

5 Imperatiui { ζεύνηται, ζεύνηται,
 praesens ζεύνηται, ζεύνηται.
 ζεύνηται, ζεύνηται.
 Infinitivi praesens ζεύνηται.

10 Participij { ὁ ζεύνηται, γινώσκω.
 praesens ἡ ζεύνηται, γινώσκω.
 τὸ ζεύνηται, ζεύνηται. Participia

Verbi passivi,
 Indicatiui { ζεύνηται, ζεύνηται, ζεύνηται.
 praesens ζεύνηται, ζεύνηται, γινώσκω.
 ζεύνηται, ζεύνηται, ζεύνηται. Passivum.

15 Imperfectū { ἐζεύνηται, ἐζεύνηται, ἐζεύνηται.
 ἐζεύνηται, ἐζεύνηται, ἐζεύνηται.
 ἐζεύνηται, ἐζεύνηται, ἐζεύνηται.
 ἐζεύνηται, ἐζεύνηται, ἐζεύνηται.

20 Imperatiui { ζεύνηται, ζεύνηται.
 praesens ζεύνηται, ζεύνηται.
 ζεύνηται, ζεύνηται.
 Infinitivi praesens ζεύνηται, ab Indicativo ζεύνηται.
 Participij praesens ζεύνηται, ζεύνηται, ζεύνηται.

Annotationes in uerba in μι.

28 R E D V P L I C A T I O in ἱσμη aspi- In uerba
 ratur : nam asperum spiritum habet iota in μι.

F ante

ante s. Quarta coniugatio reduplicationem igno-
rat, ζεύγνυμι, ὁμόρρυνυμι, ὀρέγγνυμι κὸρράννυμι,
πεπτάννυμι, δῦμι, φῦμι, id quod in alijs quo-
que accidit, δίζημι, ὄνημι, ὀλλημι, ἴλλημι, φη-
μι, γνῶμι, & multis reliquis apud poetas.

Presentis & Imperfecti singularia actiua pe-
nultimam producūt, κ, ω, υ, τίθημι, ἴσκημι, δίδω-
μι, ζεύγνυμι, ἐπίδλω, ἴσλω, ἐδίδωμι: Dualia
autem & pluralia corripunt, τίδετορ, τίδε-
μερ: ἴσατορ, ἴσαμερ: sic & passiuum presens 10
& imperfectum in quouis numero, τίθεμαι, πι-
δέμετορ, πιδέμεθα, ἐπιδέμελω, & cetera.
Tertia pluralis Indicatiui presentis, τίθεισι, ἴσῃ-
σι, δίδουσι, ζεύγνῦσι. semper enim in Presenti
& Futuro omnium uerborum similis est Datio 15
plurali participij eiusdem temporis, ut τύπῳρ,
τύπῳρτος, τοῖς τύπῳρσι. sic τύπῳμερ, τύ-
πῳρσι. ut τίθεις, τίθεντ, τοῖς τίθεισι: sic
τίθεμερ, τίθεισι. ut ἴσῃς ἴσαντ, τοῖς ἴσῃ-
σι: sic ἴσαμερ, ἴσῃσι.

In quarta autem receptum est nou ζεύγνῦσι:
sed ζεύγνῦνοισι, à Baritono ζεύγνῶ.

Iouicè uerò τίθεισι, δίδῶσι, ζεύγνῶσι:
expūgunt enim subiunctiuam uocalem, aut ancipi-
tem breuiant, & interponunt α, τίθεισι τίθει-
σι, δίδουσι, δίδῶσι, ζεύγνῦσι ζεύγνῶσι: at
ἴσῃσι tantum, non ἴσῃσι, ob cacophoniam.

Imperfectū

εἰσι.

οἰσι

υἰσι

ῶσι

Imperfectum singulare trium coniugationum
vix est in usu, sc̄a utimur personis circumflexo-
rum, à τῖθῶ, τῖθῶ, ἐτίθω, ἐτίθει, ἐτίθει: ab
ἰσᾶῶ ἰσᾶῶ, ἰσῶ, ἰσᾶς, ἰσα: à διδῶ διδῶ, ἐδί-
δου, ἐδίδους, ἐδίδου. Idem iudicium de ter-
tia plurali ἐτίθου, ἰσῶ, ἐδίδου.

Perfectum τέθεικα, Beotorum morè pro τέθει-
κα, à futuro θήσω, mutant enim Beoti κ in ε.
At perfectum ἔσκακα per α, pro ἔστικα, à futuro
στῆσο, ad differentiam ἔστικα prateriti medij
ab ἔσικα, seruatq; ε, aspirationem presentis ἰσῆμι.

Aoristi primi ἐθικα, ἔθλωκα, pro ἐθισα et
ἔθλωσα: deflexerunt enim à comuni lege, nec re-
tinuerunt consonantem futurorum suorum, θήσω,
θλώσω.

Aoristi secundi fiunt à primo futuro, uertendo
σω in ν, ἔ preposito augmento, θήσω, ἔθλω,
θήσω, ἔστω, θλώσω ἔθλω, at quarta coniugatio
nec futurum habet, nec secundum Aoristum, nisi
in uerbis dissyllabis κλύμι, δῦμι. Futurum κλύ-
σω, δῦσω. Aoristus ἔκλω, ἔδω idem cum im-
perfecto. Seruat autem hoc tempus eandem uoca-
lem in omnibus numeris ἔστω, ἔστητον, ἔστημεν:
ἔγνω, ἔγνωτον ἔγνωμεν. Imperatiuus desinit
in θι, στῆθι, γνώθι per uocalem Indicatiui, quæ

ἔ in Infinitiuo manet, στῆθαι, γνώθαι. Sed ἔθλω
ἔθλω in duali ἔθλω in plurali uocalem corripunt,

κα pro ἔ

Formatio
Aoristi sca
cundi

ἔθετοῦ ἔθειμεν: ἔδοτοῦ ἔδομεν. Imperatiuorum
præterea ultima est σ, δέξ, δός. Infinitiuorum
autem penultima diphthongus, θείναι, δέναι.

Imperatiui in θι, τίθει, ἴσταθι, δίδδοθι,
ξούνηθι, à prima plurali μέν uerso in θι, ἴσα-
μεν ἴσταθι: sed τίθει per τι uon θι, de quo ui-
de Aoristum passiuum Barytonorum. Etiam hic
magis recepti sunt Imperatiui secundæ personæ
à contractis, τίθει, ἴσα, δίδδου, à τιδῶ, ἰσῶ διδῶ.

Optatiui præsens, τιδίλω, ἰσαίλω, διδόιλω,
et secundus Aoristus δείλω, σαίλω, δοίλω per
diphthongum, quæ continet figuratiuam coniu-
gationis ει, αι, οι.

Subiunctiui præsens τιδῶ, τιδῆς, τιδῆ: ἰσῶ,
ἰσῆς, ἰσῆ: διδῶ, διδῆς, διδῆ: secunda et ter-
tia persona singularis per diphthongum impro-
pria uero primæ coniugationis, ῆ secunda, ῶ tertia.

Secundus autem Aoristus θῶ, θῆς, θῆ: σῶ, σῆς,
σῆ: δῶ, δῆς, δῆ, per ῆ in duabus primis coniu-
gationibus, et per ῶ in tertia.

Quarta coniugatio caret Optatiuo et Subiunct.

Infinitiui præsens τιθέναι, ἰσάναι, διδόναι
ξούνηναι, per figuratiuam cōiugationis ante uae

Participium præteriti perfecti, ἰσακώς, ἰσακῶς
ἰσακός, et Ionicè ἰσαώς, ἰσαότος: siquidem Ioues
è præteritis subtrahunt κ, et penul. corripuiunt. μέ-
μικα μέμικα: sic ἰσακα, ἰσαα, et participium
ἰσαώς

ἔσαως, dein le per crasin ἔσως, ἔσωτος, ἔσωσα,
 ἔσωσας, ὃ ἔσως, ἔσωτος, ἀ quo cōpositū δ' ἔσωσα,
 utrumq; uerò et masculinum et neutrum habet accen=
 tum acutum, & per ω μέγα scribitur. Itidem di=
 10 ἔστώς.

Secundum in γγώς, μεμώς, βεβώς: ἀ γγα=
 ώς, μεμαώς, βεβαώς, quorum themata sunt γγ=
 ω, μώω, βώω: unde γγίσω, γγίκα, γγίκα: μίμ=
 σω, μέμικα, μέμικα: βύσω, βέβικα, βέβικα.

Passiui presentis secunda persona, τίθεσαι,
 10 ἴσασαι, & Atticè τίθη, ἴση, ut Barytonum τύν=
 ησαι, τύνη.

Imperfecti similiter secunde persone, ἐτίθεσο,
 ἴσασο, ἐδίδοσο, reijciunt σ, ac deinde crasim
 patiuntur, ἐτίθει, ἐτίθει: ἴσαο, ἴσω: ἐδίδοο,
 15 ἐδίδου.

Perfectum passiuum uerborum in μι corri=
 pit penultimam. actiuum δέδοκα, passiuum δέ=
 δομαι: sic ἔσαα ἔσαμαι α breui: qui lege ἀ τί=
 θημι diceretur τίθειμαι ab actiuo τίθηκα: uerū
 20 ut in actiuo, ita & in passiuo scribitur per ει Βα
 oticum, τίθεικα, τίθειμαι.

Aoristus primus, ἐτίθλω, ἔσθλω, ἐδόθλω
 penultima breui, ἀ tertiaperfecti δέδοστα, ἐδό
 θλω: sic ἀ τίθειται correpta penultima dicendum
 erat ἐθίθλω, sed prius θ uertitur in tenue τ,
 ἐτίθλω.

Imperatiuus τίθεισο, ἴσασο, δίδοσο, & abie=
 27 στο σ per crasim atticam, dicitur τίθει, τίθει:

τίθου.

ἴσω.

δίδου.

ἴσαι, ἴσω : δίδου, δίδου, ut in Imperfecto. Iones enim tollunt σ, deinde Attici contrahunt.

Optativi praesens Τιδείμην, τιδέω, τιδέτο : ἰσαίμην, ἰσαῖο, ἰσαῖτο : διδόίμην, διδόοι, διδόοιτο. Perfectum uero τιδείμην, τιδέω, τιδέτο : ἰσαίμην, ἰσαῖο, ἰσαῖτο : διδόίμην, διδόοι, διδόοιτο, in utroque penultima diphthō. continens figuratiuā coniugationis ει, αι, οι, ut ε in actiuo: duae autem personae circumflectuntur si Optatiuus actiuus sit in usu, alioqui accentus est acutus in ante penultima. διδάίμην, διδάω, διδάατο : δάδαμαι enim receptum est, non δάδαμι.

Subiunctiuī praesens τιδῶμαι, τιδῆ, τιδῆς, per η: ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται per α: διδῶμαι, διδῶ, διδῶται per ω, quorum accentus circumflexus: at ἐὰρ δάδαμαι acuitur in antepenultima, quod actiuum δάδαμι non sit usitatum, ut modo dictum in Optatiuo.

Sexta.

Alij ἐὰρ ἰσῶμαι, ἰσῆ, ἰσῆται. ε in actiuo ἰσῶ, σῆς, ἰσῆ, dicitur enim ἐὰρ δάδαμαι, δάδαμι, δάδαται per η.

Perfectum τιδῶμαι, τιδῆ, τιδῆται : ἰσῶμαι, ἰσῶ, ἰσῶται : διδῶμαι, διδῶ, διδῶται, prima persona in ῶμαι, secunda ε in tertia per η, α, ω.

Media in
μι.

Medij uerbi Aoristus secundus fit ab actiuo, mutata longa in breuem, ε interiecta syllaba μη
ἴσω

ἄλλω, ἐδέμω : ἐδῶ, ἐδόμω : sed ab ἔστλω, ἔθου.
ἔσταίμω non est in usu. Secunda personæ ἔθεσο ἔδου,
ἔθεσο, ἔ Ionice ἔθεο, ἔθεο, deinde per crasim θου.

Ἡ Atticam ἔθου, ἔδου. Itidem in Imperatiuo θέσο, δού.
θεο, θεῖ : δόσο, δόο, δού.

Et quidem de Verborum coniugationibus
hæc præcipienda duximus, reliqua suo postea loco
dicturi.

Nunc interim absoluaemus cæteras partes orationis

10 PRONOMINA primæ personæ, Sing.

Pronomina
primitiua.

ἐγώ, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ, ἔ per aphæresim,
μοῦ, μοί, μέ. D. νῶ, νῶν. Pl. ἡμεῖς ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.
Secundæ personæ, Sing. σὺ, σοῦ, σοί, σέ. Du. σφῶ
σφῶν. Plu. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς : hic υ, illic η.

15 Tertie personæ, Sin. ὅς, ὅν, ὅι, ἔ. Du. σφέ, σφῶν,

Pl. σφεῖς, σφῶν, σφῶσι, σφεᾶς. hæc tria primitiua.

Pronomina
possessiua.

Possessiua octo, ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, a, um.
σός, σή, σόν, tuus, a, um : ὅς, ἡ, ὅν, suus a um : νῶιτε
ρος noster duorum, σφῶιτερος uester duorum,

20 at de pluribus ἡμέτερος noster, ὑμέτερος uester,

σφετέρος suus. Quorum omnium masculina de-
clinantur ut λόγος, neutra ut φύλον. Feminina
trium in η, ut τιμή : reliquorum quinque in ρα in
flectenda ut ἡμέρα. ὁ νῶιτερος, ἡ νῶιτέρα, ἔ
ita in reliquis.

Demonstratiua duo οὗτος hic, ἐκεῖνος ille. Demonstratiua

27 Mas. Sin. οὗτος, τούτου, τούτω, τούτου, ᾧ οὗτος, tiua.

D. τὸς, τὸν, ὃ. Plu. οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὧ οὗτοι. Fa. Sin. αὐτή, ταύτης, ταύτη, ταύτῃ, ὧ αὐτή. Dia. ταῦτα, ταύτων, ὧ ταῦτα. Pl. αὐταί, τούτων, ταύταις, ταύτας, ὧ αὐταί. Neut. Sin. τὸ, τούτου, τούτω, τὸτο, ὧ τὸτο. Dia. τούτω, τούτοι, ὧ τούτω. Pl. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὧ ταῦτα. Masc. ἐκεῖνος, Fem. ἐκεῖνη, Neut. ἐκεῖνο sine v declinandum, ut ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον.

Atticismus. Attici demonstratiuis addunt ἰ acutum, οὗ= 10
 τοσί, τουτουί, τουτωί, τουτονί, ἐκεινοσί, ἐκεινουί,
 & cetera.

In neutro autē singulari τῶτοί, & sepius τῶτι. In plurali uerò pro ταῦτα dicunt ταυτί.

αὐτός. Relatiuum unum αὐτός ipse, omnium perso= 15
 narum, αὐτός ἐγὼ ipse ego, αὐτός σὺ ipse tu, αὐτός ἐκεῖνος ipse ille. Masc. αὐτός Fem. αὐτή, Neut. αὐτό, ut ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον. Neut. αὐτό sine v, ut τὸτο & ἐκεῖνο.

Composita. Composita tria ἐμαυτῷ meipsum, σεαυτῷ tui 20
 ipsius, ἐαυτῷ supiis: carent autem nominatiuo. Prime persone Masc. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῶν. Fa. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆν. Neut. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτό. Secundæ persone σεαυτῷ, σεαυτῆς, σεαυτῶν: σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτῆν: σε 25
 αὐτῷ

αὐτό, σεαυτοῦ, σεαυτοῦ, & per crasim, σεαυτῶ, σεαυτοῦ, & cætera.

Tertia personæ ἐαυτῶ, ἐαυτοῦ, ἐαυτῶν, ἐαυτῶν, ἐαυτῶν, ἐαυτοῦ. Cũq; duo præcedentia tantum habeant singulare, hoc etiam declinatur pluraliter, & coniunctim & diuisim ἐαυτῶν, et σφῶν αὐτῶν, ἐαυτοῖς et σφίσι αὐτοῖς: ἐαυτῶσιν & σφᾶς αὐτῶσιν, sic ἐαυτῶν, ἐαυτοῦ, ἐαυτῶν, ἐαυτοῦ, ἐαυτῶν, ἐαυτοῦ. Et huius quidē plurale in oēs quoq; quadrat personas, ἐαυτῶν nostrum, uestrū, suijs forū: ἐαυτῶσιν nos, uos, seipsos. Sic et interdum singulariter ἐαυτῶ τuijsius, ἐαυτοῦ teipsum.

Cum reperiuntur aspirata, αὐτῶ, αὐτοῦ, αὐτῶν, αὐτοῦ & similia, aphæresis est, pro ἐαυτῶ, ἐαυτοῦ, ἐαυτοῦ.

Annotatio.

αὐτῶ.

Infinitum pronomē uocant ὁ δέϊνα quidam: & sic declinatur.

Masculin. ὁ δέϊνα, τῶ δέϊνω, τοῦ δέϊνω, τοῦ δέϊνω.

20 Facm. ἡ δέϊνα, τῆ δέϊνω, τῆ δέϊνω, τῆ δέϊνω.

Neut. τὸ δέϊνα, τοῦ δέϊνω, τοῦ δέϊνω, τοῦ δέϊνω.

Declinatur etiam ὁ δέϊνα, τῶ δέϊνω, τοῦ δέϊνω, τῶ δέϊνω, τῶ δέϊνω: & ὁ δέϊνα, τῶ δέϊνω: & ὁ δέϊνα, τῶ δέϊνω, τοῦ δέϊνω, apud poetas.

Articulus duplex.

Articuli.

26 Prepositiuus, ὁ, ἡ, τὸ, quem antea declinauimus.

Prepositiuus.

Subiuncti

uus.

Subiunctiuus. Subiunctiuus, ὄς, ἦ, ὄ, ualens relatiuū qui, quæ, quod.
 Mas. Sim. ὄς, ὄυ, ᾧ, ὄυ. D. ᾧ, ὄι. P. ὄι, ᾧ, ὄις, ὄυς.
 Fem. Sim. ἦ, ἦς, ἦ, ἦυ. D. ἦ, αἶ. P. αἶ, ᾧ, αἶς, αἶς.
 Neut. Sim. ὄ, ὄυ, ᾧ, ὄ. Dia. ᾧ, ὄι. Plu. αἶ, ᾧ, ὄις, αἶ.
 Datiuus ᾧ aspiratur, aduerbium autem uocandi ᾧ
 lenem habet spiritum, nec iota subscriptum.

Annotatio. Præpositiuui articuli pro interrogatiuis sumuntur : ᾧ pro τίμ cui? ἔ pro infinitis, εἰ τῷ pro εἰ τῷ sicui. Capiuntur ἔ pro demonstratiuis pronomiibus, ᾧ pro τῷτοῦ hunc, τῷ pro τᾶντῷ hanc. Id quod crebrum est adiectis coniuentionibus, δε ἔ γε, ὄδε ἦδε, τῷδε ὄγε ἦγε τῷδε, pro οὗτος, αὐτῷ, τῷτο, itidem in reliquis casibus τῷδε, ᾧδε, τῷδε, pro τῷδε, τῷδε.

Atticifmus. τῷτῷ, τῷτοῦ. Attici pro ὄδε ἔ τῷδε dicunt ὄδε ἔ τῷδε.

Artic. sub= Subiunctiuui articuli componuntur cum nomi-
iunctiuu com= ne infinito, τίς, τῷός. Masc. ὄς, ὄντω, ᾧ, ᾧτι-
positi. vi, ὄντω. Fem. ἦτις, ἦσω, Neut. ὄ, τι, ὄντι-
 v, scribitur autem ὄ, τι per distinctiuuculam, ut differat à coniuentione ὄτι quòd. Additur ἔ πῶρ, ὄπῶρ, ἦπῶρ, ὄπῶρ, qui, quæ, quod.

Annotatio. Præpositiuui articuli officium est, rem certam significare, ἀπόδος μοι τῷ βιβλίῳ, redde mihi librum, nempe istum certum, de quo inter nos cōstat : quanquam Attici ornatus gratia nunc addant articulum, nunc rursus auferant. Habent præ-
 27
 terca

terea locum in diuisionibus, adiuncta coniunctione $\mu\lambda\upsilon$ & $\delta\epsilon$, ut $\acute{o}\mu\lambda\upsilon$, $\acute{o}\delta\epsilon$, hic quidem, ille autem: $\tau\acute{o}\mu\mu\lambda\upsilon$, $\tau\acute{o}\mu\delta\epsilon$, hunc quidem, illum uerò.

5 **T**R E S orationis partes, aduerbium, coniunctionem, & præpositionem, breuiter perstringemus. nam autorum lectione præ-

stat eas discere, quàm præceptionibus Gramaticis Aduerbia.

Aduerbiorum significationes sunt uariæ, Temporis, $\nu\upsilon\omega$ nunc, $\tau\acute{o}\tau\epsilon$ tunc. Loci, $\gamma\upsilon\tau\alpha\upsilon\theta\alpha$

10 hic, $\epsilon\kappa\alpha\theta\gamma\omega$ illinc, $\delta\epsilon\upsilon\theta\theta$ hue. Qualitatis $\epsilon\upsilon$ bene, $\kappa\alpha\kappa\omega\varsigma$ malè: Quantitatis, $\acute{\alpha}\omega\alpha\phi$ semel, $\delta\iota\varsigma$ bis, & cætera omnia quemadmodum apud Latinos. Qualitatis aduerbia plurima fiunt à Genitiuo plurali, $\tau\eta\omega$ σοφῶν sapientum, σοφῶς

15 sapienter: $\kappa\alpha\lambda\omega\mu$, $\kappa\alpha\lambda\omega\varsigma$ pulchrè.

Alia in $\delta\omicron\upsilon$ exeunt, $\kappa\upsilon\mu\iota\delta\omicron\upsilon$ caninè, $\beta\omicron\zeta\upsilon$ $\delta\omicron\upsilon$ racematim. Quedam in $\sigma\tau\iota$ $\acute{\epsilon}\lambda\lambda\omega\iota\sigma\tau\iota$ græcè, $\rho\omicron\mu\alpha\iota\sigma\tau\iota$ rromanè. Cum aduerbijs numerantur, quas uocamus Interiectiones, $\iota\omicron\upsilon$ hei, $\acute{o}\iota$ μοι hei mihi, $\beta\alpha\beta\alpha\acute{\iota}$ papa.

20

CONIVNCTIONES sunt, Copu latine $\mu\lambda\upsilon$, $\delta\epsilon$, $\tau\epsilon$, $\kappa\alpha\iota$. Disiunctiue η , $\eta\tau\alpha\iota$. Continuatiue, $\epsilon\iota$, $\epsilon\iota\omega\theta$. Subconiunctiue, $\epsilon\tau\omega\epsilon\delta\eta$, $\epsilon\tau\epsilon\iota\delta\eta\omega\theta$. Causales, $\iota\upsilon\alpha$, $\acute{o}\pi\omega\varsigma$, $\gamma\alpha\rho$, $\acute{o}\tau\iota$, $\delta\iota\acute{o}\tau\iota$. Dubitatiue, $\acute{\alpha}\epsilon\tau\alpha$, $\mu\omega\mu$, $\mu\acute{\iota}$: & quæcunque præterea de significationibus coniunctionum dici solent.

Coniugatio,

27 bus coniunctionum dici solent. Præpositiones Præpositio.
mono-

92 PARTES INDECLINABIL.

monosyllabe sunt, sex, γν, εἰς uel ἐς, ἐκ uel ἐξ, πρό
 πρόσ, στω, pro quo Attici ξω in compositis

Annotatio.

Dissyllabe duodecim, ἀνά, κατά, διὰ, με-
 τὰ, παρὰ, ἀντί, ἐπί, περί, ἀμφί, ἀπό, ὑπό,
 ὑπέρ. Consonantem precedit ἐκ, uocalem ἐξ, ἐκ γῆς, ὄξ
 ὄξ αὐτοῦ. Hactenus de partibus orationis ea con-
 scripsimus, quæ Græcas literas auspiciantibus
 omnino putamus necessaria, & citra quorum co-
 gnitionem frustra legendis autoribus operam im-
 pendant. Nunc quæ præterea dicenda sunt de no-
 mine & uerbo, carptim & breuiter adnotabimus.

Adiectiua
 in o; purum.

Adnotationes in nomina adiectiua.

σ ρος
 ος α ου
 ος κ ου

Tertiae declinationis masculini os puri, aut
 ρος, faemininum est α, non puri κ: neutrum semper
 ου, ὁ ἄγιος, ἡ ἀγία, τὸ ἄγιον: ὁ ἀνδρῆς, ἡ ἀν-
 θρῆα, τὸ ἀνδρῆον: ὁ καλός, ἡ καλή, τὸ καλόν.
 Excipe ὁ ὄγδοος, ἡ ὄγδοή per κ.

Atticismus.

Attici os communiter accipiunt, maxime in com-
 positis, & deriuatis ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, πᾶμ-
 φιλος, τὸ φιλόσοφον, πᾶμφιλον: ὁ καὶ ἡ κό-
 σμιος, τὸ κόσμιον.

ωδ ωρ
 ων γν
 ωρ ου

Quarta declinationis commune ως, neutrum ωρ,
 ὁ καὶ ἡ ἔγκωσ, τὸ ἔγκωρον.

Quinta commune κν, τὸ γν, ὁ καὶ ἡ τέρεν, τὸ τέρεν
 Commune ωρ neutrum ου, ὁ καὶ ἡ ἐνδράμων, τὸ ἐν-
 δραμιον. sic comparatiua, ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μεί-
 ζον. Masculinum ἄς, Faemininum ασα, Neutrum
 αμ. ὁ μέλας, τὰ μέλας, ἡ μέλαινα, τὰ μέλαινα, τὸ
 μέλαρον

ας ασα αμ

10

15

20

28

μέλαρ τάλαρ: sed ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν:
sic composita ἄπας, σύμπας.

Masculin. εἰς ἕεσσα, τὸ ζν, ὁ χαρῖεις, ἡ χαρῖεσσα, φς εσσα ζν
τὸ χαρῖζν.

5 Commune ης τὸ ες: ὁ κῆ ἢ ἀληθῆς, τὸ ἀληθῆς. ης ες

Commune ις, τὸ ι compositum, ὁ κῆ ἢ εὐχαρις, φ ις ι
λόπατρις, τὸ εὐχαρι, φιλώπατρι,

Masculin. υς, ἡ εια, τὸν, ὁ γλυκῦς, ἡ γλυκεῖα, τὸ υς Mascul.
γλυκῦ.

10 Commune υς, τὸν, ὁ κῆ ἢ ἄδακρυς, τὸ ἄδα= υς Comm.
κρυ.

Commune ους, τὸ ου, ὁ κῆ ἢ πολύπους, τὸ ὄς Comm.
πολύποιν.

15 Pauca trium generum sub una uoce, ὁ ἢ τὸ ἄρτωαξ, Trium gene
μάκαρ. Femininum habent φ substantiua, ὀ rum.

λίωμ, δράκωμ, θοράπωμ: ὁ λῆαινα, δράκαινα,
θοράπαινα. ὁ βασιλεύς, ἀναξ: ἡ βασίλισσα, ἄ=
νασσα: ὁ ψάλτης, ἡ ψάλτρια: ὁ πῆρακοῖτης, ἡ πα
ράκοιτις: ὁ δεαπότης. ἡ δεαπότις φ δῆσσεια.

Numeralia cardinalia.

Numeralia

20 Sin. Mas. εἰς ἐνός, ἐνί, ἕνα, unus, unius, uni, unum.

Fem. μία, μιᾶς, μιᾶ, μίαρ. Neut. ἕρ, ἐνός, ἐνί,
ἕρ. Dualia δύο duo, φ δύο Atticè, δυοῖν φ

δυῖν, pro Fem. Pluralia cōmunia τρεῖς, τριῶν, τρι
σί, τρεῖς, tres, trium, tribus. Neutra τρία, τριῶν, τρι
σί, τρία, tria, trium, tribus.

27 Sic οἱ αἰ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, quatuor, τῶν τεσ
σάρων

σάρων, τοῖς ταῶς τοῖς τέσσαρσι, τὸν τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα. A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε quinquē, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτώ, γνῆα, δέκα decem: γνῶδεκα, δῶδεκα, δεκατρῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαῖξ, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαγνῆα: εἴκοσι viginti, ἑκοσις, ἑκοσιδύο, & cetera: τριακόντα, τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομηκόντα, ὀκτώκοντα, γνῆνῆκοντα, ἑκατὸν centum: hinc iam declinantur. οἱ Διακόσιοι, αἱ Διακόσια, τὰ Διακόσια, ducenti, a, a: τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, γνῆακόσιοι, χίλιοι mille, διχίλιοι, τριχίλιοι, τετρακιχίλιοι, πεντακιχίλιοι, ἑξακιχίλιοι, ἑπτακιχίλιοι, ὀγδοακιχίλιοι, γνῆακιχίλιοι: μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ita in reliquis.

Ordinalia.

Ordinalia, πρῶτος primus, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἑβδομος, ὀκτὸς, ἕνατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δικοκαδέκατος, τρισκαδέκατος, & cetera. εἰκοσός, vigesimus, εἰκοσός πρῶτος, εἰκοσός δεύτερος, & cetera: τριακοσός, τεσσαρακοσός, πεντακοσός, ἑξήκοσός, ἑβδομηκοσός, ὀγδοηκοσός, γνῆνηκοσός: ἑκατοσός centesimus, διακοσιοσός, τρια-

5

10

15

20

25

τριακοσιός, & cetera. χιλισός millesimus, διχιλιός, μυρισός, decies millesimus, δισμυρισός, & sic deinceps.

GRADVS COMPARATIONIS.

5 **C**OMPARATIVVS in τος. Super Comparatio
Clatius in τατ⊕. Quæ uerò terminatio- nes.

nes adiectiuorum admittant comparationem, & quæ ratione aut litera tollatur, aut uocalis permutetur, planum est ex sequentibus exemplis, quæ in singulis terminationibus collocauimus, loco præceptionum.

	ἐνδοξος	ἐνδοξότερος	ἐνδοξότατος.
ος	πρᾶος	πρᾶότερ⊕	πρᾶότατ⊕.
	σοφός,	σοφώτερ⊕	σοφώτατ⊕.
15	ωμ σάφρωμ	σωφρονέσρ⊕	σωφρονέσατος.
	ας μέλας	μελάντερ⊕	μελάντατος.
	εις χαρίεις	χαριέσρ⊕	χαριέσατ⊕.
	ης εὔσεβης	εὔσεβέσρ⊕	εὔσεβέσατ⊕.
	ος ἀπλοῦς	ἀπλόςρ⊕	ἀπλόσατ⊕.
20	ος εὐρύς	εὐρύτερ⊕	εὐρύτατ⊕

Ex os præcedente longa uocali, uel natura, uel positione fit οτρός, & οτατ⊕ per o μικρόν, ut ἐνδοξος, πρᾶος : alioqui si præit breuis, per ωτρός & ωτατος, ut σοφός. at κηός κηότα

25 ρος, κηότατος : σηνός σηνότερος, σηνότατ⊕.

Comparatio Irregulariter comparatur ἀγαθός, compar.
nes irregulariter ἀμείνω, ἀρείω, βελτίω, κρείττω, λωίω.
res. Superlativus ἄριστος, βέλτιστος, κράτιστος, λωί-

στος, et quandoque ἀγαθώτατος.

κακός Comparat. κακίω, χείρω, χερραίω. 5
Superlativus κάκιστος, χείριστος.

καλός, καλλίω, κάλλιστος: αἰχρός, αἰχίω,
αἰχριστός.

ἐχθρός, ἐχθρίω, ἐχθριστος: ῥάδιος, ῥάω,
ῥάιστος. 10

λάλος, λαλίστερος, λαλίσατος: ὠλός
ὠλότερος, ὠλότετος per syncope, pro ὠ-
λώτορος, ὠλώτατος.

μέγας, μείζω, μέγιστος: πολύς, πλείω,
πλεῖστος. Hec βαθύς, βραδύς, γλυκύς, ἡδύς, 15
παχύς, ταχύς, ὠκύς, habent uteros, et utatos
ut ἐυρύς uel ἰω, εἰστος, βαθίω, βάθιστος:
ceterum ταχύς etiam facit θάσσω.

μικρός, μικρότερος, μικρότατος, uel compar.
ἐλάττω, ἥττω, μείω. Superlativus ἐλάχιστος. 20

Comparatio et ex substantiuo, κέρδιος, κέρ-
δίω, κέρδιστος. Etiam in uerbis locum habet
βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος: φέρω, φέρτερος,
φέρτιστος, φέριστος, et φέρτατος.

In aduerbijs, ἄνω, ἀνώτερος, ἀνώτατος: κάτω
κατώτερος, κατώτατος: μάλα, μάλλω, μά- 26

λιστα πόρρω, πόρρω τόπος, πόρρωτατος: πέρα,
 πέρατέρω, περαιότερον: ἐγγύς, ἐγγύτερος, ἐγγύ-
 τατος, uel ἐγγίω, ἐγγιστος: έξω, έξώτερος, έξώ-
 τατος, In participio ἐξώμελος, ἐξώμενέστερος
 9 ἐξώμενέστατος. In prepositionibus ὑπέρ, ὑπερ-
 τόπος, ὑπέρτατος: πρό, πρότερος, πρότατος
 εἰσο τ, factiā; crasi, πρόστατος, πρώτος.

Verbalia,

10 **P**ROFICISCUNTUR à personis per- Verbalia.
 fecti passivi, ablato augmento. A prima per in μα
 sona fiunt finita in μα ε μ, ὑπέρπραγματὸς
 πρᾶγμα. ψαλμα, ὁ ψαλμός.
 A secunda is, λέλεξα, ἡ λέξις: εἶα, sed ferè cū is
 α, δυ, δυς, κέκρισαι, ἀκρισία: τέταξα, ἔντα- ia
 15 ξία: ὑπέρπραξα, δυαπραξία.
 A tertia της, τος, της, τηριου, τρου, πεπώκητῃ της
 ὁ ποιητής: κισσται, ὁ ἀκουστός: κεχάρακται, ὁ τος
 χαρακτητής: πέπεται, τὸ ποτήριου: διεδίδακτῃ, της
 τὸ διδάκτρον. Et ab hac persona formatur ε τήριον
 20 illa in εου, quæ tanquàm gerundia sunt, γέγρα- τρου
 πῆαι, γαπῆεου. scribendum est: quòd si tri- εου
 bus generibus uariantur, ueluti gerundia fuerint,
 ὁ γραπῆος, ἡ γραπῆα, τὸ γραπῆου, scribendus
 24 da, dum. G In

In declinationes simplices.

Annotatio-
nes in primā
decli. simpl.

P R I M A E declinationis nomina in ας, quæ
dam recepto modo Genitiuum faciunt in α,
θωμάς, θωμά, sic ἀντίβας, πυθαγόρας,
πατραλοίας, ἀρχίτας, & item alia consimili-
ter. Vocatiuum nominum in τικς, exit in α breue,
τοξότης, ἱππικλάτης, προφήτης: ὦ τοξότα, ἱππι-
λάτα, προφήτα, sic gentilia, σκύθης, ὦ σκύθα,
& poetica in πικς, κωώπικς, ὦ κωώπα, &
composita ex uerbis μετροῶ, πωλώ, τρίβω, γω-
μέτρικς, βιβλιοπώλκς, παιδοτρίβικς, ὦ γω-
μέτρα. & cetera.

Omnia ap-
pellatiua
primæ.

In secundam.

æα in ᾶ.

Secundæ declinationis nomina ἀδλωᾶ, ναυ-
σικᾶ, & μνά, seruant α in genitiuo & Datiuo
ἀδλωᾶς, ἀδλωᾶ, & cetera: fiunt enim per crasim, ἀ
desinentibus in α purū, ἀδλωᾶᾶ, ναυσικᾶᾶ, μνάᾶ.

In tertiam.

Tertiæ declinationis neutra in οϋ, abijciunt
ϋ morè Attico, ἄλλο, τριλικούτο, τοιδτο, τοσοῦ-
το: sic pronomina τὸτο, ἐκείνο, αὐτό: interdum
hec habent ϋ, τοιδτοϋ, τοσοῦτοϋ.

In quartam.

Quartæ declinationis nomina deducta ex ος
tertiæ mutant α penultimam longam in ε, ναός,
νεός, λαός, λεός.

Quinque etiā Accusatiuū faciunt sine ϋ, ἄθώς,
ἄθω, ἔως, ἔω, κέως κέω, κῶς κῶ, λαγῶς λαγῶ.

Vnum quoq; in ως neutrū est, τὸ χέως, ἤ χέω
Datiuus.

Datius singularis declinationum simplicium,
Semper est diphthongus impropria α, η, uel ω.

Quintae declinationis nomina, ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ In quintam.
τέρ & πατρός, τὸν πατέρα tantum: ἡ μή-
5 τερ, ἡ μητέρα & μητρός, τὴν μητέρα tantum
ad differentiam nominum ἡ πατέρα, ἡ μήτρα.

Composita quaedam polysyllaba in ω faciunt
Vocatiuum per ου, accentu retracto in antepen-
ultimam, ὁ ἀπόλλω, ὦ ἀπολλοῦ.

10 Monosyllaba circumflexa in ης genitiuum for-
mant ablato σ, ὁ δρῆς τῷ δρῆϊ: ὁ τρῆς τῷ τρῆϊ:
sic ωδῆς ωδῆϊ.

15 Idem faciunt diminutiua circumflexa in υς, ὁ
καμῦς, τῷ καμῦ, ἡ καμῦ, τὸν καμῦν: ὁ
δίωνυς: ὁ κλαυσῦς.

Nomen ὁ ἰσοῦς, ἡ ἰσοῦς ἡ ἰσοῦ, τὸν ἰσοῦν.

In cōtractiones.

Annotatio=

P R I M A E declinationis contractorum Ac-
nes in nomi-
cusatiuus εα, & per crasim η, sed quorum
na cōtracta.

20 Nominatiuus desinit in ης purum, etiam contra-
huntur in α, εὐφῆς, εὐφεία, εὐφῆ, uel εὐφῶ,
ἡγῆς, ἡγεία, ἡγῆ uel ἡγῶ.

Contrahuntur etiam nomina in ο & in omni-
bus casibus. Sing. ὁ νόος, τῷ νόῳ, ἡ νόος, τῷ νόῳ, ἡ νόος, τῷ νόῳ, ἡ νόος, τῷ νόῳ, ἡ νόος, τῷ νόῳ.

26 Du. τὸ νόον, τῷ νόῳ, accentu acuto, τῷ νόῳ, τῷ νόῳ.

G 2

Plural:

Plural. $\delta\iota$ καὶ $\tilde{\omega}$ νόοι νοῖ, $\tilde{\tau}\tilde{\eta}\tilde{\nu}$ νόωμ νῶμ, τοῖς νόοις νοῖς, ᾗους νόους νοῦς.

Sic ῥόος, πλό Θ : Θ adiectiua ἀπλόος, διπλό Θ , quorum fœminina Θ neutra similiter ubique contrahuntur. Fœm. ἡ ἀπλόη ἀπλῆ, ἡ ἀπλόη; ἀφλῆς, τῆ ἀπλόη, ἀπλῆ, τῶ ἀπλόω ἀτλῶ: Θ ita deinceps. Neutrum, τὸ ἀπλόου ἀπλωῖ, τὸ ἀπλόου ἀπλωῖ, Θ cœtera ut in masculino: τὰ ἀπλόα ἀπλά.

εομ
οωμ

Neutra uerò in εομ sic inflectuntur per crasim. Sin. τὸ καὶ $\tilde{\omega}$ ὀσέομ ὀσῶμ, τὸ ὀσέω ὀσῶ, $\tilde{\tau}\tilde{\eta}\tilde{\nu}$ ὀσέω ὀσῶ. Dual. τὸ ὀσέω ὀσῶ acuto accentu, τοῖμ ὀσέοιμ ὀσοῖμ, τὰ ὀσέα ὀσταῖ. Genitiuus Θ Datiuus, ut in masculino. Sic χρυσοῦς, ἀργυροῦς, χαλκοῦς, ἀφνιτισίμ εὐς χρύσεος, ἀργύρε Θ , χάλκε Θ , pro χρύσεος, ἀργυροῦς, χαλκοῦς: irregulariter enim accentus locum suum non seruauit. Fœmin. χρυσῆ, ἀργυρῆ, χαλκῆ. Neut χρυσοῦμ, ἀργυροῦμ, χαλκοῦμ.

υ

Neutra in υ, τὸ ἄστυ ἄστεις, τὸ πῶϋ πῶε Θ , licet flectantur per εος, nusq̄ tamen contrahuntur.

υς

Acuta in υς, τὸ εος, crasim patiuntur in Datiuo singulari, Nominatiuo, Accusatiuo Θ Vocatiuo plurali, ὁ ἡδ'ύς, τὸ ἡδ'εῖ Θ , $\tilde{\tau}\tilde{\eta}\tilde{\nu}$ ἡδ'εῖ ἡδ'εῖ, $\delta\iota$ Θ $\tilde{\omega}$ ἡδ'εῖς ἡδ'εῖς, τὸνς ἡδ'εῖας ἡδ'εῖς. Sed υς

υ Θ

5

10

15

20

25

υϞ, contrahitur in Nominatiuo, Accusatiuo, Ϟ Vocatiuo plurali, ὁ βότρυς, τῶ βότρυϞ, ὁ ἰῶ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, semper facta crasis in υ: sic νέκυσ, στὰχυσ.

5 Imparissyllaba in ους similiter contrahuntur in tribus illis casibus pluralibus ὁ βοῦς, τῶ βοῶς, οἱ εἰ ὦ βόες βῶς, ἄνυς βόας βῶς. Accusatiuus quoque singularis reperitur, τὸν βοῶν ut νοῶν, ab ὁ νῶς, τῶ νῶ, ἄνυ νοῶν.

In ων comparatiua.

10 Comparatiua in ων contrahuntur in Accusatiuo singulari communis generis, tribus casibus pluralibus in omni genere, Nominatiuo, Accusatiuo, Ϟ Vocatiuo: prius autem eliditur μ, ac deinde fit crasis ex ο, Ϟ sequente uocali. ὁ κῆρ ἢ

15 μείζων, τῶ κῆρ μείζονϞ, τὸν κῆρ τὴν μείζονα, μείζοα, μείζω. οἱ αἰ εἰ ὦ μείζονες μείζοες, μείζους: τὸν εἰ τὰς μείζονας, μείζοας, μείζους (non μείζως, ut τοὺς βόας βοῦς non βῶς, quòd Accusatiuus pluralis quintæ declina-

onα in ω
onες
in ους
onας

20 tionis semper contrahatur, ut Nominatiuus) τὰ εἰ ὦ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Sunt Ϟ alie terminationes in quinta declinatione, per crasim factæ, ὁ πλάκοῦς πλάκοῶν τϞ, ex πλάκοεις, πλάκοεντϞ: sic ὁ σελμῶς, ἢ ὀπωῦς, ἀμαδοῦς. Et ὁ τιμῆς, τιμῆων

25

τ⊕, ex τιμίεις, τιμήντ⊕. Et in ἦρ circum-
flexa facta ex ἔαρ, τὸ κῆρ κηρός, τὸ σῆρ σηρός: ἃ
κῆαρ κῆαρ⊕, σῆαρ σῆαρ⊕. Et παῖς παιδός,
ἃ παῖς παῖδ⊕.

HETEROCLITA,

Nomina heteroclitica in genere.

Singulariter masculina sunt δεσμός, ἔρετμός
ζυγός, κύκλ⊕, λύχν⊕, μοχλός, νῶτ⊕, σαθ-
μός, Ἰσάχιλος: pluralit. neutra δεσμά. etc.
reperimus tamen etiam κύκλους, λύχνους.

Sic foeminina δίφρ⊕, κέλδυδ⊕: εἰς communis ὅ
ἢ τάρταρος: pluralia δίφρα, κέλδυδα, τάρταρα.

Hæc foeminina ἢ γύωαιξ, ὄδιός, πόλις, χεῖρ, in
Nominatiuo εἰς Accusatiuo dualis numeri sunt ge-
neris masculini, τὸ γυωῶαιξ, ὄδῶ, πόλιε χεῖρε.

Declinatione.

Declinatione variant δάρης, κόμης, μύκης,
τὸ δάρου, εἰς δάρητ⊕, εἰς cetera. ὁ ἄρης, ἄ-
ῖρου, ἄρητ⊕ uel ἄρε⊕.

ἄριστοφάνη
ἰσοκράτῃ.

Propria nomina primæ circumflexorum habent
interdum casus parisyllabicos, ὁ ἄριστοφάνης εὖος,
τὸν ἄριστοφάνην: εἰς οἱ ἄριστοφάναι, τὸν ἄρισ-
τοφάνης: sic composita ab ἔτ⊕, ὁ ἐπῆαίτης εὖος,
οἱ ἐπῆαίται, τὸν ἐπῆαίτας.

Quædam in ως quartæ uel quintæ, ἦρως, μί-
νως, ἦρω⊕, aut ἦρω: sic γέλως, ἔρως ἦρωτ⊕
uel ἦρω.

Etiam

5

10

15

20

25

Etiam ὁ νοῦς, ἦ νοῦ, uel ὁ νοῦς ἦ νοός ut
 Βοῦς, Βοός.

Composita à τῶνς habent ὀδῶ uel ου, λι-
 τῶνς, λιτῶδῶ λιτῶν: sic ἴπῶνς, ἐπῶνς,
 5 οἰλιτῶνς, quod ἔ οἰλιτῶδῶς, οἰλιτῶδῶν.

Composita
 à τῶνς.

Sæpe nanque à Genitiuo imparisyllabico forma-
 tur nominatiuus, qui declinatur parisyllabicè,
 ὁ ἐπῶνς, ἦ ἐπῶνδος, unde ὁ ἐπῶν-
 δης, ἐπῶνδῶν: ὁ μάρτυρ, μάρτυρῶ, ἔ ὁ
 10 μάρτυρος, μαρτύρου: ψιδυρ, ψιδυρῶ ὁ ψιδυ-
 ρος, ψιδύρου.

Et alioqui diuersus est nominatiuus: ὁ μάκαρ,
 μάκαρῶ: uel μάκαρς, μάκαρτῶ: uel μακα-
 ρῶ, μακαρίον: ἔ alia quoque, τὸ δάκρυ, δά-
 15 κρυῶ, τὸ δάκρυον, ἦ δακρίον.

ὁ μωσῆς, ἦ μωσοῦ, uel ὁ μωσῆς, ἦ μωσε-
 ῶ, quod etiam per υ scribitur, μωϋσῆς, μω-
 υσῆς.

τὸ γόνυ, ἦ γόνυῶ, ἔ metathesi γουνός: ἔ
 20 τὸ γόνας, γονατῶ: τὸ δόξυ, δόξυῶ ἔ δου-
 ρός: ἔ τὰ δόξας, δόξατῶ, uel δάξας, δάξα-
 ρς: etiam δόξος, δόξος, ἔ crasi δόξος.

Genitiuus quoque interdum uariius est eius-
 24 dem Nominatiui: ἡ χεῖρ, ἡ χεῖρός, ἔ ποῖτις Genitiui uari-
 rictas.

εὐ χόρος unde receptus Dativus pluralis τῶν
 χορῶν, ἔ Genitivus dualis τῶν χορῶν : λύγξ
 λύγξ Singultus, λύγξ λυγκός, lynx.

Eiusdem rei
 casus à diuer
 sis.

γυνή.
 ἄναξ.
 γάλα.
 νύξ.

Ζεὺς.

Quandoque diuersa nomina eiusdem rei, sed
 casus partim sumuntur ab uno, partim ab alio,
 ἢ γυνή inusitatum pro quo ἢ γυνή, ἢ γυναι
 κός, τῆ, γυναικί, τῶν γυναικῶν, ὦ γυναῖκα sine ξ:
 ut quandoque ὦ ἄνα ab ἄναξ: τὸ γάλα τῶ γά
 λακτῶ, ab inusitato γάλαξ: nam tria ἄναξ,
 νύξ, ἔ γάλαξ, Genitiuum habent in κῶ, sed
 adest pleonasmus literæ τ, ἄνακτῶ, νυκτός,
 γάλακτος.

ὁ Ζεὺς, τῶ Διός, τῶ Διί, τῶν Δία, ὦ Ζεῦ.

τὸ ὕδωρ, ὕδατῶ, ab ὕδρας, etiam τὸ ὕδρος ὕδρ
 ος: ὁ πολὺς, τῶν πολλῶν, ἔ neutrum τὸ πολὺ:
 reliquos omnes casus in quouis genere ac numero
 sumit ab inusitato Nominatiuo πολλός, τῶ πολ
 λοῦ, τῶ πολλῶ: ἢ πολλή, ἢ πολλῆς, τῆ πολ
 λῆ, ἔ sic deinceps.

πολύς.
 πολλή.
 πολὺ.

μέγας.
 μεγάλη.
 μέγα.

ὁ μέγας, τῶν μέγαν, ἔ neutrum τὸ μέγα, ca=
 tera omnia per tria genera ἔ totidem numeros
 accipiuntur ab inusitato nomine μεγάλῶ, τῶ
 μεγάλου, τῶ μεγάλῳ: ἢ μεγάλη, ἢ μεγά
 λης, ἔ reliqua.

Neutra in
 ατῶ.

Neutra quadam in ατῶ Genitiuum habent in
 ατῶ

5

10

15

20

25

ατθ, ab inusitatis nominibus in ας, τὸ ἦωαρ,
ἔπατθ ab ἦωας: sic ἦμαρ, εἰδμαρ, φρέμαρ, σέμαρ
δέλεμαρ, ὄνειμαρ.

Et haecenus de nomine: pergamus ad uerba.

5 **C**OGNATA tempora sunt, quorum ea cognata
dem est figuratiua. Praesens θ imperfe- tempora.
ctum τυπῶ, ἐτυπῶ. Perfectum θ Plus-

quamperfectum τέτυφα, ἐτέτυφει. Aoristus pri-
mus θ futurum primum ἐτυψα, τυψω: sic Ao-
10 ristus secundus, futurum secundum, θ praeteri-
tum medium, cognationem inter se habent, ἐτυ-
πω, τυπῶ, τέτυφα.

Attici tertijs personis in ι uel ε addunt literā
υ, etiam ante consonantem, τυπῆσαι, uel ἐτυ-
15 πῶν τῶν.

Litera ρ propter syllabicū augmentum ge-
minatur, ῥίπῶ, ῥῥίπῶ θ ῥ posterius aspiratur,
prius lenem habet spiritum: nulla siquidem syl-
laba desinit in aspiratam: sed si litera geminetur,
20 prior est tenuis, ἀτθίς, σατθῶ, βακχός.

Quorum principium γν aut γη, non repe-
tunt primam consonantem, γνώω ἔγνωκα, γηνο- γν
ρέω ἔγηγόρηκα. γη

Hae uerò repetunt, μνάομαι, μέμνημαι: κτά-
ομαι κέκτημαι: πῆάομαι πέπῆαμαι, πῆσω πῆ-
26 πῆκα: nam apud poetas κτ, μν, πῆ communem
faciūt

faciunt syllabam.

In incremento temporali quatuor α seruant,
 $\alpha\omega$ $\alpha\omicron\upsilon$, $\alpha\iota\omega$ $\alpha\iota\omicron\upsilon$, $\alpha\eta\theta\acute{\epsilon}\sigma\omega$ $\alpha\eta\theta\acute{\epsilon}\sigma\omicron\upsilon$, $\alpha\eta\theta\acute{\iota}\zeta\omicron$
 $\mu\alpha\iota$ $\alpha\eta\theta\iota\zeta\omicron\mu\epsilon\lambda\omega$.

ϵ assumit
 in istis.

Vocalem ϵ plurima non in η mutant, sed au- 9
 gent addito i , $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\tau\omega$, $\epsilon\lambda\omega$. $\epsilon\lambda\kappa\omega$, $\epsilon\lambda\kappa\acute{\iota}\omega$, $\epsilon\rho$
 $\tau\omega$, $\epsilon\rho\tau\acute{\iota}\zeta\omega$, $\epsilon\sigma\eta\kappa\omega$, $\epsilon\pi\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\epsilon\sigma\iota\acute{\alpha}\omega$, $\epsilon\alpha\omega$,
 $\epsilon\omega$, $\epsilon\rho\acute{\iota}\omega$, $\epsilon\theta\omega$, $\epsilon\theta\iota\zeta\omega$, $\epsilon\rho\gamma\acute{\alpha}\zeta\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\chi\omega$, $\epsilon\chi\omicron\mu$
 $\eta\chi\omicron\mu$, & ita in reliquis.

$\epsilon\tau\acute{\omega}$ $\epsilon\pi\tau\acute{\epsilon}\mu$
 $\epsilon\tau\acute{\omega}\mu$.
 $\epsilon\sigma\eta\kappa\epsilon\mu$.
 $\epsilon\sigma\eta\kappa\alpha$.
 $\epsilon\iota\rho\eta\kappa\alpha$.
 $\epsilon\iota\omega\theta\alpha$.

$\epsilon\tau\omega$ $\epsilon\tau\omega\mu$ $\epsilon\tau\acute{\epsilon}$, $\epsilon\tau\acute{\omega}\mu$, in omnibus modis ser- 10
 uant augmentum, $\epsilon\sigma\eta\kappa\omega$ $\epsilon\sigma\eta\kappa\epsilon\mu$, Plusquamperfe-
 ctum medium: nam perfectum $\epsilon\sigma\eta\kappa\alpha$ sine augmen-
 to. licet id uerius sit actiuum ab $\epsilon\sigma\eta\mu$ & $\epsilon\sigma\alpha\kappa\alpha$
 dictum per α more Dorico. $\epsilon\omega$ $\epsilon\mu\alpha\iota$ prateri-
 tum passiuum $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\epsilon\iota\rho\eta\kappa\alpha$ $\epsilon\iota\rho\eta\mu\alpha\iota$: unde $\epsilon\iota\rho\acute{\eta}$ - 15
 $\theta\lambda\omega$, & $\epsilon\lambda\iota\sigma\alpha$ i , $\epsilon\rho\acute{\iota}\theta\lambda\omega$. $\epsilon\theta\omega$, $\epsilon\iota\omega\theta\alpha$ prateritum
 medium per pleonasmum ω .

$\delta\upsilon$ in $\eta\upsilon$.

Diphthngus $\delta\upsilon$ in $\eta\upsilon$ Atticè, $\epsilon\upsilon\chi\omicron\mu\alpha\iota$ $\eta\upsilon$ -
 $\chi\omicron\mu\epsilon\lambda\omega$: $\epsilon\upsilon\theta\lambda\omega$, $\eta\upsilon\theta\epsilon\upsilon$.

$\omicron\iota$ immutatũ

Diphthongum $\omicron\iota$ hæc non mutant, $\omicron\iota\omicron\mu\alpha\iota$, 20
 $\omicron\iota\omega\theta\lambda\omega$, $\omicron\iota\mu\acute{\epsilon}\omega$, $\omicron\iota\eta\acute{\iota}\omega$, $\omicron\iota\eta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\omicron\iota\sigma\rho\acute{\omicron}\omega$, $\omicron\iota\omega\eta\acute{\iota}\zeta\omicron\mu\alpha\iota$,
 $\omicron\iota\omega\sigma\kappa\omicron\tau\omega\acute{\epsilon}\omega$, $\omicron\iota\omega\sigma\tau\omicron\lambda\acute{\epsilon}\omega$, $\omicron\iota\alpha\kappa\acute{\iota}\zeta\omega$, $\omicron\iota\alpha\kappa\omicron\sigma\omicron\mu\acute{\epsilon}\omega$,
 $\omicron\iota\alpha\kappa\omicron\sigma\rho\omicron\phi\acute{\epsilon}\omega$, $\omicron\iota\lambda\alpha\acute{\iota}\nu\omega$, $\omicron\iota\kappa\omicron\upsilon\rho\acute{\epsilon}\omega$.

Compositi augetur principium, si prepositio 24
 nihil

nihil addit ad significatum ἔπω, γνέπω dico
 ἤνεπον, ἔυδω, καθεύδω dormio, ἐκάδουδω.

Atticismus.

Quaedam Attici augment initio, quorum sim-
 plicia non sunt in usu : ἀμωσβητῶ, ἠμωσβή-

5 τωω: ἀντιβολῶ ἠντιβόλωω. Alia in medio, ἀπο-

λαύω, ἀπέλαου εἰ ἀπέλαου: ὤχειρῶ,

ἐπεχείρωω: ἐγκωμιάζω, γνέγκωμιάζω: sic re-

liqua composita ex δυς εἰ δυ, δυσσαρεστῶ, δυ-

σκήρῆσωω: δυσσαπισῶ, δυσσκήρῆσωω: sic ἐνορκῶ,

10 ἐυδργετῶ, ἐυχαγγελίζομαι. Sunt quae utrinque

augmentur, γνῶχλῶ, ἠνώχλωω. ἀνορθῶ, ἠνώρ-

θωω: ἀνέχομαι, ἠνεχόμην.

ἀ χέομαι.

Atticismus.

ἠμελλοι:

Apud Atticos syllabicum augmentum uerti-

tur in temporale, ἠμελλοι, ἠμελλοι: ἐβουλόμην,

ἠ βυλόμην

ἠδωλόμην

ἠδωλόμην

ἠδω.

Atticismus.

ε in o.

15 ἠβυλόμην: ἐδωλόμην, ἠδωλόμην: sic ἠδω, ἠδω,

ἠδω, Plusquamperfectum ab εἶδα: nam ε siue

solum siue in diphthongo, mutant in κ.

Perfecto Attici penultimam ε dysyllabi primæ

εἰ secundæ coniugationis uertunt in o, πῆμπεω,

20 πῆπεμπεω communiter, πῆπεμπεω Atticè: βρέ-

χω: βέβρεχα, βέβρεχα.

Verbum μῆνω facit μεμνήκα, tanquā à μνήω.

Attici inchoatorum ab ε, ο, εἰ α breui, Præteri

24 to communi præfigunt duas priores literas præ-

sentis

ε

αβ! ο

α.

sentis, ἐρίζω, ἥρικα, ἐρήρικα, Ραβίuum ἐρήριμαι:
ὄλω, ὠλα, ὄλωλα, Præteritum medium est: ἀγί-
ρω, ἠγόρκα, ἀγῆγόρκα, ἀγῆγόρμαι.

Atticismus

Corripitur autem præteriti Attici tertia syl-

κ ε

laba, si trium syllabarum numerum exceperit,

ω ο

hoc modo, uertitur κ in ε, ω in ο: εἰς δὲ abijci

ε ε

unt ε: οἰ, εἰς οὐ subiunctiuam, ἀλίδω ἠλκκα,

δὺ υ

ἀλῆλεκα: ἐρωτῶ, ἠρώτικα, ἐρηρότικα: ἀλείφω,

οἰ ο

ἠλῆφα, ἀλῆλιφα: ἐλεύθω, ἠλδύθα, ἐλῆλυθα:

οὐ ο

ἐτομάζω, ἠτοίμακα, ἐτητόμακα: ἀκούω, ἠκούα,

ἀκῆκα.

At ἐρείδω, ἠρεικα, ἐρήρεικα, ἐρήρεισμαι, ἐρήρει-
σθα, ut differat ab ἐρήρικα uerbi ἐρίζω.

Verbum ἔδω, ἠκα, ἔδηκα, εἰς interiecta syl-

ἐδῆδλοκα.

laba δλο, ἐδῆδλοκα, ραβίuum ἔδῆδλομαι: sic ἀγω

ἀγῆνοχα.

assumit γο, ἠχα, ἀγῆχα, ἀγῆγοχα: sed cu-

ε ante { ω
ω
ο

phonia tollit γ, ἀγῆνοχα. Inceptis ab ο uel ω,

ἐώρακα.

Præteritum Atticum præfigit ε, ὄραω, ὠρακα,

ἔωγα.

ἔώρακα: ὀίγω, ὠγα, ἔωγα: unde fit ἀνέωγα: ὠθώ

ἔοικα.

ᾶσμαι, ἔασμαι: ὠνόμαε, ὠνήμαε, ἔωνῆμαε:

idem fit in præterito imperfecto, ἔωρων, ἔωνού-

μιω, εἰς consimilibus.

Sic ἔικα mediū præteritum facit οἰκα, unde ἔοικα.

Accidit hoc εἰς in Aoristis aliorum quoq; uer-

borum, ἠκα, ἔηκα, unde ξυώηκα: εἶπα, εἶπα,

προσέειπα : ὠσαύμω , ἕωσαύμω , sed huiusmodi magis poetarum sunt.

Ceterum e augmentum Atticum, spiritum fortitur presentis, ὄραω, ὄρακα, ἕωρακα, ἄνωμαι, ὄνημαι, ἕωνημαι. Atticisimi.

Attici praeterea pro incremento λε σ με ponunt ei diphthongum, λήβω, λέλκηφα, ἔιλκηφα, μείρομαι, μέμαρμαι, ἕιμαρμαι.

Plusquamperfecti σ prima σ tertia singularis Atticè per κ sine υ, ἐτετύφη ἐγὼ, ἐτετύφη ἐκείνος : unde ἐκεχίηκ, Plusquamperfectum mediū à χάλνω, σ ἥδ'η pro ἥσειμ ab ἕδ'ω.

Tertiam pluralem ἐτετύφεισαμ, Atticus effert per εσαμ, elidendo subiunctivam : ἐτετύφεισαμ, ἥδ'εσαμ, ἀκικόεσαμ.

Est quandoque hoc tempus contentum incremento perfecti, τεθεμελίωτο Plusquamperfectum passivum, ἀθεμελίόομαι.

Atticum Plusquamperfectum temporaliter initio augetur, ἐγνήορκα, ἠγνήεργειμ : ὄρωρκα, ὄρωρχειμ : ἀκίκοα, ἠκικόειμ. Excipe ἐκλήυκειμ σ ἐκλήύθειμ ab ἐκλήυκα, σ ἐκλήλυθα ab ἐλεύθω . At ἕολπα, ἕώλπειμ : ἕοργα, ἕώργειμ : ἕοικα, ἕώκειμ augetur secunda syllaba, pro ἥολ= κενγκασπειμ

ἔθεκα.

ἔδωκα.

πειρ, ἰόργειρ, ἰοίκειρ.

Aoristus primus consonantem seruat Futuri
præter quinque, ἔπω εἶπα: γνέγκω, ἠνεγκα: τί
θῆμι, ἔθηκα: δίδωμι, ἔδωκα: ἴημι, ἦκα: duo
primi etiam in reliquis modis usurpantur, tres
ultimi minimè.

ἔχεα.

ἔχθρα.

ἔκηα.

Quatuor scribuntur purè χέω ἔχεα, uel ἔχθρα,
κάω, uel κάω, ἔκηα, σένω ἔσθρα, ἀλείω, ἠλόρα,
sublata futuri consonante.

Aoristus secundus dissyllabus in multis non
corripit penultimam, quod in eandem cadat au-
gmentum, ἄδω, ἠδω: ἔλκω, εἶλκω: ἔλω, εἶλω:
ἔπω, εἶπω: ἔχω, εἶχω: ἠκω ἠκω: ἄγω, ἠγω:
Atticè ἠγαγω, interposito γα: εἶδω, εἶδω:
nam ἰδω poëticum est. ἐλεύθω, ἠλθω, sed est
syncope ab ἠλυθω.

ἠγαγω.

ἠλθω.

ἔπλαγω.

ἔπληγω.

Etiam trisyllabus penul. longa, γνέγκω, ἠνεγκω:
πέρθω, ἔπαρθω. δέρσκω, ἔδρασκω, et metathesi
poëtica ἔπραθω, ἔδρασκω: πλίσσω, ἔπληγω
ad corpus pertinet, ἔπλαγω ad animum.

ἔρχω.

ἔρρω.

ἔδουπω.

In sextæ coniugationis circumflexis nihil ob pe-
nult. mutabitur: χέω, ἔχω: εὐρέω, ἔρρω: βλάσσω
ἔβλασσω: δῶπείω, ἔδῶπρω: ὀλιδίω, ὀλιδοῦ.

Tria

Tria λέγω, φλέγω, βλέπω non mutant ε ἔταμον.
 in α, ἔλεγον, ἔλεγον, ἔβλεπον. At τέμνω ἔτα- ἔτεμον.
 μου ἔτεμον.

Tertia pluralis par primæ singulari. ἔτυπον, ου οσαρ
 5 sed Bæoti in imperfecto ἔ utroque Aoristo μενσαν
 hanc personam faciunt syllabis paræm primæ plu- εἶδ'οσαν.
 rali, ἐτύπ'ομεν, ἐτύπ'οσαν. ἐτύψαμεν, ἐτύψα- ἐμάθοσαν.
 σαν. ἐτύπωμεν, ἐτύπωσαν: unde sunt illa εἶδο- ἦλθοσαν.
 σαν, ἐμάθοσαν, ἦλθοσαν, ab εἶδου, ἔμαθου,
 10 ἦλθου.

Futura tria sunt que spiritum præsentis non
 seruant πρέφω, θρέψω: πρέχω, θρέψω: ἔχω, ἔξω,
 ad differentiam aduerbij ἔξω.

Quartæ coniugationis polysyllabum futurum in
 15 ἴσω circumflectunt Attici tollendo σ, νομίζω νο- ἴσωμαι.
 μίσω νομιῶ, ἔ medium βασιζομαι, βασισο- ἴωμαι.
 μαι, δισῶμαι: ἀγωνίζομαι, ἀγωνίσομαι, ἴωμαι.
 νισῶμαι. Barytona quedam habent futurum à
 circumflexis inusitatis, θέλω, ὀφείλω, μέλω, ἀν-
 20 ξω, ἔψω, ἀλέξω. in ἴσω θελήσω, ὀφειλήσω, ab
 obsoletis θελέω θελώ, ἔ cetera. sic etiam βού-
 λομαι, βουλήσομαι, tanquam à βουλέομαι βε-
 λῶμαι. Atticorum enim est ἔ circumflexis face-
 re barytona.

25 Sic πλέω, ξέω, χέω, πνέω in δύσω, πλεύσω,

*Doxes in quavis coniugatione nec ἔ
 flexibus futurivis nec aorivis,
 ἢ mediis κλάουσιν πλεουσῶμαι.*

Atticisimus

σ cetera : itidem κλάω, κλαύσω, κᾶώ, uel κᾶώ καύσω.

Imperatiui tertiam pluralem Attici faciunt
 τυπῶντων *similem Genitiuo plurali participiorum eiusdem*
 τυφάντων *temporis, τυπῶντων, τυφάντων, pro τυπῶ-*
τωνται, τυφάτωσται.

Secundus Aoristus ultimam grauat, τῦπε :
 sed acuiuntur tres ἐλθε, ἔυρε, εἶπε : sic Atticè λα
 βέ, ἴδε, cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

ἐλθε
 ἔυρε,
 εἶπε.

Optatiuo Aeolico non utuntur Attici, nisi in
 secunda σ̄ tertia singulari, τύψαις τύψαι, σ̄
 in tertia plurali τυψαι.

Subiunctiui secunda σ̄ tertia persona, tam
 Barytonorum, quàm circumflexorum, σ̄ uerbo=
 rum in μῑ continet diphthongum impropriam,
 ἔαυ τύψης, τύψηι : ποιῆς, ποιῆι : τιθῆς, τιθῆι.

Passiui secunda persona presentis σ̄ futuri
 in η̄, τύψηι, τυφθήσῃ, τυπύσῃ, τετύψηι : perfe
 cti autem in σαι, πεπεισσαι, ut σ̄ presentium
 à uerbis in μῑ, τίθεμαι τίθεσαι : quem morem
 σ̄ in Barytonis quibusdam cernimus, φάγο=
 μαί φάγεσαι, pro φάγῃ : σ̄ in circumflexis,
 καυχάομαι, ὦμαι, καυχάεσαι χᾶσαι, pro
 καυχᾶν καυχᾶ : σ̄ contra quaedam à uerbis in
 μῑ desinunt in η̄ more Barytonorum, κᾶθημαι,

εσαι pro η̄

κᾶθη : ὠΐσαιμαί, ὠΐσηι : δΐωαίμαί, δΐωηι, pro
 κᾶθησαι, ὠΐσασσαι, δΐωασσαι : sic perfectum μέ
 ασαι. μνημαί μέμνηι, pro μέμνησαι.

ησαι.
 pro η̄

Quatuor Attici finiunt in ει βούλομαι βού-
λει,, οίωμαι οίει, ὄψομαι ὄψει, ἔομαι ἔει, ἔφα-
στα crasi εἶ.

- Perfectum passivum à uerbis in νω per σμαε Atticisimus
9 faciunt Attici, μιᾶώω, μεμίασμαι, μελόνω βούλει.
μεμόλυσμαι, Verbum μλίνω μεμλίημαι ut με- οίει
μλίηκα uelut à μλίω. Dissyllaba prime σ ὄψει.
secundae coniugationis, quae Attico praeterito mu- εἶ
tant ε in ο, hic repetunt ε. λέγω λέλοχα λέ-
10 λευμαι : κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι, inue-
nitur σ κέκλαμμαι. Quae habent γε cum
aliqua consonante uertunt ε in α, σρέφω ^{τρετρα}
ἔσρεφα, ἔσραμμαι : sed βρέχω βέβρεχα
βέβρεγμαι.

- 15 Aoristi primipassivi ἔρρώδην σ ἐμνήδην ἔρρώδην.
Assumpserunt σ, cum non sit in praeterito, ἔρρω- ἐμνήδην.
ται, μέμνηται. Contra ἐσώδην perdit σ : nam ἐσώδην.
praeteritum. σέσωδαι à σάζω.

- Ceterum ἐγνώδην regulariter fit à barytono
20 γνῶω, μ. γνώσω. π. ἔγνωκα, ἔγνωσμαι : unde
ἐγνώδην. Etiam ἐδωάδην, σ Atticè ἠδου-
νάδην, à δυνάζω : sed ἐδωνήδην σ Atticè
ἠδωνήδην, à δυνάω, μέλλω δυνήσω.

- Penultimam huius temporis eadem cum perfecto:
25 ut ἐνρέδην σ ἐπώνηδην per systolen ab ἐνρη- ἐνρέθην.
H μαι

μαί, ἔπινημαι. Sic composita ab αἰρέω αἰρῶ
καθηρέδω, ἀφηρεδω, ἔ simplex ἡρέδω, ἄ
præteritis ἤρημαι, καθήρημαι, ἀφήρημαι.

Sic ἐρρέδω ab ἔρρημαι, quod ἔ ἔρρηδω: unde
ἐνδείξ. illa quæ uerterant præterito ε in α, hic rur
sus per ε scribuntur, σρέφο, ἔραμμαί, ἔσρέφω.

τυφθεῖμεν.

τυφθεῖν.

τιθεῖν

εἶν.

βα βα

olim in

φα φω

iam in πω

desiunt.

Optatiuorum prima pluralis in μεν, patitur
syncopen in omnibus uerbis, τυφθεῖμεν, τυ=
φθεῖμεν: unde formatur tertia τυφθεῖν: con=
similiter à uerbis in μι, τιθεῖμεν, τιθεῖμεν, 10
τιθεῖν. sic εἶν pro εἴσαμ ab εἶμεν.

Subiunctiuæ secunda persona singularis diph=
thongus est impropria, τῦπῆ, ποιῆ, τιδῆ, similis
tertiæ Actiuorum.

Medium præteritum à βλάπῳ, καλύπῳ,
πρύπῳ æsinit in βα, βέβλαβα, ἔ cætera: ab
antiquis in βω finitis βλάβω ἔ cætera. 15

Sic à βάπῳ, θάπῳ, σκάπῳ, præteritum in
φα, βέβλαφα, ab inusitatis βάφω, θάφω, σκά
φω, Sic Aoristus secundus ἔ Futurum secundum
ἔβλαφοῦ, βναφῶ: ἔβαφοῦ, βαφῶ. Verbum
μίμνω facit μέμονα, à μύνω: fit enim μίμνω
per pleonasmum à μένω, ἔ solent huiusmodi
uertere ε in ι, πῖπῳ: τέκω, τίκτω: ῥέπω,
ῥίπῳ: ἔπω, ἴπω. 20

Duo illa τίτλα σ μέμελα, unde μέμμελα, fiunt à τελῶ, τελῶ: μελέω μελῶ, quæ Atticè grauantur, τέλω, μέλω.

5 Illa δέδρα σ κέκηκα, à δάω σ καίω, ut φαίνω, πέφικα.

δέδρα
κέκηκα.

Futura secunda media sunt ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι, præter morem: circumflecti enim debent, ut τυποῦμαι.

ἔδομαι.
πίομαι.

Contractiones uerborum supra commemorata

φάγομαι.
ποιῶμαι.

10 uimus, uerbum σ aliter quoque fit contractio,

προέδωκα σ πρόδωκες, προετίθει σ προτίθει,

Contractiones Atticarum.

προόπησεν σ προῶπησεν. πρό ἔργου σ προύργω.

σ τὸ ἀγαθὸν τὰγαθόν, καὶ ἐγὼ καγώ, τὸ

εω

ἐναντίον τῶναντίον, τὸ ὄνομα τῶνομα, τὸ

in ου

15 ἑμάτιον σ δαιμάτιον, cuiusmodi crasis Apostrophis

oo

nota signari solet.

προτίθει.

Perfecti passiui penultima breuis, non semper

asciscit σ δέω, δέδρα, δέδραμαι, unde

προύργω.
καγώ.

ἑδέθη: δράω, δέδρακα, δέδραμαι, unde δρά-

20 μα, ἀρώω, ἤροκα ἤρομαι, unde ἀροτήρ: tamen ὁ

δρασμός, tanquam à δέδραμαι.

ANOMALA IN MI.

PLVRIMA fiunt ab εω, quòd uario spiritu uaria significat.

Anomala in μι.

25 Verbum substantiuum εἰμί fit ab εω, pro
H 2 ἰσάρχω

ὑπαρχω, hoc est, sum: reduplicationem non habet, penultima non κ ex ε, ne idem sit cum ἡμί dico, sed additur iota, ut penultima sit longa, et acuitur ultima, cum dicendum foret εἶμι: nam dissyllaba penultimā circumflectunt, γῶμι, δῶμι, κλύμι. 5

Indicatiui praesens. Sin. εἶμι, εἶ ἐσί. Du. ἐσὺ, ἐσὺ. Plur. ἐσμεν, ἐσε, εἶσι.

Imperfectum. Singul. ἦν, ἦς, ἦν. Dua. ἦτον, ἦτων.

Plur. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

ἦδα. Personis in σ Aeoles addunt θα, ἦδα, ἐφηδα. 10
θα
ἐφηδα.

Plusquamperfectum medium ἦμεν, ἦσο, ἦτο. etc.
Futurum ἔσομαι, ut τυφόμεαι. εσθ, ἐσεται, et
Syncope ἔσαι.

Imperatiui praesens. Sin. ἴδι uel ἔσο, ἔσω. Dua. 15
ἔσο, ἔσω. Plur. ἔσε, ἔσωσαν. Inuenitur ἦτω pro
ἔσω, à barytono ἔω, ἔε, ἔέτω, et crasi duorum
εε in κ dicitur ἦτω.

Optatiui praesens. Sin. εἴω, εἴης, εἴη. Dua. εἴη- 20
τον, εἴητων. Plur. εἴμεν, εἴητε, εἴησαν, et εἴην,
de qua syncope supra dictum est.

Futurum ἐσοίμην, ἐσοιο, ἐσοιτο, ut τυφοίμην.

Subiunctiui praesens. Sin. ἐὰν ᾦ, ἦς, ἦ. Dua. ἦτον, 25
ἦτον. plur. ᾦμεν, ἦτε, ᾦσι.

Infinitiui praesens εἶναι.

Futurum ἔσεαι.

Participij praesens ὁ ὄντων, ἡ ὄντων, ὄντων, ὁ ὄντων.

Futurum ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσόμενή, ὁ ἐσόμενος.

ἔμι ὁ πορεύομαι fit ab ἔω, deinde εἶω, ἔμι
 5 ἔμι, hoc est, eo, uel ibo: nam futurum εἶω non
 est in usu,

Indicatiui praesens Sing. εἶμι, εἶς, uel εἶ, unde
 ἄντι, εἶσι. Dual. ἴτον ἴτον. Plur. ἴμεν, ἴτε, ἴσι,
 Ἔ Ionicé ἴασι, προσίασι εἰσίασι.

10 Imperfectum Sin. εἶν, εἶς, εἶ Dual. ἴτον ἴτλω. Plur.
 ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum inusitatum εἶπα, unde plusquamperfectum
 εἶκαρ, Ἔ Atticé ἴκαρ.

A Perfecto medio εἶα, fit ἦα. Ἔ solutione ἦα, ἦ
 15 ἦα, ἦε, Plusquamperfectum ἦεν: tertia pluralis
 ἦεσαν, Ἔ ἦεσαν ἀνῆεσαν, ἔζηεσαν.

Ab Aoristo primo εἶσα fit εἶσαν, Ἔ inde ἦσαν ἰώ
 Ἔ ἦσαν, Aoristus secundus ἴον, ἴες, ἴε, ab εἶω: ἰούσα

Participium ἰών: alij tria dicunt praesentia acuta ἰόν
 20 ἰών, ἠών, Ἔ εἰών pro ὄν ab εἶμι sum.

Imperatiuus Singul, ἴθι ἴτω. Dual. ἴτον ἴτων. Opt. ἴομι
 Plur. τε, ἴτωσαν. Pro ἴθι etiam dicitur εἶ, ab Con. ἴω
 ἔω. Imperati. ἔε, crasis εἶ, ἔφε, δῖε. εἶ

Infinit. ἴναε etiam εἶναε, unde ἀπεῖναε, παε

25 ῥεῖναε, per metathesim ab ἰεναε recepto infinitiuo, ἰεναε

unde ἀπέναι, μετέναι, προσέναι ab ἴναι, quod fit ab ἴω.

ἴναι. mitto.

ἴναι ὃ τίμω, hoc est mitto: fit ab ἴω per reduplicationem impropriam, coniugandum, ut τίθηναι, Futurum ἴσω, Actiui indicatiui praesens Sin. ἴναι, ἴης ἴησι. Dua. ἴτου, ἴτου. Plu. ἴμεν, ἴετε, ἴησι. Ionicè ἴεσι: unde ἴᾶσι, γνῶσι, ὄσ. Imperfectum ἴην ut ἐτίθην. Perfectum ἴκα, Βαο torum morè pro ἴκα à futuro ἴσω. unde ἴκως, ἀφεικώς, ἀφεικέναι.

ἴκα

ἴκα

Aorist. prim. ἴκα, ἴκας, ἴκε pro ἴσα: futuri consonantem non seruat: sic ἀφῆκα, παρῆκα, ὄ ἀνυ κάμην Aorist. med. Aorist. secund. Sing. ἴην, ἴης, ἴη. Dua. ἴτου, ἴτην. Plu. ἴμεν, ἴτε, ἴσαμ: unde πρόσσαμ, mutat penultimam ut ἴην ὄ ἴδην.

ἴησι
ἴησι

Imperat. praesens ἴεθι, ἴετω, ὄ cetera. Aorist. secundus ἴς, ἴτω, ut θές: unde composita πρόσς, ἀφές, κάβες.

Optatiui praesens ἴην. Subiunctiui ἴην ἴω. Infinitiui ἴναι. Participij ἴης, omnia ut τίθηναι. Aoristi secundi Optatiui ἴην. Subiunctiui ἴην ὃ ἴς, ἴη, ὄ interdum ἴω, ἴης, ἴη: deinde ἴω, ἴης, ἴη, unde ἀφείω. Infinit. εἶναι penultima diphthongo, ut θείναι, unde composita ἀφείναι καθεῖναι.

Parti

Participium εἰς, ἐντϙ, ἀφείς, καθείς,
 ϙ cetera.

Passivi praesens ἔμαι. Imperfectum ἔμην, Passivum
 omnia ut γ. θεμαι, Perfectum ἔμαι per ει, ut τε-
 5 θεμαι. Tertia pluralis εἰνται, ἀφείνται, ἀνείν-
 ται, pro quibus Attici ἀφίωνται, ἀνίωνται,
 ut ἀφίωνα pro ἀφείνα, tollendo subiunctiuam, τω pro ει
 ϙ interponendo ω μέγα,
 Aoristus primus ἔβην, à tertia perfecti ἔβηται,
 10 corripiendo penultimam, ut ἐτέβην : dicimus τα-
 μεν εἶδην, ἀφείδην, quod ϙ ἀφείδην.

Medius Aoristus primus ἠκάμην, ἀνῆκάμην,
 προσῆκάμην, ϙ cetera.

Aoristi secūdi Indicatiuus ἔμην, ἔσο, ϙ ἔο, ϙ
 15 ὄν, ἔτο.

Imperatiuus ἔσο ϙ ἔο, ϙ ὄν, unde κάδου, κάδου,
 πρόσου, πρόσου.

Optatiuus ἔμην, ἔιο, εἶτο. Subiunctiuus ἔαμ
 ὦμαι.

30 Infinitiuus εἶν. Participium ἔμηνϙ.

ἔμην ϙ ὠιδυμῶ concupisco, usitatum est in passi ἔμην
 40 μο praesenti ἔμααι, ἔσαι, ut τιθεμαι, ϙ imper- concupisco
 fecto, ἔμην. à quo cōpositū ἐθέμααι, ϙ ἐθέμην.

ἔμαι ϙ κάθημαι sedeo, fiunt ab ἐώεω, ἔμαι sedeo

ἔμην, ἔμαι, crasis ἔμαι, ἔσαι, ἔνται, Duali.

ἔμεθον, ἔμεθον, ἔμεθον. Pluralia, ἔμεθα, ἔμεθε, ἔνται:

27 sic κάθημαι κάθησαι, ϙ cetera.

Imperfectum ἤμην, ἤσο, ἤτο : ἐκάδημην, ἐκάθησο, ἐκάθητο.

κάλου

Imperatiuus ἤσο, ἤδω : κάθησο, καθήδω. Etiam κέλου sede, à κάθησο, Ionicè κάθηο, ὅσυστοle κάθεο, crasis κέδου.

κῆμαι

κῆμαι iaceo, à κῆω, κέω, κέημαι, κέμαι ὅσυστοle κῆμαι, κῆσαι, κῆται. Imperfectum ἐκέμην, ἐκέσο, ἐκέτο.

ιᾶσο.

Futurum medium κείσομαι, κείση, κείσεται,

Cōposita sunt ἀνέκειμαι, ἐπέκειμαι, διαέκειμαι. 10

ἴσημι.

cognosco.

ἴσημι cognosco ab ἴσᾶω, ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. tertia pluralis ἴσασι accentu in antepenultima, ut participium ἴσας ἴσαντες, τοῖς ἴσασι, non ἴσᾶς ἴσάντες, ἴσᾶσι : non enim seruat legem uerborum in μι, quæ exigit ἴσᾶς acutum. 15

Imperfect. ἴσῳ, ἴσης, ἴση : tertia pluralis ἴσασαι, syncope ἴσαι.

Nota

Impera. Sing. ἴσαδι, ἴσᾶτω. Dua. ἴσατον, ἴσᾶτων. Plur. ἴσατε, ἴσᾶτωση.

Syncope ἴδι, ἴσω : ἴσημι, ἴσωμι. ἴση, ἴσωσαι uel ἴσωμι : sic in presenti ἴσαμεν, ἴσωμεν, ἴσατε, ἴση. 20

Passiuum

Passiuum ἴσασθαι, unde ἴσασθαι, compositum ἴσασθαι, ἐπίσασθαι, ἐπίσασθαι. Imperfectum ἴσασθην, ἴσασσο, Ionicè ἐπίσασο, crasi ἴσῳ, ἴσαστο. Futurum ἴσῆσομαι. 25

φημί

φημί dico, à φάω. Sin. φημί, φῆς per η diph
thongum, φησί. D. φάτέμ, φάτόμ. Plur. φεμέλι,
φάσε, φασί, acuta ultima, licet participium sit
φάς φάντος, τοῖς φᾶσι per ᾱ circumflexum.

φημί.

5 Imperfectum ἔφλω, ut ἴσω. Aorist. prim. ἔφη
σα ex Futu. φήσω. Aorist. secund. ἔφλω in singu
lari similis Imperfecto. quod fit quoties non est
reduplicatio, τλήμι, ἔτλω : γνώμι, ἔγνω. In
duali autem ἔφητομ, ἐφήτω, ἔφμεμ
10 ἔφατε ἔφασαμ, servatur longa penultima, quam
Imperfectum corripit, ἔφατομ, ἐφάτω, ἔφαμεμ,
ἔφατε, ἔφασαμ.

ἔγνωμ

Infinitivus φάναι, acutum ᾱ, ut ἴσάναι: nam φᾶ
ναι per ᾱ circumflexū, est Aoristus primus à φάω.

15 Medius Aoristus secundus ἐφάμεμ, ἔφασα,
ἔφατε, cetera,

ἴση pro ἴσῃ, quandoque Imperativus uerbo
τῆ in μι fit à tertia imperfecti, ὠμίμπλη, πίμπλη.

τέθνημι reduplicatur per ε more Ionico à θνάω
τέθνημι: tertia pluralis τεθνάσι ut ἴσᾶσι.

τέθνημι.

20 Imperativus est τέθναθι.

Optativus τεθνάειω.

Infinitivus τεθνάειν. Sic τέτλημι, τέτλαθι,

24 τετλάειω, quod ἔτλημι à τλάω.

ἔστημι

ἔστημι

ἔστημι quoque per ε reduplicatū: unde ἔσᾱσσι, μὲν ἔσᾱσι, Ἔ Optatiuus ἔσᾱίλω, ἀφ᾽ ἑστᾱίλω, Infinitiuus ἔσᾱναι, ἀφ᾽ ἑστᾱναι penultima per ᾱ acutum.

I N V E S T I G A T I O T H E M A T I S.

Verba quæ
ultra imper=
fectum non
cōiungantur.

VLTRA imperfectum non coniungantur finita in ανω, εινω, ειω, αδω, εδω, υδω, ξω, σκω, χδω, λδω, υδω, Ἔ aliaitem plurima uel hoc uel illo tempore carent. Sed quia uariant crebrò eiusdem uerbi themata, ut κίω κινέω: ὄωμαι οἴεμαι: θνήσκω, θείνω, θνέω, θνᾶω, τέλλημι: aut à diuersis omniuo pendet formatio receptorum temporum, ut φέρω, ὄω, γνέγκω, γνέχω: ideo huiusmodi tempora referemus ad thema proprium licet inusitatum unde regulariter deduci queant, φέρω in usu habetur non tria reliqua, tamen futurum ὄωω ab ὄω, Aoristi λῦεγκα Ἔ λῦεγκου ab γνέγκω. Præteritum medium Atticum γνῖνοχα ab γνέχω, Ἔ ita in cæteris: quæ uerò themata uersentur in usu, docebit lectio.

ὄωω

λῦεγκου

γνῖνοχα

ἄγω

ἄγω, Futurum ἄξω. Præteritum ἦχα, Ἔ Atticè ἄγχα, pleonasmò ἀγῖνοχα: Aoristus secundus ἦγou, Ἔ pleonasmò syllabæ γα ἦγα=

γou

γοῦ : unde ἀγάγε, ἀγάγοιμι, ἔαμ ἀγάγω,

ἀγαγεῖν : Participium ἀγαγῶν. Imperati-

uus autem ἄγε ἄγετε presentis est temporis.

Nam quorundam Futura pro presenti usurpan-

9 tur, ut ab ἄγω, δύω, οἶω, ὄρω: Futura

ἄξω, δύσω, οἶσω, ἔ ὄρω, Aeolicè pro

ὄρω, ἔ usque ad Imperfectum solum coniu-

gantur. itaque δύσω, Imperfectum ἐδύσου

Imperfectum medium ἐδυσόμην : οἶσω, Imper-

10 fectum οἶσου, Imperatiuus οἶσε οἶσέτω. ὄρω

σω, passivum ὄρομαι, Imperfectum ὄρομαι.

ὄρου : ἔ Ionicè ὄροιο, ἔ Imperat. ὄροιο : sic

ἄξω, Imperatiuus ἄγε, ἄγέτω.

ἄγνυμι, Praeteritum medium ἦγα sumit ab

15 ἄγω, ἔ ἔαγα pro ἦγα, solutione κ in εα. Aori-

stus primus ἦξα ἔ ἔαξα. Aoristus secundus pas-

sivus ἦγην, ἔ ἔαγην : sic in composito κατέα-

γα, κατέαξα, κατέαγην.

Desinentium in γνω aut γνυμι, tempora for-

o mabis à finitis in γω, ἄγνυμι, tanquam ἄγω : sic

2 ζεύγνυμι, μιγνύω, μοργνύω, πηγνύω, ριγνύω.

ἄδω Praeter. med. ἠδα, ἔ solutione εαδδα. ἄδω

Participium ἐαδώς, ut ἐάγην pro ἦγην, ἐά-

24 λω pro ἦλω, ἔ similia. ἐάλω

αἰδάνομαι αἰδάνομαι, Fut. med. αἰδήσομαι, Præterit. παρ. ἠδῆμαι. Infinitivus, ἠδῆσαι, Aoristus secundus med. ἠδόμην, ab αἰδοῖμαι.

Inf. αἰδέομαι. Ex ἀνώ σ ἀνομαι deduces tempora, ut ex ἀνώ σ ἐώ σ ἔομαι. ἀμαρτάνω, ut ἀμαρτέω: sic ἀπώ σ ἀνομαι

χθάνομαι, ἀψάνω, βλασάνω, κατασφραβάνω, ut ἀπεχθέομαι, ἀψέω, σ cetera.

olim in ἐώ ἐώμαι.

ἄλίσκομαι. Futur. ἄλώσομαι. Præter. ἤλωκα, σ ἔάλωκα. Παρ. ἔαλωμαι, unde verbalia ἄλωσις, ἄλωτός ab ἄλώω. Aoristus secundus ἤλωμ,

ἄλίσκομαι Inf. ἄλώω.

ἔάλωμ, Infinitivus ἄλώναι. Participium ἄλούς

ἄλωμι.

ἄλόντ σ ab ἄλωμι: quæ sunt omnia vocis ætine sed significationis passivæ, id quod frequentissimum est in compositis verbi ἴσμι, ut κἀδεσῶτα constituta.

Augmento Compositum ἀναλίσκω valde uariat in augmento rû in quibus præteriti, dicitur enim ἀνάλωκα, sine augmenta uarietas. to σ ἀνάλωται, etiam ἀνήλωκα, ἠνάλωκα, ἠνήλωται, ἠνάλωται. Atque hæc incrementorum diuersitas in multis præterea contingit.

α α

α κ

κ α

κ κ

ἐγγυάομαι, Imper. ἠγγυᾶτο, Perfect. ἐγγυήκα: ἐγγυάζομαι, Perfect. ἐγκεχυρασμίου, σ ἠνεχυρασμίου, quod tamen fieri possit, ab ἐνεχυράζομαι, utrunq; enim inuenitur: ἐγγυάω ἐνεγγύησε, ἐνεγγυασάμην, ἠγγύησε, sed ἐγγυᾶτο, σ

15

20

25

σ παραγγίσει sine augmento : βλακίζομαι
 ἐβλάκιδυμαι, βεβλάκιδυμαι : σ composita
 à λέγω, per λε, aut ει, σωσιλεγμυλίοι σ συλ- είλεγμυλός.

5 χλησε per duplex augmentum, ἀμπέχομαι,
 ἡμπεχόμενυ : ἡνέχετο, σ ἡνείχετο : παροινίω
 πεπαροίνηκτῃ : ὑπὸδιδυμῶ, ὑπὸδεδῆμυκα : ὑπόρ-
 κῶ, ὑπὸρρηκκα : ὑπόσατῶ, ἑπέσατκα : ἔμπελῶ,
 ἔμπεπόληκα σ ἡμπόλισε, κτάομαι κέκτη-

10 μαι σ ἔκτεμαι, σ plurima item alia genera
 les canones augmenti non exactè servauerunt,
 de quibus copiosè Budæus in commentarijs lin-
 gua Græcæ. ἀμυθίζομι σ ἀμυθίζεμι, Futur.
 ἀμυθίεσω. Præteritum passivum ἡμυθίσομαι ab

ἀμυθίσω
 ἡμυθίσομαι

15 ἀμυθίεω : siquidem νυω σ νυμι habenda sunt
 ut ω, quæcunque præcedat vocalis : ζωννύω, κε-
 ραεννύω, κορηννύω, πεταεννύω, ἔωννυμί, σφών-
 νυμι, σοφεννύω. χωννύω, tanquam ζῶω, σ cat.

ἀνοίγω

20 ἀνοίγω. Futu. ἀνοίξω, Aorist. prim. Atticè ἀνέ-
 ᾶξα. Præterit. med. ἀνέωγα. Præter. passivum ἀνέ-
 ωγμαι. Partic. ἀνεωγμυλός, Aorist. prim. pass.
 ἀνεῶχθῆν, ἀπολλύω σ ἀπόλλυμι, Futurū
 ἀπόλω. Præterit. medi. Atticum ἀπόλωλα, ab

ἀπολλύω
 ἀπόλλω
 ἀπολέω

25 ἀπόλλω. Futurum ἀπολέσω. Præteritum ἀπώ-
 λεκα, ἀπολώλεκα, ab ἀπολέω, ἀπέσκηκα,
 ἀπέσκη

Inusitata.
 ἀπέσκηκα

ἀπεσκληκώς, ἀπεσκληκέναι perfecta sunt ab
inuitato ἀποσκληάω.

Ortatiuus ἀποσκληάει ab ἀπόσκλημι.

ἀρέσκω.

Inus. ἀρέω

ἀρέσκω Futur. ἀρέσω ab ἀρέω: nam σκω, σκ
σκόμαι tanquam ω σ ομαι. βρώσκω, γηράσ
σκω, ἰλάσκομαι, ut βρώω, γηράω, ἰλάομαι.

Barytona à
circumflexis.

ἀνξω, Futur. ἀνξήσω ab ἀνξίω. Innumera ba-
rytona facta sunt è circumflexis, temporaque fi-
unt à circumflexis, ἀλέξω, ἀχδομαι, βούλο-
μαι, θέλω, μάχομαι, μέλομαι, μλιω, ὄιχο-
μαι, ὄιομαι, ὀφείλω, tanquam ἀλεξέω, ἀλεξῶ,
ἀχδέομαι, ἀχδῶμαι. &c.

ἀπόχη

ἀπόχη. Imperfect. ἀπέχη. Futu. ἀποχησῶ,
Aorist. pri. ἀπέχησε ab ἀποχρέω, uide χρέ.

ἀφίει

ἀφίει Imperfectum à circumflexo, pro ἀφίμι,
ab ἀφίμι, ut ἐτίθει pro ἐτίθη pagina octua-
gesima prima, Atticè augetur ἀφίει, ἠφίει, ut
ἠφείθη ab ἀφείθη.

ἄφικτο

τέτυκται.

ἄφικτος à φεύγω, tertia persona praeteriti
passiui πέφικται: uerbale φουκτός: unde ἄφου-
κτο, σ ablata praepositiua ἄφικτος, ut τέτυ-
κται pro τέτυκται à τέτυχω.

βαίνω

Inus. βάω

βῆμι

βαίνω. Fut. βήσομαι à βάω Aorist. secund.
ἔβην à βῆμι, sic καταβαίνω κατέβην. Imper.
κατέβαδι, ut ἀνάβαδι per α Atticè, pro κα-
τέβαδι

ἀνάβηθι ἀνάβηθι, ut etiam φάθι ἔσ' σύμφαθι:
 per apocopen autem κατάβα, ἀνάβα, ut ἀνά= ἀνάβα
 σα pro ἀνάσθη.

Βάλλω, Perfectum βέβληκα à βλήω, ut Βάλλω
 ἀπέσπληκα, non à simplici σκέλλω, sed σκλάω= Inusf. βλέω.
 Βίω Fut. βιώσομαι, tertia prater. παρβ. βέβη= Βίωω

βίωται, tanquam impersonale: ἔσ' participium βέβη=
 ωμίνα: Aoristus secundus ἐβίωμ, Imperat. βιώθι
 Βιώτω, Optatiuus Βιόινμ ut δόινμ: unde βιώ=
 κμ ut δλώκμ, Infinitiuus Βιῶναι. Participium βε=

σὺς βιόντ' ἔσ' à βιάμι. βίωμι
 γαμῖω. Fu. γαμήσω: Aori. prim. ἔγμκα à γά= γαμίω
 μω: praesens γαμνσεῖω nupturio: nam quaedam δάλω
 in eis appetentiam actus significant, ac partim Inusf. γάμω.

ἔσ' à Futuro, πολεμήσω πολεμνσεῖω bellaturio, In eis appe=
 ὄψω ὄψείω cernere cupio, βρώσω βρωσεῖω esu= tentiā actus
 rio. partim à praesenti, κρατῶ κρατεῖω, κηρῶ= significant.
 κηρεῖω, τελῶ τελείω, ἔσ' alia consimilitatione.

γίνομαι et γίνομαι. Fut. γηήσομαι. Prae γίνομαι
 20 teritum γεγήνημαι. Aorist. prim. med. ἐγήνησά=

μῶ. Secundus ἐγηρόμῶ à γενάομαι. Praterit. Inusf. ἡγήσά=

med. γέγονα à γίνω. Aorist. prim. med. ἐγεννά= μαε
 μῶ. Fut. prim. med γηοῦμαι à γίνομαι: dici= γέγονα
 tur etiam γηνάω per geminum νν, unde Aorist. ἐγηρόμῶ
 25 pri. ἐγηρήσῶ, med. ἐγηρησάμην, tertia persona γηενίω
 ἐγηρηίω

ἐβρονήσατο syncope ἐβρόνατο, pro qua βρόνατο more Ionum, qui augmenta respiciunt, ut etiam γείνατο pro ἐγείνατο ab ἐγεινάμην.

γινώσκω γινώσκω. Fut. γνώσομαι: Præterit. ἔγνωνκα
 Inus. γνώω ἀγνώω, Aor. sec. ἔγνω. Imperat. γνώθι, Infinit.
 γνώωμι γνώωαι. Partic. γνούς ἢ γνώμι: sic ἀναγινώσκω
 ἀνέγνωνκα ἀνέγνω, & cætera.

δάκνω δάκνω, Fut. δάξω, Aorist. secund. ἔδακνον, ἢ
 Inus. δάκω. δάκω.

δείκνω δείκνω & δείκνυμι, Fut. δείξω, Aoristus
 Inus. δείκω ἔδειξα, ἢ δείκω: sic ἀποδείκνυμι, ὠμδείκνυμι,
 ὑποδείκνυμι.

δέω δέω, Fut. δέσω & δύσω: Præter. pass. δέδε
 μαα. Aoristus primus ἔδέθη.

δέομαι δέομαι, Fut. δέησομαι. Præterit. δέδηνμαα:
 Inus. δέω Aoristus primus ἔδηνθη ἢ δέομαι.

δεῖ δεῖ oportet, Infinit. δεῖν, utrunque ἄ δέω. Fut.
 δεῖσαι, Aorist. prim. ἔδεισε ἢ δέω: sunt autem
 impersonalia uocis actiuæ, tertie personæ.

δέιδω. Præter. δέεικα med. δέεικα pro δέ
 δειδα euphonie gratia: At Ionicè δέεικα tollendo
 consonantem & corripiendo penultimam. Imperatiuus
 δέειδι time: nam δέειθωαι Fut. δέειξομαι. Aorist. secund. pass. ἔδειγην. Imperatiuus
 δέειδι, syncope δέειδι, pro quo etiam

etiam δειδίδι ἂ δειδίθημαι : crebrò enim additur subiunctiva, ut fiat diphthōgus, ut contrā altera è diphthōgo tollitur, εἶμα εἶματος, ἰμάτιον. Syncope uerò in multis locum habet.

- 5 ἀνώγει ἀνωχθεῖ ab ἀνώγειμι, ἔ migrat γ in χ, προϋπάρχει, sequens, ut νύχθ' ὄλλω pro νύκτα ὄλλω : ἡκιστα ἀνωχθεῖ κέκραχθεῖ ἂ κεκραχθῶμαι : ὠνησάμεν ὠνήσω : nam Aorist. prim. med. facillè admittit hanc figuram per omnes mo-
- 10 dos ἔ participia, ὠνησάμεν, ὠνήσω : ἐνρησάμεν ἐνρήσω, ἐνρήμενος : ἐπρησάμεν ἐπρήσω, secunda persona, ἐπρήσσο : Ionicè ἐπρήσω. ἔ crasis ἐπρήσω : ἔ Imperatiuus πρήσω εμε, ut ἴσω pro ἴσασο : γυνήσεται γυνήσεται, Ionicum pro ἐγυνήσεται. Et Optatiui plurales in ημεν, φαίμεν, φαῖμεν, φαῖην, de quibus pagina 114. ut δοίμεν, δοῖμεν, δοῖην, ἔ tertia pluralis in Aorist. παβίσις, ἠγέθησαν, ἠγέθησαν : ἐκοσμήθησαν, ἐκοσμήθησαν : iam illa δειδέμεθα δειδέμεθα, τετέμεθα, τέτεμεθα, κεκάμεθα, κέκεμεθα ἔ similia præter hæc ἤμεν, ἤμεν, ἐπεξήμεν προσήμεν, ἦτε, ἦτε, ἐξήτε, ἤμας, ἤμας, ὄπωμεν, ἀνήκαμεν, ἀνήκαμεν : etiam ἦδ' εἶμεν, ἦσμεν ἦσατε ἦσατε ἦσατε ἦσατε, ἦσαν eliso ei ἔ mutato δι
- 20 κα, τετέμεθα, τέτεμεθα, κεκάμεθα, κέκεμεθα ἔ similia præter hæc ἤμεν, ἤμεν, ἐπεξήμεν προσήμεν, ἦτε, ἦτε, ἐξήτε, ἤμας, ἤμας, ὄπωμεν, ἀνήκαμεν, ἀνήκαμεν : etiam ἦδ' εἶμεν, ἦσμεν ἦσατε ἦσατε ἦσατε ἦσατε, ἦσαν eliso ei ἔ mutato δι
- 25 in σ ut contrā ἴδμεν pro ἴσμεν, ἐσασαμεν ἐσασαμεν, ἴδμεν
- I ἔσασο

ἀνώγει
Annotatio.
Ablato ης
ὠνήσω
ὠνήσω.

ἔσασσ^α per ε ab ἐσάκεισαμ: at ἔσασσαν per ε pro ἐσκησαμ. ut ἀνάβαθ^ο pro ἀνάβηθι α pro η: ἐσκήκατε ἔσατε, ἀφέσατε: ἑλοῦμεν, ἑλοῦμεν: ἐοίκαμεν, ἐοίκαμεν: διέδεικαμεν, διέδοικαμεν, sed de sincopē satis multa sunt enūmerata.

διδάσκω

διδάσκω, Futu. διδάσσει, ἔδιδάξα, ἀ διδάχω.

διδράσκω.

διδράσκω. F. δρῶ, ἀ διδράω: sic ἀπο

Inus. δρῶ.
δράω.

διδράσκω, διαδιδάσκω. Aorist. primus διέδραον, ἀπέδραον fugi, pro διέδραον, ἀπέδραον, 10

διάδραμι.

ab ἀπέδραον, διάδραμι: sed α pro η, ut ἔσα

διέδραον
prim. perfe.

σαμ pro ἔσκησαμ. Part. ἀποδράς ἀποδράν-

διέδραον
tert. perfe.

τα: at ἀπέδραον διέδραον fugerunt, syncopē, 10

ἐγώωδα

pro ἀπέδραον διέδραον. Infi. δρᾶναι pres.

ἐγώωμαι

ἐγώωδα, pro ἐγώωδια, ut ἐγώωμαι pro ε 15

ἔδιδόκα

γώειμαι per crasim.

ἔδω

ἔδω. Præt. Atticum ἔδωκα, et pleonastico ἔδω

ἔδω

δοκα. Præt. med. ἔδωδα. Fut. secund. med. ἔδω

ἔδω

μαε pro ἑδοῦμαι, ut φάγομαι, πίομαι. 10

ἔδω

ἔδω. Fut. εἶσομαι uel ἴσομαι. remoto ε. Præt. 10

ἔδω

med. εἶδα, sed Fut. εἶδ' ἴσο ab εἶδέω. Præt. εἶδω

ἔδω

κα. Plusquā. εἶδ' ἴκειν, syncopē εἶδα, εἶδεν. Infi. 10

ἔδω

εἶδ' ἔναι. Part. εἶδ' ὄς. Plusquā. εἶδ' εἰν. Atticē ἴδ' ἔναι

ἔδω

ei in η. Aoristus secū. εἶδ' ον. Poëticē ἴδ' ον sine ε, id 25

quod in reliquis perdurat, ἴδ' ε, ἴδ' ομι, ἴδ' ον, ἴδ' ον.

ἴδω. Particip. ἰδῶν. Optati. praesens εἰδέω,
ab εἶδημι.

εἰπῶν pro εἰπέ Aoristus secundus, Syracusio εἰπῶν
morem pro εἰπῶν εἰπῶν primus, ut τῆς

ἑκείρατα. Aorist. primus ἑκείρατα: quan- εἰκέρατα
doque praesens ἑκείρατα. Prateri-
tum med. κείρατα. Futurum κε-
κείρατω. Aorist. ἑκείρατα.

A πείθω Prateritum medium πείθομαι: un- πείθω
10 de circumflexum πεπειθέω δῶ, à quo uerbale
πεπειθισίς.

ζηγυρέω. Prateritum medium ἐζηγύρα: un- ζηγυρέω
de praesens ἐζηγυρῶ.

ἔρομαι, Futurum ἐρήσομαι ab ἐρέομαι. Aor- ἔρομαι
15 istus secundus medius ἠρόμην: nam εἰρόμην
fit ab εἶρομαι. Inus. ἐρέω
μαι

ἐυρίσκω, Futurum ἐυρήσω ab ἐυρέω. Aoristus
primus passivus ἐυρίβην. Inus. ἐυρέω
ἔχω.

ἔχω. Futurum ἔξω per ἔ aspiratum. Prateritū Inus. σκέω
20 ἔχικα, Aoristus secundus ἔσχω ἀσκέω. Imperat. σκέω
σκέσ ἄσχεσ πρόσχεσ, à σχῆμι: ut ἄσχεσ à ἄσχη-
μι, φρέσ à φρήμι, ad morem θές à τίθημι. Aor-
ist. secundus med. ἰσχύμην ἀνεσχύμην. Imper.
σχεσ ἀπόσχου: at ἰσχύμην ab ἔχω. uerbale ἀχε-
25 τος à χῆμι. Prat. pass. ἔχεμαι, tertia perso-

Annotatio

να ἔχεται, χετός, ἄχετοϑ : sic uerbale χέσις ab eodem Aori. primo passiuo ἐχέθην, similiter ab ἔχεται : sic illi Aoristi quos notauimus pagina 114. εὐρέθην, ἠρέθην, ἐπυρέθην, ἐρρέθην regulariter deducuntur a passiuo Perfecto uerborum in μι. In summo uero passiuo longam habent uocalem, proficiscuntur a circumflexorum praterito : contra quae breuem, a uerbo in μι : nam huius prateritum passiuum penultimam breuiat ut χῆμα ab ἔχημαι, χέσις ab ἔχημαι¹⁰ ἄλωσις ἄλωτός ab ἠλωμαι, δόσις à δέδομαι, ἔσ ita in ceteris.

ἔω

ἔω induo uel sedeo augetur per ei Prateritum passiuum εἶμαι. Plusquamperfectum εἶμι. Participium εἶμι. Aoristus primus εἶσα. Participium εἶσας : uerbale εἶμα εἶματϑ augmentum seruat, unde εἶματιον ablato ε : sic ἰστέον ab εἶδω, ἰτέον ab εἶμι.

ἰστέον
ἰτέον
ἦ δ' ἐγώ
ἦ δ' ὄς

ἦ δ' ἐγώ, inquam autem ego, ἦ δ' ὄς, inquit autem ille, dicta sunt per apharesin à φημί, pro quo ἦμί, ἔγωγε, ἔφησ, ἔφη, ἔφλω, φῆσ, φῆ, unde ἦμ, ἦσ, ἦ.

ἦ δ' ὄς
ἦ δ' ἦμ

ἦ δ' ὄς pro, ἦσ pagina 116.

ἦ δ' ὄς letatus sum, ἔσ Optatiuus ἦ δ' εἶλω. Aoristus primus ab ἦ δ' ὄς.

ἦ δ' ὄς.²⁵

θάπτω Futurum θάψω. Aoristus primus ἔθα= θάπτω
 ψα, Aoristus secundus παβ. ἔτάφην ἂ τάφω.

5 θέλω uel ἐθέλω tempora sumit à θελέω uel θέλω
 ἐθελέω sunt autem plurima tum uerba tum nomi=
 na διπρολογόμμενα, hoc est, quae dupliciter dici Iunif. θελέω
 possunt, ὄρος ἢ ὄρρός, ἀτροφός ἀτροφίς, σαφής ἢ
 ἀσαφής, μικρός σμικρός, πααίρω ἀπααίρω: Annotatio.
 ἐυθλωῶ ἐυθενῶ, θρυλῶ θρυλλῶ, ναυαγῶ ναυπ=
 γῶ, σήκω ἐσήκω, ἀλωδοῦμαι καλινοῦμαι.

10 Multa praeterea sunt uel barytona circumflexa,
 ῥίπτω, ῥιπτέω: κύνω, κύνεω: ἔλκω, ἔλκείω:
 εἶδω εἶδέω: δόκω, unde δόξω, ἢ δοκίω. τρύ Iunif. δόκειω
 χω ἢ τρυχώω: unde τετρυχώμεθα. Alia δοκίω
 ἢ barytona ἢ circumflexa, ἢ in μι, εἶδω εἶ=
 15 δέω εἶδμι. Alia in diuersis coniugationibus
 δυνάω, δυνάζω. quorum omnium uarietas le=
 gendis aut horibus est obseruanda.

20 θνήσκω Futurum θανοῦμαι. Aoristus secun=
 dus ἔθανον ἀ θείνω. Prateritum τέθνηκα ἀ θνάω, θνήσκω
 ἢ Ionicè τέθναα, ut βέβηκα βέβαα. In= Iunif. θείνω.
 perat. τέθναδι. Optatiuus τεθναίω. Infinit. Iunif. θνάω
 τεθνάειν. Particip. τεθνάς ἂ τέθνημι presenti τέθνημι
 quod reduplicatur per ε unde fit τεθνάσει ter=
 25 σι Prateritum esse pro τεθνάασι per ᾱ crasim,

ut etiam Infinitivus *τεθνᾶναι* per *α̃* circumflexum
 pro *τεθναέναι*. Particip. autem *τεθνεώς*, à *θνέω*
τέθνημι, Præteritum Bæoticum *τέθνεαα* per *φ*,
 Ὁ Ionicè *τέθνεα*, *τεθνεώς*, Ὁ ablati iota *τε-*
θνεώς, pro quo poeta *τεθνεώς*.

Ἰσμεν.
ἰκνῶμαι

Ἰσμεν pro *ἰσμεν* scimus, more Dorico, ut
ὀσμή, *ὀσμή*.

Inus. *ἰκομαι*

ἰκνῶμαι. Futurum *ἰξομαι* Aoristus secundus
 medi. *ἰκόμην* ab *ἰκομαι*: sic *ἀφροῦμαι*, Præ-
 teritum passivum *ἀφρίγμαι*: Aoristus secundus
 medi. *ἀφικόμην*.

Ἰπταμαι

ἰπταμαι. Futurum *ἴπσομαι*. Aorist secun-
 d. *ἴπσω*, Medium *ἴπσάμην*. Participium *ἴπμεν*
 Ὁ, *ἀποπταμένος*. Infin. *ἴπσας* Ὁ α̃ in ε̃ di-
 citur *ἴπσας*, Ὡν *ἴπσας*: quæquam sint quæ-
 dam uel primæ uel secundæ coniugationis, ut *τέ-*
θνημι à *θνέω* uel *θναέω*, ita fuerit: *ἴπσας*
 ab *ἴπσῶ* *ἴπτημι*: at *ἴπσας*, à *ἴπτεω* *ἴπτημι*, sic
 composita *ἀφίπταμαι*, *καδίπταμαι*. Præteri-
 tum passivum, *ἴπσάμην*, uel ab *ἴπτημι*, uel à
ἴπτημι: multa enim nunc reduplicatione sunt affe-
 cta, nunc carent, *ἴπτημι* *ἴπτημι*, *τλήμι* *τέτλη-*
μι: Ὁ consimila.

ἴσθου

ἴσθου sciendum, ab *εἶδω*. Præteritum passivū
εἶσμαι *εἶσαι* *εἶσαι*. uerbale *εἶσθου*: at *ἴσθου* dici

tur

tur reiecto ε, ut ἰμάτιου, sine diphthongo, cum tamen fiat ab εἶμα ἔματθ.

ἰτέου, ἔ pleonasmō ἰπκτέου, ab εἶμι uado. Præteritum actiuum est εἶκα, passiuum εἶμαι εἶσαι εἶται: unde ἐτέου, ἔ ε sublato ἰτέου, ut fit in ἰσέου ἔ ἰσός: contra fit in θέμα, θέσις ἀφesis ἔ huiusmodi: siquidem factum est θέμα à Præter. pass. τέθειμαι: unde regulariter deduceretur θέμα, sed dicitur θέμα, reiecta subiunctiua: aut habenda est ratio legitimi Præteriti, neglectis Bæotis, quomodo diceremus τίθημι, Perfectum τέθεικα, pass. τέθειμαι corripiendo penultimam: unde θέμα, θέσις. ἔ ἴμι, perfectum ἴκα. passiuum ἴμαι, ἀφειμαι, unde ἀφesis, ἔ ita in cæteris.

ἰτέου,
ἰπκτέου

καθήζομαι, Futurum secundum medium καθελοῦμαι: cur autem per, ἄ scribitur, dictum est pagina 47.

καθήζομαι
καθελοῦμαι.

κάθημαι, Fut. καθήσομαι: de hoc pag. 119. λαγχάνω, λαμβάνω, λανθάνω, μανθάνω, tempora sumunt à λήγω, λήβω, λήθω, ἔ μαθήω. ὀίομαι ἔ syncope ὀίμαι, Imperfect. ὀίμην, Futur. οἰήσομαι Aoristus ὀήδην, ab οἰέομαι.

κάθημαι
λαγχάνω
λαμβάνω
οἰομαι,
Inus. οἰέομαι

οἶδα ab εἶδω, Præteritum medium οἶδα, secunda persona οἶδ' ας, ἔ Acolicè οἶδ' αδα, ἄc=

25

οἰδία
ἐφηνδία

inde per syncopen οἰδία, Est autem pleonasmus
θx familiaris personæ in σ, εἰδία, ἠδία, παρῆ-
δία, ἐφηνδία, ἐπεξείδία, κῆνδία, ἠδῆδία, uel
ἠδηνδία per η.

οἰόσε

οἰόσε pro οἰος, ut ἐφ' ᾧτε pro ἐφ' ᾧ: nam Io-
nicè abundat particula τε.

ὀμνύω

ὀμνύω σ̄ ὀμνυμι, Futur. ὀμύσω ab ὀμόω,
Præteritum Atticum ὀμώμοκα.

ὀυδέμ

ὀυδέμ pro οὐδέμ Doricum est, ut ἕζουθενῶ
pro ἕζουθενῶ.

θ̄ pro δ

ὀφείλω

ὀφείλω, Fut. ὀφειλήσω ab ὀφειλέω: syncope
autem ὀφλω. Futurum ὀφλήσω. Præteritum
ᾧφλυκα. Aoristus primus ᾧφλυσα. Aoristus se-
cundus ᾧφλογ.

ὀφλω

I. nuf. ὀφεί-

λέω

Inuf. ὀφλέω

πάχω

πάχω, Futurum πείσομαι patiar, pro πῆ-
σομαι, κ in ει, à πῆδω: at πείσομαι parabo
aut credam, à πείδομαι. Aoristus sec. ἔπαθον à
πῆδω. Præteritum medium πέπονθα à πονέω,
unde Præteritum actiuum πεπόνισα, medium
πέπονθα, σ̄ pleonasmō literæ θ, πέπονθα. Par-
ticipium, πεπονθώς πεπονθός σ̄.

nuf. πῆδω

πέπονθα

πέπρω

πέπρω, Futurum πέσομαι Doricè, usita-
tum est pro πέσομαι à πέτω. Doræ enim futu-
ra circumflectunt in omni coniugatione, pro πέ-
σω dicentes πεσῶ unde Futur. med. πεσῶμαι. 27

Præ.

Præteritum πῆλθακᾶ ἄ πῆσᾶ. Aorist. pri. ἐπέσᾶ = Inus. πῆσᾶ
 Ἐ. Aorist. secun. ἐπέσᾶν ἄ ἠπέσᾶ: at ἐπέσᾶν ter Inus. ἠπέσᾶ
 tia pluralis est Aoristi primi pro ἀπέσᾶσαμ, per
 Syncopen, ut ἐσᾶσαν ἔσαν.

5 πῶνᾶ, Futur. πῶσᾶ. præte. πῆπᾶκᾶ ἄ πῶσᾶ, πῶνᾶ
 Aorist. sec. ἐπιῶν ἄ πῶνᾶ. Imperat. πῶνᾶ, nam le=
 gitimum πῶνᾶ asciscit pleonasmum syllabæ, ἢ πῶνᾶ=
 ἢ, deinde crasi κ in ι λόγῳ fit πῶνᾶ. Fu. sec. med.
 πῶνᾶμαι pro πῶνᾶμαι, ut φάγομαι ἔφᾶσᾶμαι.

10 πῶνᾶνᾶμαι, Fu. πῶνᾶσᾶμαι, Aorist. sec. med. πῶνᾶνᾶνᾶ=
 ἔπῶνᾶνᾶμαι ἄ πῶνᾶνᾶμαι. Præte. pass. πῆπῶνᾶμαι
 pro πῶνᾶνᾶσᾶμαι, ut etiam ἀφῶνᾶνᾶσᾶται pro ἀφῶνᾶνᾶ
 κᾶσᾶται, elidendo ε ex diphthongo.

15 πῶνᾶνᾶσᾶται, Fut. πῶνᾶνᾶσᾶται. Præte. πῶνᾶνᾶσᾶται: πῶνᾶνᾶσᾶται
 sed πῶνᾶνᾶσᾶται uendo, Futu. πῶνᾶνᾶσᾶται. Præte. πῆπῶνᾶ=
 κᾶ. Sunt uerò in quarta coniugatione quæ eadem πῶνᾶσᾶται
 significatione, tamen duplex habent futurum, ἀφῶνᾶνᾶσᾶται
 πῶνᾶνᾶσᾶται, ἢ πῶνᾶνᾶσᾶται, πῶνᾶνᾶσᾶται, πῶνᾶνᾶσᾶται, πῶνᾶνᾶσᾶται,
 ἢ πῶνᾶνᾶσᾶται.

20 ῥῶνᾶ, Futurum ῥῶνᾶσᾶται ἢ ῥῶνᾶσᾶται. Præte. ῥῶνᾶσᾶται
 ἢ ῥῶνᾶσᾶται. Aoristus sec. actiuus, ῥῶνᾶσᾶται ἄ ῥῶνᾶσᾶται:
 aut secundum passiuum ἄ ῥῶνᾶσᾶται, etiam si ῥῶνᾶσᾶται cir=
 cumsflexum desinit in ᾶ purum. Composita sunt
 ῥῶνᾶσᾶται, ῥῶνᾶσᾶται per geminum ῥῶ: nam ut ε au=
 25 gmentum syllabicum duplicat ρ, ita ῥ præposi=
 tio

tio finita in uocalem: ῥῆμα ἀνῆρῆμα, ῥῆγνυμι, καταρῥῆγνυμι, ῥῆξαι περιρῥῆξαι: promide καταρῥῆξαις fit à uerbo ῥῆξω καταρῥῆξω: sed καταρῥῆξαις (nam utrumque inuenitur) uenit ab ἀρῆξω καταρῆξω per unum ρ, pro quo ἔρῥῆξω dicitur: unde συναρῥῆξω, nam συναρῆξω à ῥῆξω.

ῥῆγνύω
ῥῆγω Inusf.

ῥῆγνύω ἔρῥῆγνυμι, Futurum ῥῆξω à ῥῆγω, Aoristus secundus passiuus ἔρῥῆγλω. Præteritum medium ἔρῥῆγα pro ἔρῥῆγα: siquidem hoc uerbum pro κ capit sæpe ω: sic ἀκῆρῥῆγα δῆκῆρῥῆγώς, ut etiam dicitur ἀρωγός pro ἀρηγός.

ῥῆωνύω,
ῥῆώω Inusf.

ῥῆωνύω ἔρῥῶνυμι, Futurum ῥῶσω à ῥῶω. Præter. act. ἔρῥῶκα, Passiuū, ἔρῥῶμαι. Plusquam perfectum ἔρῥῶμην. Imperatiuus ἔρῥῶσο ἔρῥῶσθω. Infinitiuus ἔρῥῶσθαι.

σβῆγνύω
σβῆω Inusf.

σβῆγνύω σβῆγνυμι, Futurum σβῆσω ἔσβῆσομαι à σβῆω. Aoristus secundus ἔσβλω à σβῆμι: aut est . Aoristus secundus pass. à σβῆω. Aoristus secundus actiuus ἔσβου, Pass. ἔσβλω.

σῆύω

σῆύω, Aoristus primus ἔσθλα per α purū. Aoristus pass. ἔσθλω, pro ἔσθλω.

σῆενδύω
Inusf. σῆείδω
δύω

σῆενδύω Futurum σῆείσω à σῆείδω: quandoque Acolicè pro subiunctiua uocali consonans, σῆείρω σῆείρω, γείνατο γείνατο.

σῆίωμι

5

10

15

20

25

σωΐμι intelligo, Aoristus primus σωΐκα, σωΐμι.

Atticè ἔσωΐκα per geminum augmentum, ut ἠνώχλωσιν & similia Aoristus secundus συνῶ, Imperat. σῶε. Participium σωείς. Atticè autem ξωΐμι, ξωΐκα, ξωῶ, ξωέ, ξωείς: ut pleraque alia, communiter per σω efferruntur, Atticè per ξω: σῶοικ & ξῶοικ.

συζήηνυαδ̄ compositum à σω & ζήηνυαδ̄.

Quomodo uerò se habeat σω in compositis, docere possunt subiecta exempla. Βαίνω συμβαίνω, γράφω συγγράφω, ζάω συζάω, κάμνω συγκάμνω, λέγω συλλέγω, μαθάνω συμμαθάνω, παίζω συμπαίζω, ρέω συζρέω σείω συσείω, σέλλω συσέλλω, φημί σύμφημι, χέω συγχείω, ψηφίζω συμψηφίζω. Idem iudicium de mutatione ν in prepositioe γν̄.

Βαίνω ἔμβαίνω, γράφω ἔγγραψω & cetera, nisi quòd ante σ non mutatur ν, σείω γν̄σείω, σημαίνω γν̄σημαίνω.

τέμνω, Futurum τμήξω à τμήγω. Aoristus secundus ἔταμον uel ἔταμον. Participium τρώμεν uel τεμώμεν.

τίκτω, Futurum τέξω à τίκω. Prateritum medium τέτοκα. Aoristus secundus ἔταμον per

ξυν pro συν
συζήηνυαδ̄
δαι

συν fit

συν	{	β
		μ
		π
		φ

συν	{	γ
		κ
		χ

συν	ζ
συν	σ
συν	λ

συν	ρ
Ita est de ν	
in prepos.	
γν̄, nisi φ	
manet σ se=	

ε: nam

ε: nam secundo Aoristo uerti ε in α, id ferme fit
 presente aliqua immutabili, δέρω ἔδραρον, πλέω
 κω ἔπλακον.

τιτρώσκω Fut. τρώσω à τρώω, Sæpe baryto
 Inusf. τρώω na quoque habent reduplicationem. δράω δία
 δράσκω, μνίω, μμνίσκω. 5

τρέχω Fut. θρέξω per θ. Præteritum δέδρα
 κκα à δραμείω. Aorist. sec. ἔδραμον à δρέμω.
 Futurum secundum medium δραμῶμαι.

τρώγω Aorist. secundus ἔφαγον à φήγω. Fut.
 secundum medium φάγομαι pro φαγοῦμαι,
 ut ἔδομαι εἰς πίομαι. 10

τυγχάνω Futur. τύξομαι à τύχω. Aori.
 Inusf. τεύχω secund. ἔτυχον. Præteritum, τετύχκα à τυχέω:
 Inusf. τυχέω at τέτυκται, tertia præteriti passivi pro τέτυ- 15
 ται à τύχω: uide in ἀφυκτιθ.

ὑπιχινῶμαι Fut. ὑποχίσομαι. Præteritum ὑπέχ-
 νειδε χίω μα. Aori. pri. ὑπέχθη. Aori. sec. med. ὑπέχθη
 εἰς χέομαι μ'ω ab ὑποχέομαι: at Futurum ὑποχίσομαι
 εἰς ἵσημι. ab ὑπίσασμαι. Aoristus secundus ὑπέσσω. 20

φάναι dicere, præsens φημί: φάναι uerò per
 φάναι. Aorist. prim. à φάνω, pro quo εἰς φῆναι,
 ἀποφλῶαι, ut μιᾶναι μιῶναι.

φέρω Fut. ὄσω ab ὄω. Aorist. prim. ἔφερα,
 Inusf. secundus ἔφερον ab φέγω. Præterit. medium 25

Atticum γνῖνοχα, διγνῖνοχα, ab γνέχω. Aori. pri. παθ. γνώθω. Part. γνώθεις: sic ἀναφέρω, ἀνλῶ ἐχθῆν, ἀκνεχθείς refocillatus. Ceterum per syncopen dicta sunt, φέρει φρεῖν, φέρω φρῶ: ἡ de φρῆμι, Imperatiuus sec. Auristi, φρῆς εἰσ φρες ἔκφρες, ut θές. Aoristus primus ἔφρησα. Futurum φρήσω εἰσ φρήσω.

γνέκω In usitatum
γνέχω In usitatum

φθάνω, Futurum φθάσω à φθάω. Aoristus secundus ἔφθω à φθῆμι. Optatiuus φθάλεω.

φθάνω
φθάω In us.
φθίνα
φθίω In us.

φθίω, Futurum φθίσω à φθίω. complura in vō dum tempora formant, negligunt v, φθάνω, φθίνα, τίνω tanquam φθάω, φθίω, τῶω.

φύω, Futurum φύσω, Aoristus secundus ἔφυω à φύμι.

φύω
φύμι.
χαίρω
χαίρω In us.
χάσκω

χαίρω, Futurum χαρήσομαι, Aoristus secundus παθ. ἔχαίρω à χαίρω.

χάσκω, Futurum χασκῶμαι. Præteritum med. κέχρηκα. Aorist. secundus ἔχανον à χάνω.

χέω, Futurum χεύσω. Aoristus primus ἔχεα.

χέω
χεύω

Imperatiuus χέου, ἔχεου. Infinitiuus χέαι ἔχαι. Aoristus secundus ἔχεου Futurum secundum χεῶ, ἔχεῶ.

χέει oportet. à χεῖμι per apocopen χεῖ, ἀπὸ χεῖ. Imperfectum ἔχελω σ χεῖω, Infinitiuus χεῖναι.

χεῖν
ἐχ λω
χεῖω

αἰδέω

ὠδέω
 Ἰνσ. ὠδέω
 ᾠται.

ὠδέω, Futurum ὠσω. Aoristus primus Atti-
 cè ἔωσα. Prat. παβ. ἔωσμαι ab ὠδω.

ᾠταν Pro ᾠεταῦ. ἔτης amicus, unde ἔταῦ,
 ut ἐρμῆς ἐρμαῦ, μέγισθ̄ μεγιστᾶν, ᾠεταῦ, sed
 synalœphe cantrahit in ᾠται.

Amotatio.

Rimantibus uerborum themata præcipuum sit,
 ut in promptu ἔ̄ tanquam ob oculos habeant
 coniugationem τυπέω, ποιέω ἔ̄ τίθημι, ac
 singulorum temporum exactè norint terminatio-
 nes: deinde memores quomodò formantur tem-

Sensim ascen-
 dendum est
 ex tempore
 ad præsens.

pora, sensim ascendant, douce statuendum sit præ-
 sens. Participium ὀφθησόμενθ̄, à Futuro pri-
 mo ὀφθίσομαι. Aoristus primus ὠφθῶ: tertia
 præteriti passiui ὠθηται, prima ὠμμαι. Præte-
 ritum actiuum esbet ὠφα. Futurum ὀφω: igitur
 præsens ὀβω, ὀπω, ὀφω, ὀπηω, ὀβομαι, ὀπο-
 μαι, ὀφομαι, uel ὀπησμαι: sed adhibitū Lexi-
 con comonstrabit ὀπησμαι.

A C C E N T V S.

Accentuum
 ratio.

A C C E N T V S acutus afficit ultimam
 syllabam, penultimam, aut autepenulti-
 mam. Circumflexus ultimam, aut penulti-
 mam. Grauis ultimam tantum. Dictionibus autem
 quæ sic, uel sic notantur, huiusmodi tribuerunt
 uocabula θεός ὀξύτρον, acutus in ultima.
 λέγθ̄

10

15

20

25

λόγῳ παροξύτονου, acutus in penultima. τύ-

πτομεν προπξοξύτονου, acutus in antepenulti-

τοιῶ περιπώμενον, circumflexus in ultima.

circumflexus

βοᾶτε προπξισπώμενον, circumflex. in penulti.

5 πμὴ βαρύτονου grauis in ultima.

Grauis in omni syllaba intelligitur, quae nec acuitur, nec circumflectitur: at signatur solum in ultima. Navi ultima acuta, fit grauis ob consequentiam dictionis θεὸς ἡμῶν. Excipe τίς inter-

Grauis.

10 rogatiuum, τίς ἐποίησε.

Casuum ἑ personarum accentus fermè manet in eadem syllaba. ὁ λόγος, ἡ λόγος. τῶ λό-

Accentus manet.

γῶ: τήπῳ, τήπῃς, τήπῃ. Quando autem mu-

Accentus quando lo- cum mutant

15 endum, σῶμα σῶματῳ ὦ in ῶ: quia ante-

σῶμα

penultima non circumflectitur. σῶματῳ σωμα-

σωματῳ σώματα.

20 funilia. βοᾶτε βοᾶτε, ἄε in ᾶ: ex acuto ἑ

gravi fit circumflexus, excipe τῶ λητόῳ λη-

24 τῶ, ἑ τῶ νόῳ νῶ ἄ νόῳ, ἑ νῶν νῶ ab ἐγῶ:

dualia enim in ω semper acuuntur, etiam con-

tracta. ἐσαῶς ἐσῶς, non ἐσῶς: ex graui ἑ acu-

te

te finalem breuem circumfletitur. ἐσῶτες ἐσῶτων:
longa ante finalem longam acuitur. ἡρακλῆς ἡρα
κλέϑ : brevis non est capax circumflexi, nec
item longa positione : sed naturâ. σῶμα, τῆ= 5
χϑ, βοᾶτε βοᾶ.

finales
αε
breues
οι

Diphthongi finales αε ϑ οι in accentibus h⁴=
bentur breues, μούσαι, ἄνθρωποι. Excipe ad=
uerbia. οἶκος domi (nam οἶκος nomen plurale)
ϑ Optatiuos, ποίησαι fecisset. at ποίησαι Infi
nitius Aoristi prini actiui : ποίησαι autem Im= 10
peratiuus Aoristi prini medij.

In declinationibus parisyllabicis circumflectun=
tur genitiui ϑ datiui, licet reliqui casus acu=
antur. ὁ ποιητής, τοῦ ποιητοῦ, τῷ ποιητῇ,
τοῦ ποιηταῖν, τῶν ποιητῶν, τοῦ ποιηταῖς. 15
Idem iudicium de genitiuo duali ϑ plurali quin
ta declinationis, ἡ χεῖρ ϑ χεῖρες, ταῖν χερῶν,
τῶν χειρῶν.

Primæ ϑ se
cundæ decli=
nationis in
genitiuo plu
rali circum=
flexus in ulti
ma.

Substantiuorum primæ ϑ secundæ declina=
tionis genitiuus pluralis circumflectit ultimam. ὁ 20
ἀνείας, τῶν ἀνειῶν, non ἀνείων : ἡ μούσαι,
τῶν μουσῶν, non μούσων, Adiectiua uerò se=
cundæ declinationis à masculinis tertia, geniti=
uum parem habent masculino. ὁ ἅγιϑ τῶν
ἀγίων, ἡ ἀγία τῶν ἀγίων. Quòd si mascu= 25
linū

linum sit quinta, ultima genitiui facimini
circumflectetur. ὁ ἰδύς, μέλας, τύπῳ : τῶν
ἰδέων, μελάνων τυπόντων : ἡ ἰδέϊα, μέλα-
να, τύπῳ : τῶν ἰδέϊων, μελαινῶν, τυπῳ-
σῶν, in quibus etiam non eadem est penultima
Genitiui in utroque Genere.

τυπῳσῶν
ultima fac.
à quinta de
clinationis
nominibus
genit. plur.
circumflex.

Quinta declinationis Genitiui & Datiui dis-
syllabi accentum sortiuntur in ultima : Accusa-
tiui autem, Nominatiui & Vocatiui, in priore.

Quinta

10 ἡ χεῖρ, ἡ χεῖρός, τῇ χειρὶ τῶν χεῖρα, τῷ χεῖρι
ταῦν χροῖν, αἰῶ χεῖρες, τῶν χειρῶν, ταῖς χερ-
σί, τὰς χεῖρας. Excipe participia θεῖς δέν-
τῳ, δέντι : ὠροντῳ, ὄντι, & cetera. Etiam
τῶν παιδῶν, τῶν τρώων, τῶν πάντων, &
15 τοῖς παῶσι.

χεῖρ
χεῖρός
χεῖρα

Circumflectuntur ου & ου finales, ὁ βασιλεὺς ἐν & οὔ
ᾧ βασιλεῦ, πανταχῶ : prater aduerbium ἰδὲ
ecce : at ἰδοῦ imperatiuus ut τυποῦ.

Vocatiuus in es, à proprijs in ns est προπρῶξεν-
20 τον & . ὁ δημόδενης, ᾧ δημόδενες : ὁ ἥρακλῆς,
εος, ᾧ ἥρακλεες, crasi ἥρακλεις.

ἥρακλεις

Irregularia sunt, ἡ μία, ἡ μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῇ
μίᾳ : ὁ δεσποτής, μητιέτης, ᾧ δεσποτα, μη-
πιετα : etiam ἡ μήτηρ θυγάτηρ, ἡ μητέρῳ
θυγαθῆρος, non μήτερῳ θυγάτρῳ.

μιᾶς

μιᾶ

μητέρῳ

25 θυγαθῆρος, non μήτερῳ θυγάτρῳ.

θυγαθῆρος

α Particulæ α, ου, ους, crebrò accentum retrahunt, παιδουός, ἀπέδευτος: τακτός, ἔντακτος: κινητός, δυσκίνητος: sic ἑκὼν ἄεκων, ἔσθρα σὶ ἄκων: λόγος, ἄλογος, ἔνλογος, ἔσ cætera.

Verborum ἔσ participiorum accentus obseruandi sunt in coniugatione uerborum, τῦπῶ, ποιῶ, τίθημι.

Præterita et Aoristi, priore longa seruant accentum in compositis, εἶχον, κατέιχον, εἶκα, ἀφῆκα: εἶμαι, ἀφῆμαι: ἦκα, σιωῆκα, præter οἶδα σύ νοῖδα, non σιωοῖδα.

Monosyllaba longa relicta post Apocopen, acuiuntur, χῆμι χή: post apharesim autem, circumflectuntur, ἔφλω, ἔφης, ἔφη: φῶ, φῆς, φῆ: ἦμ, ἦς, ἦ: at breuia sunt acuta, ἔβαν βάν.

Accentu omnino carētia

Quædam omnino carent accentu, ὄ, ἦ, ἔς, ἔξ, ἔξ, γν, εἰ, ὄν, ὄνκ.

Enclitica particule.

Interdum præter accentum natium (qui unus est tantum in una dictione) asciscitur alter, propter dictiones encliticas, quæ proprium accentum remittunt ad præcedentem syllabam. Sunt autem enclitica τις, τινός, infinita: ἔσ τινός τῶι, ἐμὶ ἔσ φημὶ toto præsentē, μου, μοί, μεσοῦ σοί σέ: aduerbia infinite capta, ποθεν, ποθεν, ποδί, πῶς, πῶ, πῆ, ποῦ, τε, γέ, ut εἰ τις εἴωκα

εἴλωα, εἶπε μοι, σωμα' σου, ἤκουσέ μου.

Persona δὲ principium orationis, aut subdita post οὐκ, καὶ, ἀλλὰ, ὡς, εἰ, τοῦτο remittit accentum in priorem syllabam, ἔσι πόλις, καὶ ἔσι ἀλλ' ἔσι, ὡς ἔσι, εἰ ἔσι, τοῦτ' ἔσι: alioqui in praecedentem dictionē, καλός δσι, ἀνδραπός δσι, σῶμά δσι, ἔρμῆς δσι. Et de accentu quidem haec tenent.

Particula

$\left. \begin{array}{l} \text{οἱ} \\ \text{κα} \\ \text{ἀλλὰ} \\ \text{ὡς} \\ \text{εἰ} \end{array} \right\} \text{ἔσι}$

τοῦτο
 καλός δσι
 Constructio
 Graecorum

10 **R**ELIQUVM est ut de constructione, quatenus est opus, agamus.

De Graecorum constructione tantum praecipienda sunt ea, in quibus nobiscum non consentiunt.

Neutrūm plurale, uerbo gaudet singulari, ζῶα

15 τρέχει pro τρέχουσι.

Genitiuum multis adhibent, quibus nos ablatiuum: siquidem uterque casus ponitur absolute, Latini me presente, Graeci μου παρόντων.

Genitiuō

20 Quandoque participium solum, ἐλθόντων δέ, ubi autem uenissent, intelligendo casum rei conuenientis. Atticē pro hoc genitiuo est Accusatiuus, εἴς φημι cum ὡς εἴς ἄσπεδον, ὡς δὲ ἄνδρα τοῦτο ποιήσονται. pro τῷ ἀνδρὸς ποιήσοντας. estq; istud receptissimum in participijs im-

λέου
 δζόμ
 γνόμ

25 personalium δέου, δειῶσαν δζόμ, γνόμ προσήκου

κοινῶς, παρόντος ἐπιχειρήματος : ἰσχύου ἂν ἔδει ποιῆσαι
 quum ipsi permissum esset facere : ὡς μὲν δὲ
 δὲν ἂν ἔδει διαφέρειν, tanquam nihil eius intersit :
 λόξων ἐμοὶ χράσασθαι, ubi mihi statutum esset scribere :
 ἄδηλον ὅν, quum sit incertum, & cetera. 5
 Comparat. Genitiuum postulant Comparatiuus & Superlati-
 Superlat. uis σαχάνης δικαίου ὀτεροῦ, βέλτερος ἀπάντων.
 Verba affe- Verba quæ animi affectionem significant, 10
 ctus ἐρωῶ, ὑπὸ θυμῶ, & similia. Verba sentiendi, cu-
 Sentiendi randi, participandi, priuandi, assequendi, frustran-
 Curandi di, dominandi, disidendi, copie, & inopie : quo-
 Participandi di, dominandi, disidendi, copia, & inopia : quo-
 Priuandi rum exemplis supersedendum duximus, monuisse
 Assequendi se tantum contenti. Ad hæc uerbalia per α priua-
 Frustrandi tiuum facta. ἀδείατος ἀλκιδείας. Verbalia in
 Disidendi κός, ποριστικός τῶν ὑπὸ τῆς κείων : & adiectiua 15
 Copie & plurima, ἀξίον, ἀνάξιον, ἀπειρον : & alioqui
 Inopie. quoduis adiectiuum partitiuè positum, οἱ γνήσιοι
 Ex α facta τῶν φίλων, qui inter amicos ingenui sunt, qua-
 in κ. le illud Plinianum, Ouorum oblonga. Præterea
 uerbum substantiuum ἐμὶ & γίγνομαι. τῶν 20
 Adiectiua δεινὸν ὁ Πλάτων, horum, aut de numero horum
 partitiua est Plato : quod uerbum quandoque omittitur, ὄν-
 ἐμὶ δὲ τῶν ἀδικόντων ἐγώ.
 οἱ μὲν Partitionis genitiuum mutant in casum partium,
 οἱ δὲ οἱ ἀνδρωποῖ, οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ ἰσχυροί, pro 25
 τῶν

ἢ ἀνθρώπων : sic τὸς φίλους, τὸς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ πάντας ἀπέδειξε, pro ἢ φίλων, et ita per omnes casus.

5 Crebrò etiam genitiuus ἐλεπτικῶς ponitur, de
 ficiente ἕνεκα, ἐνδραμονίζω σε φιλότητις, hoc
 est ἕνεκα φιλότητις, ob felicitatem, aut quoad
 felicitatem pertinet, ut utriusque enim significat ἕνε-

ἕνεκα intel
 ligitur.

κα : et ὡ μαινομαι φιλότητις, beatus qui ista ui-
 deris. In genitio ponitur materia, πεποικταε λί
 10 θου, Pars, ἔπιον τὸ οἶνον : λαβόμενον τὸ πο
 δός. Pretium, ὠνισάμην δύο ὀβολῶν. Tempus
 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ποσάξει. Temporis uerò con
 tinuitas in Accusatiuo. ὅλλω τὴν ἡμέραν ἐργα-
 σάμην : quod et in Datiuo, εἰκόσω ὅλοις ἔτε-
 15 σιν ἀποδημίσας.

Materia
 Pars
 Pretium
 Tempus

Genitiuum regunt ἄλις, ἕνεκα, χάριτι, ἀνδρὶ, Aduerbia
 δίκην, πλὴν, μεταξύ, πάρεργον, φεῦ, ὦ, βα- ista
 βαί, ἠράκλεις, ὄμι et huiusmodi exclamatio-
 nes : etiam ἐνδύ, πόρρω, ἄπο pro ἀποδογ, ἕξω,
 20 χωρὶς : et aduerbia localia, ποῦ, πόθεν.

Datiuo tribuuntur uerba sequendi, ἀκολουθεῖν, Datiuo
 ἔπομαι. Certandi, ἐρίζω, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, Sequendi
 μάχομαι. Quaecunque passiuè capiuntur, πε- Certandi
 24 ποικταί μοι, pro ὑπ' ἐμοῦ : ἀγνωσθη τοῖς πολ- Passiua
 Composita

- ex σω & δμῶ
 Instrumentū
 Causa
 Modus agen-
 di
 Prætiū
- λῶις, uulgo ignotum. Composita à σω & ἴμοῦ,
 σώωτροφος ἐμόρφος. Dativi casus est instru-
 mentum ἀπέκτανε τῷ ξίφει. Causa. φθόνω
 ταῦτα ποιεῖ. Modus actionis, τίνι τρόπῳ γρά-
 φεις. Et quandoque prætiū, Cris. ἰδίῳ θανά-
 τῳ τὸ ποιμνίου πριάμυ.
- Dativum habent cum Genitivo, ἀμφοβολῶ,
 μετέχω, κοινωνῶ, συγγινάσκω, φθονῶ, &
 impersonalia δει, μέτεστι, μέλει, μετα-
 μέλει. In Dativo pronominis ἀντὸς, serpen-
 tero intelligitur præpositio, σω, ut ἀποστει-
 μῶν ἀνταῖς ἀλένας τὰ πῆδρα, hoc est, σω
 ἀνταῖς.
- Accusatiuo
 Accusativum admittit quoduis uerbum nomi-
 nis ab eo deducti. ποιούτους γάμους γαμῶν:
 ἀδικῶ σε ἀδικίαν: aut nominis relatiuum, ἢ
 ἀδικία ἢ ἀδικῶ σε.
- ἢ intelligi-
 tur sæpe.
- Vbique locus est Accusatiuo si intelligas κατὰ.
 σύρ & καὶ τούνομα, καὶ τῷ πατρίδα: sic Ver-
 gilius Cætera Graius.
- Et qualia sunt poetis nostris usitata, fractus
 membra, & similia, ijs Græci passim utuntur, τῷ
 ξίνα κορύζης μεσός: κόσμιος πλὴν ἀναβολῶ:
 τὸ χῆμα εὐπρεπής.
- Passiva regunt Accusativum uerbi Actiui ut ἐπι-
 τρεπείς

πρότερος ἐμοὶ τῆς Δίαταται: sic παβινὲ ὑπὸ πρότερο
μαί τῶν Δίαταται: Ἔ ἐγχειρίζομαι ταύτῳ
τῆς ὑπὸ μέλειαν.

Verbalia in εοῦ uerbi sui postulant Accusatiuum. εοῦ

9 γραπῆ εοῦ ἐμοὶ ὑπὸ σολλῶ. Interdum secundus
Accusatiuus in uicem Datiui succedit. ἰατῆ εοῦ τῆς
νόσου, ἀμελοῦντα φιλαντίας.

Attisismus

Atticé Accusatiuus pro Genitiuo. ἀποστρεφῶ σε
τὰ χρήματα, pro τῶν χρημάτων. Et pro

10 Datiuo οἰάμε ποιεῖς, pro ἐμοί.

Quando Infinitiuus Ἔ uerbum præcedens Annotatio
ad eandem pertinent personam, non est opus Ac-

cusatiuo, ἔφη ποιήσῃ, dixit facturũ, nempe se,
ut Terentius, Pollicitus sum suscepturum. Infini-

15 tiuus non tam Accusatiuum habet quàm nomina-

tiuum, φησὶν ἀνδρὸς ἀέτιος γεγενηῶς, dixit se au-

thorem fuisse. οὕτως ἀπέχωρ φιλαντίας,
ὡσε πάντα εἰδῶς, μηδὲν εἰδέναι ὅτι, tam

20 alienus ab arrogantiã, ut quum omnia norit, ta-

men se nihil scire putet. (ὅσοῦ

ἰγγῦνται Infinitiuo ὡς, ὡσε, πρὶν, πρὶν ἢ, ἐπειδὴ.

Infinitiuo

Relatiuum eodem casu ponunt cum anteceden-

te, χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίους: ἐκ τῆς ὑπὸ σολλῶ

ὡρ ἐπέμψε: hinc sunt illa ἀνδρὶ οἰῶ σοι, ἀνδρα

ῶϊόν σε.

ὡς,

πρὶν

πρὶν ἢ

ἐπειδὴ

ὅσοῦ

26 Participium tanquam pro Infinitiuo cum uer-

Participia

- Participia bis Perseuerandi : ἀγαπῶν με διατέλει. Desi-
 pro Infinit. stendi : ὄν ποᾶσομαι Ὀλλῶν : Ὁ cum uerbis af-
 Verba per= fectionem animi significantibus, μέμνημαι ἰδῶν,
 seuerandi ὄν σωέσαμ μάτλω πονουῶντες : sic Vergilius
 Desistendi Sensit, medius delapsus in hostes. 5
 Affectus
 animi. Articulo uestitum aduerbium, fit adiectiuum.
 Aduerbium ὁ χθες hesternus : quod si iungatur præpositioni
 cū articulis cum suo casu, intelligitur commodum aliquod
 fit nomen. participium ὁ γν̄ τοῖς ὄνερανῶις, uenire ὄν aut
 ὄνκῶν. 10
 Præposit. Præpositionum uaria significatio uariat regimen.
 Genitiuo Genitiuum habent ἔκ uel ὄξ ex, significans
 locū, tempus, materiam, causam : πρὸς ab, coram,
 iurandi, officij : πρὸ ante, locum, tempus : κατὰ
 contra, super, de, ab : διαὲ per μετὰ ; cum ἤτᾶρα, 15
 ab : ἀντὶ pro : ἐπὶ circa, super, etiam tempus si-
 gnificat : ὄδρὶ pro : ἀπὸ à, ex : ὑπὸ præ, sub :
 ὑπὲρ pro, de, super.
 Datiuo Datiuum γν̄ in : σῶ cum : πρὸς iuxta : παρὰ
 apud : ἐπὶ propter, in potestate, post, super, cou- 20
 tra : ὄδρὶ pro in, circa : ὑπὸ sub.
 Accusatiuo Accusatiuum εἰς uel ἐς in, ad : ἀνὰ per : κατὰ
 per, secundum, circa : διαὲ propter : μετὰ post :
 παρὰ ad, præter, propter : ἐπὶ ad, in : πρὸ circa,
 circum, prope : ὑπὸ sub : ὑπὲρ supra, ultra. 25
 De

De ἀμφὶ iudicandum ut de πρὶ, quod usitatus est. Eclipses

Δuae ἐλλειψικῶς ponuntur cum Genitio : γὰρ
deficiente Dativo εἰς deficiente Accusativo , γὰρ
ἄδου , pro γὰρ ὀικῶ τῷ ἄδου, εἰς διδασκάλου,

5 pro εἰς ὀικίαν τῷ διδασκάλου.

Dicunt præterea οἱ πρὶ Πλάτωνα, hoc est, Pla=
to. οἱ ἀμφὶ Σωκράτῳ, hoc est, Socrates. Verum
istiusmodi orationis formas, & breuiter quicquid
ad Græcicas phrascs attinet, doctissimè perse=
cutus est Budæus in suis commentarijs, quos nuper
& emendatè & eleganter magno studiosorum
bono excudit Badius, optimè semper de literis
meritus. Eum librum comparare sibi debet, quis=
14 quis seriò Græcari uolet.

Annotatio.

οἱ πρὶ
οἱ ἀμφὶ

ABBREVIATIONES.

αυ	σ	σαυ	αυ	σ	σαυ	ας	ρ	ρας
ᾱς	ρ̄	ρᾱς	αις	σ	σαις	αις	σ̄	σαις
εσ	τ̄	τες	εμ	μ̄	μεμ	εμ	μ̄	μεμ
ης	σ̄	σης	ης	μ̄	μης	ημ	π̄	πημ
ημ	μ̄	μημ	ις	σ̄	σις	ομ	γ̄	γομ
ομ	τ̄	τομ	ωμ	γ̄	γωμ	ωμ	σ̄	σωμ
ειμ	γ̄	γειμ	ως	σ̄	σως	ως	π̄	πως
ος	γ̄	γος	ος	ρ̄	ρος	ους	γ̄	γους
ους	τ̄	τους	σε	φ̄	φωμ			

τ̄ ται : δῑ δαι σδαι : ῥ̄ δ̄ δ̄

κᾱ κ̄ κᾱ : γᾱ γᾱ : γῡ γῡ.

μ̄ μ̄ μ̄ : π̄ παρ : π̄ π̄ π̄.

π̄	περ	δ̄	ἴστι	ῶν	ἑπ̄
ᾱ	ᾱ	δ̄	ἴστις		στ
δῑ	σθ̄	ρ̄	εργ̄		σχ
σ	σ	σπ	σπ̄	ω	ημ
ω	υμ̄	τ̄	τημ̄	γ̄	ἑμ
τ̄	τοῡ	ᾱ	σᾱ	λ̄	τι
ᾱ	ᾱ	το̄	το̄	δ̄	ε
ρ̄	της̄	οῡ :	οῡ	εῡ	τ̄
γ̄	γ̄	ῶν	τ̄	ῶν	τους̄
ϑ̄	ος̄	ῶν	κατᾱ	ῶν	φ̄

σρ στρ, πρ πρ, γρ γρ, ππ ππ, γγ γγ, η̄ πτ,
 η̄ πτ, η̄ ρ̄ τρ.

INDEX.

INDEX δᾶμ *ibidem*
 cuius prior nume = δίδου 66.1. σ. 84. 9
 rus paginam, poste= διψῆς 66.7. σ. 11
 rior uersum indicat. δῆς 78. 1

<p>A Γήοχα pag. 108 uersu 17 ἀκίκοα 108 11 ἄλους, 124. 11 ἀμφισω 125. 14 ἀνάβα 127. 2 ἀπέσκληκα 125. 25 ἄφες 118. 18 ἀφῆς 126. 15 Βιῶναε 127. 10 Βούλαε 113. 10 Γέγονα 127. 22 γελῆς 66. 75 γνῶθε 128. Δέδκα 115.4 Δέδκα 128. 21 Δέδθε 128. 23. σ. 25. Δέδοικα 128. 20 Δέδομαε 85. 18 Δέδουπα 67. 5 Δεί 1281 17</p>	<p>δῶλω 127. 10 Εάγλω 123. 23 εἶδω 134. 24 ἐχρόμιλω 127. 21 ἐγνω 128. 5 ἐγῶμαε 130. 15 ἐδῆδοικα 108. 16 ἐδίδουμ 83. 5 ἐδίδου 85. 15 ἐδίδωλω 85. 22 ἐδομαε 115. 6 σ 137. 9 εἶδου 82. 3 εἶδουτομ 110.23. σ. 67.4 εἶδωκα 76.20. σ. 110.4 εἶκ 66. 12 εἶθανομ 133. 19 εἶθῶλω 133. 3 εἶθηκα 70.25. σ. 110.4 εἶθου 83. 3 εἶ 113. σ. 117. 21 εἶδα 130. 22</p>
---	--

I N D E X

ἔιδέναι	130.23	ἔπληγρον	110.20
ἔιδου	130.24	ἔπληγρον	ibidem
ἔιδουσαμ	111.8	ἔρξῆμ	137.20
ἔιν	114.11	ἔρξωσο	138.15
ἔικα	118.8	ἔρξώδημ	113.25
ἔιναι 116.25.σ.	117.25	ἔς	118.17
ἔιλεγμλίθ	125.3	ἔσπον	67.10
ἔιλπφα	109.7	ἔσαμα	85.18
ἔιμαρμα	109.8	ἔσαναι	122.3
ἔιτω	110.3	ἔσηκα	106.12
ἔιτωέ 106.10.σ.	112.8	ἔσώθλιμ	113.17
ἔιρηνκα	106.15	ἔσάδημ	85.22
ἔιόμημ	131.15	ἔσώ	85.1
ἔσηκειμ	106.11	ἔσηκα	131.20
ἔιωθα	106.16	ἔσημ	67.9
ἔικα	110.8	σ 112.21	
ἔλθε	112.8	ἔταμον 139.21.σ.	111.2
ἔλήλυθα	108.9	ἔτεμον	111.3
ἔμάθησαμ	111.9	σ 139.21	
ἔμνήδημ	113.15	ἔτέθημ	85.22 σ 26
ἔμυκομ	67.6	ἔτίθου	85.14
ἔνήνοχα	122.19	ἔτίθουμ	83.3
σ 134.23		ἔτυχομ	140.14
ἔοικα	108.23	ἔυρε	112.8
ἔολτω	ibidem	ἔυρεθημ	113.25
ἔοργα	ibidem	ἔυρομ	10.22
ἔωαθου	136.17	ἔφηνδα	116.10
ἔωεσομ	137.2	σ 136.3	

I N D E X

ἔχαρη	141. 16.	ἠρέθη	114. 2
ἔχεα	141. 19. σ	ἠρόμη	131. 15
ἔχευα	110. 8	ἠσαν	129. 24
ἔχημ	141. 24	ἠδα	116. 10
ἔωκειμ	110. 1	ἠδόμη	124. 3
ἔώρακα	108. 19	Θες	71. 5
ἔωργειμ	109. 23	Θου	87. 6
ἔωγα	108. 19	ἰδμεν	129. 25
ζῶ	66. 12	σ	134. 6
ζῆς	66. 11	ἰδομ	130. 24
ἠβουλόμην	107. 14	ἰδωμ	131. 1
ἠγαγομ	110. 14	ἰενα	117. 25
ἠδειμ	107. 16	ἰκόμη	134. 9
σ. 130. 23		ἰσα	84. 9
ἠδ' ος	132. 19	ἰτέομ	132. 18. σ
ἠδωάμη	107. 15	ἰσω	86. 2
ἠειμ	117. 15	ἰσωμ	83. 4
ἠέγκα	110. 3	ἰτέομ	132. 18
σ. 141. 1		σ	135. 3
ἠέγκομ	122. 18	ἰτητέομ	ibidem
σ. 140. 25.		ἰάμ	14. 1
ἠκα	118. 11	Καγώ	113. 13
ἠλθομ	111. 10	καθεδῶμα	135. 17
ἠλθοσαν	111. 9	κάθες	118. 18
ἠμελλομ	107. 14	κάθομ	119. 16. σ. 120. 4
ἠμῶμα	125. 14	κέκια	113. 4
ἠμ' ἰγώ	132. 19	Μέμνηκα	66. 6
ἠνέθημ	114. 1	Οἶδα	130. 21

I N D E X

οἶε	113.2	τεθνάναε	133.22
οἶσω	122.17. σ. 140.24	τίβει	84.9
οἶδα	136.1	τιβῆιν	114.11
ὄλωλα	108.2	τίθου	85, 27
ὄψε	113.2	τυπτόντων	112.5
φάγομαι	115.7	τυφβῆιν	114.9
σ. 137.9		τυφβῆιμο	114.8
Πεινής	66.11	τυφάντων	112.5
πέπταμαι	134.20	Χεαι	141.21
πέπονθα	136.18	χῆς	131.21
πίβει	137.6	χού	131.24
πίομαι	113.6	χρή σ χρω̄ χλω̄αι	
σ. 137.9		141. 23	
προύργου	113.12	ώμην	135.22
προύτιβει	113.11	ἀνάμην	129.8
πῆαμαι	134.14	ἀνάμην	129.10
τεθκώς	134.2	ώταμ	142.3
τίθειμαι	85, 21		

FINIS.

Pag.	Versu.	Legē.
18	5	idem
132	19	ἡδ' ὄς.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.